

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia nieprzystosowania społecznego

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	4/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student przystępujący do nauki przedmiotu powinien dysponować wiedzą z zakresu pedagogiki, psychologii i socjologii dotyczącą zachowań ludzkich. Powinien wykazywać się umiejętnością dostrzegania, analizowania zjawisk społecznych oraz ich interpretacji, a także prezentować postawę zaangażowania w rozwiązywanie problemów społecznych.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						4	6	60	2,4
Studia niestacjonarne	10	20						4	6	40	1,6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład z dyskusją ukierunkowaną <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> <u>case study</u> , metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna</u> . Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne:

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna ujęcia definicyjne zaburzeń osobowości jako przyczyn niedostosowania i problemów w funkcjonowaniu społecznym. Opisuje osobowość psychopatyczną i antyspołeczną.	K_W11
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi rozpoznać problemy nieletnich identyfikując środowisko wpływające negatywnie na dzieci i młodzież. Planuje i podejmuje działania pomocowe w ramach swoich kompetencji z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student posiada głęboką świadomość złożoności problemów dzieci i młodzieży, ich delikatności w sferze psychicznej i mogących nastąpić negatywnych skutków swoich decyzji przez co wszelkie czynności podejmuje profesjonalnie z zachowaniem etyki zawodowej.	K_K01
P_K02	Student w pracy z osobami nieprzystosowanymi społecznie jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych wyzwań zawodowych.	K_K08
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Zaburzenia osobowości jako przyczyna problemów adaptacyjnych, niedostosowania i problemów w funkcjonowaniu społecznym. Podstawowa terminologia dotycząca zaburzeń osobowości . Zaburzenia osobowości, ekstremalne stany psychiczne, parafilie. Wprowadzanie zmian poprzez psychoterapię.	P_W01
W2	Osobowość psychopatyczna i antyspołeczna. Popęd, afekt i temperament w psychopatii. Relacja z obiektem, mechanizmy obronne i adaptacyjne. Przeniesienie i przeciwprzeniesienie w procesie terapeutycznym osób wykazujących cechy psychopatii.	
W3	Pierwotne mechanizmy obronne osób stosujących przemoc oraz uwikłanych w konflikt z prawem. Wycofanie, zaprzeczanie, onnipotentna kontrola, idealizacja i dewaluacja, projekcja, introjeksja, identyfikacja projekcyjna, rozszczepienie, dysocjacja jako mechanizmy niedojrzałej osobowości.	
W4	Nadużycia i ich skutki w rozwoju osobowości. Diagnoza stanów traumatycznych, praca z żalem i gniewem. Pomoc i psychoterapia ofiar nadużyć i przemocy ze szczególnym zwróceniem uwagi na dzieci i młodzież.	
W5	Resocjalizacja nieletnich sprawców – dylematy, implikacje na temat sposobów zmiany funkcjonowania. Zadania psychologa. Problemy i trudności w psychoterapii sprawców. Psychoterapia jako leczenie zaburzeń. Resocjalizacja poprzez psychoterapię.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Nieprzystosowanie społeczne jako problem interdyscyplinarny. Objawy, etiologia i ujęcia definicyjne niedostosowania społecznego. Teorie objaśniające zaburzenia w zachowaniu w świetle literatury przedmiotu oraz współczesnych badań naukowych: organiczna, psychodynamiczna, behawioralna, ekologiczna, socjologiczna, kulturowa. Psychologiczna analiza symptomów nieprzystosowania społecznego dzieci i młodzieży.	P_U01 P_K01 P_K02
T2	Typologie zaburzeń w zachowaniu i niedostosowaniu społecznym. Typologia Stotta-Konopnickiego i Achenbacha, rozwój zaburzeń w zachowaniu w kierunku przestępczości.	
T3	Psychologiczne podstawy procesu resocjalizacji. Hormistyczne podejście Mc Dougala i Burta. Zagadnienie kanalizacji i sublimacji. Psychodynamiczne podejście do resocjalizacji, rola psychoanalizy Freuda. Podejście behawioralne i proces przewarunkowania. Podejście kognitywno-behawioralne. Granice resocjalizacji. Możliwości psychologa.	
T4	Diagnoza nieprzystosowania społecznego aspekty psychologiczne i resocjalizacyjne. Pojęcie diagnozy resocjalizacyjnej. Diagnoza resocjalizacyjna w ujęciu S. Górskiego. Trójczłonowa diagnoza resocjalizacyjno-penitencjarna według A. Lewickiego, L. Paryzka i B. Waligóry. Podstawowe elementy diagnozy resocjalizacyjnej w ujęciu L. Pytki. Znaczenie diagnoz medycznych i psychologicznych.	
T5	Nieprzystosowanie społeczne na poziomie szkolnym. Wagary, uzależnienia, agresja i przemoc, brak respektu dla szkoły i wychowawców, wiązanie się z negatywnymi grupami. Rola diagnozy danego przypadku dla profilaktyki i interwencji psychologa. Możliwości i ograniczenia w pracy z młodzieżą niedostosowaną społecznie.	
T6	Przestępczość nieletnich i młodocianych. Prawnokarna definicja nieletniego i młodocianego. Odpowiedzialność prawna nieletnich. Przestępczość dziewcząt i chłopców z podziałem na kategorie. Zmiany w dynamice i strukturze przestępczości nieletnich i młodocianych - implikacje dla psychologa.	
T7	Wpływ rodziny na nieprzystosowanie społeczne dzieci i młodzieży. System rodzinny a nieprzystosowanie jednostki. Rozkład więzi rodzinnych i dysfunkcyjny dom.	
T8	Patologia zachowań dzieci i młodzieży w grupach społecznych. Wpływ grupy rówieśniczej na nieprzystosowanie społeczne. Subkultury młodzieżowe. Dewiacyjne zachowania kibiców sportowych, przyczyny i skutki. Psychomanipulacje w patologicznych sektach religijnych.	
T9	Profilaktyka patologii społecznej dzieci i młodzieży. Możliwości przeciwdziałania niedostosowaniu społecznemu i patologiom. Pomoc psychologiczna, telefonu zaufania, online. Trening zastępowania agresji. Formy opieki zastępczej, częściowej i całkowitej. Instytucje pomocowe. Podstawowe formy pracy z młodzieżą nieprzystosowaną społecznie.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin ustny	wiedza
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, autoprezentacja	umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu ustnego, autoprezentacji, a także aktywności merytorycznej.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	60	40
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	90	110
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150 h = 6 ECTS	150 h = 6 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Urban. B, Zaburzenia w zachowaniu i przestępczość młodzieży, Kraków 2000
Grzesiuk L. (red.), Psychoterapia. Szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problemy, Warszawa 2000
Zjawiska patologiczne wśród młodzieży i możliwości przeciwdziałania, red. Sołtysiak T., Kowalczyk-Jamnicka M., Bydgoszcz 2007
Szymański A., Niedostosowanie społeczne dzieci i młodzieży. Wybrane problemy, Warszawa 2010

Gingrich P., Psychospołeczne komponenty nieprzystosowania, Lublin 2007

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Madanes C., Przemoc w rodzinie. Psychoterapia sprawców i ofiar, Gdańsk 2004

Herman Levis J., Przemoc. Uraz psychiczny i powrót do równowagi, Gdańsk 1998

Urban B., Zachowania dewiacyjne młodzieży, Kraków 1998

Kozak S., Patologie wśród dzieci i młodzieży. Leczenie i profilaktyka, Warszawa 2007

Urban B., Zachowania dewiacyjne młodzieży, Kraków 1998

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia pracy, organizacji i zarządzania

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	4/7
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien posiadać wiedzę z zakresu podstaw psychologii społecznej, teorii motywacji, podstaw komunikacji oraz umiejętności krytycznego myślenia, formułowania samodzielnych wniosków. W zakresie kompetencji powinien się cechować nastawieniem na pracę w zespole.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						2	6	58	2,3
Studia niestacjonarne	10	20						2	6	38	1,5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład z dyskusją ukierunkowaną <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów,</u> <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student ma wiedzę o mechanizmach zachowań organizacyjnych i umie je scharakteryzować z wykorzystaniem wiedzy z zakresu psychologii pracy i organizacji.	K_W19
P_W02	Ma uporządkowaną wiedzę na temat planowania własnej ścieżki kariery.	K_W20
P_W03	Opisuje elementy procesu kadrowego w kontekście analizy zachowań organizacyjnych.	K_W10
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi ocenić kompetencje kandydata i pracownika z wykorzystaniem narzędzi psychologicznych, a także konstruować proces szkolenia pod kątem rozwijania umiejętności psychospołecznych.	K_U12
P_U02	Rozpoznaje zachowania patologiczne w organizacji oraz przejawy kryzysu organizacyjnego oraz potrafi zaproponować metody przeciwdziałania tym negatywnym procesom.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Podejmuje różne role w trakcie pracy zespołowej, formułuje cele i motywuje zespół do pracy.	K_K07
P_K02	Wykazuje się wrażliwością wobec członków organizacji, okazuje szacunek i przestrzega zasad etycznych w relacjach z innymi.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do psychologii pracy i organizacji. Definicja i przedmiot zainteresowań psychologii zarządzania. Miejsce psychologii zarządzania wśród dyscyplin społecznych. Globalizacja i współczesne podejście do psychologii zarządzania.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Psychologiczne uwarunkowania funkcjonowania człowieka w organizacji. Formy uczestnictwa jednostki w organizacji. Jednostka a grupa wzajemne interakcje. Postrzeganie społeczne, Komunikacja w organizacji.	
W3	Organizacja i jej otoczenie. Pojęcie organizacji, jej struktura i typy. Rodzaje otoczenia organizacji i jego cechy. Kultura organizacyjna - istota i typologia.	
W4	Zachowania w organizacji. Zachowania jednostkowe i grupowe. Rola jednostki w grupie. Definiowanie grupy społecznej. Funkcje i procesy grupowe. Budowanie zespołu.	
W5	Patologie w organizacji. Rodzaje zachowań patologicznych w organizacji: dyskryminacja bezpośrednia, dyskryminacja pośrednia, mobbing, molestowanie seksualne, pracoholizm. Bezrobocie jako patologia. Przyczyny, skutki i przeciwdziałanie patologiom w organizacji.	

W6	Etyka odpowiedzialności w organizacji. Pojęcie i cechy społecznej odpowiedzialności w organizacji. Metody i narzędzia kształtowania postaw etycznych w organizacji.	
Lp.	Ćwiczenia/Konwersatorium Warsztat/Projekt/Laboratorium : -właściwe wybrać	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Praca jako wartość w życiu człowieka. Układ człowiek-środowisko pracy. Pojęcie optymalnych warunków pracy. Analiza pracy. Poczucie sprawstwa i jego znaczenie. Poczucie autonomii i kontroli.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Osobowość i jej znaczenie w zachowaniu człowieka w organizacji. Czynniki osobowościowe. Wybrane teorie osobowości do wyjaśnienia zachowań menedżerów. Typy osobowości menedżerów i ich przełożenie na pracę i styl kierowania.	
T3	Przywództwo w organizacji. Cechy i umiejętności współczesnego menedżera. Zarządzanie w warunkach zmiany. Zarządzanie kryzysem w organizacji.	
T4	Planowanie zasobów ludzkich w organizacji i kariery zawodowej. Proces planowania, formułowanie celów. Planowanie indywidualnej ścieżki kariery zawodowej.	
T5	Elementy procesu kadrowego podejmowanie decyzji personalnych. Kompetencje i kwalifikacje jako podstawa polityki personalnej. Sposoby rekrutacji, selekcji. Rola testów psychologicznych. Asesment center.	
T6	Ocenianie personelu. Sposoby oceniania, błędy w ocenianiu. Efekty oceny.	
T7	Doskonalenie i rozwój personelu. Planowanie rozwoju pracowników. Doskonalenie i szkolenie. Funkcje i efektywność szkoleń. Rola coachingu i mentoringu.	
T8	Motywowanie w zarządzaniu. Pojęcie motywacji. Rodzaje systemów motywacyjnych. Narzędzia motywowania i ich efektywność.	
T9	Budowanie zespołu rola lidera. Zasady budowania zespołu. Fazy życia zespołu. Role zespołowe. Rola lidera w zespole.	
T10	Konflikty w zespole i ich rozwiązywanie. Rodzaje konfliktów. Postawy wobec konfliktu. Metody rozwiązywania konfliktów w zespole. Rola negocjacji i mediacji.	
T11	Komunikacja w organizacji. Rola komunikacji. Przebieg procesu komunikacji. Zakłócenia w komunikacji. Komunikacja w zespole.	
T12	Psychologiczne koszty pracy. WLB. Problem stresu i zjawisko wypalenia zawodowego.	
T13	Przedsiębiorczość. Przedsiębiorca. Przedsiębiorczość i podejmowanie ryzyka. Postawy wobec ryzyka.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Projekt	wiedza
Ćwiczenia	Prezentacja tematu, projekt, aktywność merytoryczna	Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z projektu, prezentacji tematu, a także aktywności merytorycznej studenta.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	42	62
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100h = 4 ECTS	100h = 4 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Ratajczak. Z., Psychologia pracy i organizacji, Wyd. PWN, Warszawa 2007. Schultz D., Schultz S., Psychologia dzisiejszej pracy a wyzwania, Wyd. PWN, Warszawa 2006. Psychologia pracy i organizacji, red. N. Chmiel, Wyd. GWP, Gdańsk 2003. Ratajczak Z., Bańka A., Turska E., Współczesna psychologia pracy i organizacji, Wyd. UŚ, Katowice 2006. Tyszką T., Psychologia ekonomiczna, GWP, Gdańsk 2004.		

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Bartkowiak G., Psychologia zarządzania, Wyd. AE w Poznaniu, Poznań 1997.

Kostera M., Zarządzanie personelem, PWE, Warszawa 2006.

Griffin R.W., Podstawy zarządzania organizacjami, PWN, Warszawa 2005.

Cialdini R., Wywieranie wpływu na ludzi, GWP, Gdańsk 1997.

Terelak J., Psychologia organizacji i zarządzania, Warszawa 2005.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia komunikacji

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	2/4
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student winien być wyposażony w wiedzę z zakresu podstaw psychologii i psychologii społecznej, posiadać umiejętność formułowania komunikatów, samodzielnego tworzenia optymalnych modeli kształtowania interakcji międzyludzkich, w zakresie kompetencji powinien umieć pracować w zespole i rozwiązywać w nim problemy.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	20						2	4	46	1,8
Studia niestacjonarne	10	10						2	4	26	1

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład z dyskusją ukierunkowaną <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów,</u> dyskusja dydaktyczna. Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>- edukacyjna gra</u> Gra symulacyjna Drama Inne:

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna terminologię z zakresu komunikacji, rozróżnia i charakteryzuje formy komunikacji werbalnej i niewerbalnej, opisuje różnice między tymi formami komunikacji.	K_W10
P_W02	Ma wiedzę na temat procesu komunikowania się, jego elementów, uczestników, opisuje modele komunikacji oraz wskazuje bariery komunikacyjne.	K_W02
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi rozpoznać i zastosować w praktyce elementy komunikacji werbalnej i niewerbalnej, stosuje stosowne do sytuacji i odbiorcy narzędzia komunikacyjne.	K_U19
P_U02	Potrafi rozpoznać bariery komunikacyjne, czynniki sprzyjające i utrudniające proces komunikacji.	K_U01
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest świadomy swoich kompetencji komunikacyjnych i dąży do ich doskonalenia.	K_K05
P_K02	Wykazuje gotowość do komunikowania się z innymi i wykazuje chęć współpracy.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do komunikacji. Pojęcie i istota komunikowania. Funkcje komunikowania. Uczestnicy procesu komunikacji.	P_W01 P_W02
W2	Komunikowanie się jako proces. Sposoby porozumiewania się między ludźmi. Formy i typy komunikowania. Modele komunikacji.	
W3	Komunikacja werbalna. Rola i zadania komunikacji werbalnej. Zakres kodów językowych. Sposoby dostosowania kodów do rozmówcy.	
W4	Komunikacja niewerbalnej. Elementy komunikacji niewerbalnej. Funkcje i właściwości komunikacji niewerbalnej. Typy komunikacji niewerbalnej.	
W5	Bariery komunikacyjne Rodzaje barier komunikacyjnych. Nietypowe sytuacje komunikacyjne.	
W6	Różnorodność komunikacyjna. Komunikacja dorosłych. Komunikacja z dzieckiem. Różnice i podobieństwa. Różnice kulturowe.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Komunikacja schemat. Elementy schematu komunikacji. Uczestnicy procesu komunikacji. Komunikacja interpersonalna a komunikacja między grupami.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Komunikowanie werbalne i niewerbalne. Rola komunikacji werbalnej i pozawerbalnej w sytuacjach problemowych.	
T3	Filtry informacyjne. Aktywność półkul mózgowych. Inteligencja wieloraka. Polisensoryczność.	
T4	Preferencje uczestników procesu komunikacji. Diagnoza własnego stylu komunikacji. Diagnoza stylu komunikacji odbiorcy. Dopasowanie komunikacyjne uczestników procesu komunikacji.	
T5	Narzędzia komunikacji. Aktywne słuchanie. Formułowanie pytań w komunikacji. Komunikowanie typu	
T6	Asertywność w komunikacji. Pojęcie i istota asertywności Etyczne odmawianie.	
T7	Skuteczna komunikacja w grupie. Komunikacyjna gra dydaktyczna - przygotowanie i prezentacja gry z zakresu komunikacji interpersonalnej.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Kolokwium	wiedza
Ćwiczenia	Projekt, prezentacja tematu	Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, projektu oraz prezentacji tematu.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	26
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	29	49
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Adler R.B., Rosenfeld L.B., Proctor II R.F., Relacje interpersonalne. Proces porozumiewania się, REBIS, Poznań 2006 r.
 Stewart R., Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej, PWN, Warszawa 2005 r.
 Griffin E., Podstawy Komunikacji społecznej, Gdańsk 2003 r.
 McKay M., Davis M., Fanning P., Sztuka skutecznego porozumiewania się, GWP, Gdańsk 2001 r.
 Morreale S.P., Spitzberg B.H., Barge J.K., Komunikacja między ludźmi, PWN, Warszawa 2007 r.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Thiel E., Mowa ciała zdradzi więcej niż tysiąc słów, Wyd. Astrum, Wrocław 2001 r.
 Stuart C., Sztuka przemawiania i prezentacji, Książka i Wiedza, Warszawa 2000 r.
 Lasota A., Świat gestów i symboli w komunikacji dziecięcej, Wyd. Impuls, Kraków 2010 r.
 Patterson M. Więcej niż słowa. Potęga komunikacji niewerbalnej. Wyd. GWP, Gdańsk 2011 r.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Negocjacje i mediacje

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	3/6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student winien posiadać wiedzę w zakresie funkcjonowania grup społecznych, różnic kulturowych, a także w zakresie procesów społecznych. Powinien umieć tworzyć optymalne modele komunikacyjne w zespole. W zakresie kompetencji winien umieć pracować w zespole i komunikować się z jego członkami, by móc wypracować wspólnie sposoby rozwiązywania problemów.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						2	6	58	2,3
Studia niestacjonarne	15	20						2	6	43	1,7

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów,</u> <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student ma wiedzę o rodzajach kryzysów społecznych, sposobach ich rozwiązywania, w szczególności w drodze negocjacji i mediacji.	K_W09
P_W02	Klasyfikuje i charakteryzuje różne style, metody, techniki negocjacji i mediacji, rozpoznaje główne bariery komunikacyjne w relacjach interpersonalnych.	K_W12
P_W03	Ma wiedzę na temat metod manipulacji i towarzyszących im czynników emocjonalnych i motywacyjnych.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi zastosować w praktyce poznane zasady, metody i techniki mediacji i negocjacji.	K_U05
P_U02	Planuje i wdraża strategię negocjacyjną adekwatnie do zdiagnozowanej wcześniej sytuacji.	K_U18
P_U03	Potrafi się dostosować do rozmówcy, dzięki nabytym umiejętnościom komunikacyjnym i interpersonalnym, stosownie do konkretnego przypadku.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Wykazuje gotowość do komunikowania się i nawiązywania relacji, wykorzystując wiedzę z zakresu negocjacji i mediacji.	K_K02
P_K02	W trakcie negocjacji i mediacji odnosi się z szacunkiem i empatią do innych osób.	K_K06
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Konflikt społeczny - istota, cechy i typy. Definicja konfliktu. Cechy konfliktu. Fazy – dynamika konfliktu. Typy konfliktu. Przyczyny, skutki konfliktu społecznego.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Negocjacje jako sposób rozwiązywania konfliktów. Pojęcie negocjacji. Style negocjacji. Przebieg negocjacji. Zasady negocjacji. Strategie negocjacyjne.	
W3	Przebieg negocjacji. Przygotowanie. Otwarcie . Gra środkowa - rozwinięcie. Gra końcowa.	
W4	Negocjacje w różnych kulturach świata. Różnice kulturowe w komunikacji werbalnej i niewerbalnej. Styl negocjowania w podstawowych rodzajach kultur (wg R. Gestelanda, G. Hofstede, E. Halla).	
W5	Mediacje w negocjacjach. Pojęcie i istota mediacji. Etapy mediacji. Błędy w mediacji.	
W6	Etyczne aspekty negocjacji i mediacji. Czynniki nieetycznych zachowań w negocjacjach . Obszary nieetycznych zachowań.	

Lp.	Ćwiczenia/Konwersatorium Warsztat/Projekt/Laboratorium : -właściwe wybrać	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Wywieranie wpływu na ludzi i techniki perswazji. Zasady wywierania wpływu na ludzi. Techniki manipulacyjne. Znaczenie presupozycji, stawianie pytań, emocje i rola akcentowania.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T2	Warunki skutecznego rozwiązywania konfliktów. Postawy wobec konfliktu. Warunki rozwiązywania konfliktu według D. Johnsona.	
T3	Przygotowanie i planowanie negocjacji. Wyznaczanie celów. Wyznaczanie ustępstw. Analiza SWOT. Planowanie faz negocjacji.	
T4	Komunikacja w negocjacjach. Istota i elementy komunikacji w negocjacjach. Dopasowanie werbalne i niewerbalne. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Bariery komunikacyjne w negocjacjach i radzenie sobie z nimi.	
T5	Metody i style prowadzenia negocjacji. Styl miękki , twardy, merytoryczny. Metody i techniki negocjacyjne. Zalety i wady stosowanych technik i stylów negocjacji. Cechy skutecznego negocjatora.	
T6	Rola asertywności w negocjacjach. Pojęcie i istota asertywności. Skuteczne odmawianie. Kontekst psychologiczny asertywności w negocjacjach.	
T7	Przygotowanie i przebieg mediacji. Pierwsze spotkanie ze stronami konfliktu. Zasady prowadzenia mediacji. Cechy skutecznego mediatora.	
T8	Etyka negocjacji Etyczny negocjator. Etyczny mediator. Obszary nieetycznych zachowań: procesu, podziału, reprezentacji, interwencji. Etyczne modele sytuacji negocjacyjnej.	
T9	Trening negocjacyjny. Negocjacje zespołowe. Podział ról w zespole negocjacyjnym. Zastosowanie metod i stylów negocjacji. Kodeks etyki negocjatora.	
T10	Trening mediacyjny. Kompetencje mediatora. Przygotowanie i prowadzenie mediacji. Prawa i obowiązki mediatora. Kodeks etyczny mediatora.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	kolokwium	Wiedza
Ćwiczenia	Projekt, prezentacja tematu	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, projektu oraz prezentacji tematu.		

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	43
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	35
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	42	57
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

G. Rosa, Komunikacja i negocjacje w biznesie, Wyd. US, Szczecin 2009.
E. Radecki, Konflikty i ich rozwiązywanie, WSiE, Szczecin 2010.
R. Dawson, Sekrety negocjacji, Wyd. MT Biznes, Warszawa 2008.
R. Cialdini, Wywieranie wpływu na ludzi, GWP, Gdańsk 2009.
W. Ury, R. Fisher, P. Bruce, Dochodząc do TAK, PWE, Warszawa 2006.
V. F. Birkenbihl, Komunikacja werbalna, Wyd. Astrum, Wrocław 1997.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

J. Camp, Zaczynij od NIE, techniki negocjacji, których profesjonaliści nie chcą zdradzić, Biblioteka moderatora, Taszów 2005.
Z. Nęcki, Negocjacje w biznesie, Antykwa, Kraków 2005.
W. Ury, Odchodząc od NIE, PWE. Warszawa 2007.
K. Hogan, Psychologia perswazji, Wydawnictwo Jacek Santorski & CO, Warszawa 2001.
G. Spence, Jak skutecznie przekonywać, Wydawnictwo REBIS, Poznań 2001.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychopatologia

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	3/5
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość diagnozy psychologicznej oraz podstaw pomocy psychologicznej i psychoterapii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	45						4	6	75	3
Studia niestacjonarne	10	30						4	6	50	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> wykład z prezentacją multimedialną <u>case study</u> , metoda sytuacyjna, metoda projektów, dyskusja dydaktyczna. Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne:

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego oraz rozumie istotę zaburzeń.	K_W11
P_W02	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą historii psychologii zaburzeń i zmian w ich rozumieniu, wyjaśnianiu i opisywaniu.	K_W03
P_W03	Zna klasyfikację zaburzeń psychicznych. Zna metody diagnozowania zaburzeń zachowania. Ma wiedzę o psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych.	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Umiejętność odróżniania symptomów zaburzeń od normy i sprawne posługiwanie się nazwami objawów.	K_U09
P_U02	Umiejętność odniesienia objawów do zespołów zaburzeń zachowania i wskazania ich możliwej etiologii.	K_U17
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Ma świadomość dylematów etycznych i obciążeń związanych z diagnozowaniem.	K_K01
P_K02	Ma świadomość złożoności przyczyn determinujących zaburzenia zachowania.	K_K09
P_K03	Prezentuje postawę otwartą, szanuje i nie uprzedza się wobec osób z diagnozami psychiatrycznymi.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie. Pojęcie normy i patologii w odniesieniu do zachowania.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Zaburzenia zachowania. Historia poglądów na zaburzone zachowanie i ich ewolucja.	
W3	Współczesne modele wyjaśniania etiologii zaburzeń zachowania. Zaburzone zachowanie w oczach biopsychologów, psychoanalityków, psychologów behawioralnych, poznawczych i humanistycznych. Etiologia i terapia zaburzeń zachowania (perspektywa biologiczna, psychospołeczna i społeczno-kulturowa).	
W4	Diagnozowanie. Metody diagnozowania zaburzeń zachowania.	
W5	Systemy klasyfikacji zaburzeń zachowania. Międzynarodowa Klasyfikacja Zaburzeń Chorób ICD 10, DSM IV.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Objawy zaburzeń w zakresie funkcji poznawczych. Symptomy i syndromy zaburzeń: uwagi, pamięci, spostrzegania, myślenia, języka i komunikacji.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Objawy zaburzeń w zakresie czynności emocjonalnych i motywacyjnych. Symptomy i syndromy zaburzeń: emocjonalności, aktywności (ruchu, impulsywności, intencjonalności).	
T3	Objawy zaburzeń w zakresie scalania czynności psychicznych. Symptomy i syndromy zaburzeń: świadomości, orientacji, sprawności intelektualnej, osobowości.	
T4	Współczesne modele leczenia. Modele leczenia: medyczny, rehabilitacji społecznej, psychoterapia.	
T5	Podstawowe zespoły zaburzeń zachowania. Podstawowe zespoły zaburzeń zachowania w cyklu życia, Metody leczenia.	
T6	Etiologia zaburzeń zachowania. Etiologia zaburzeń zachowania: czynniki endo- i egzogenne-.	
T7	Zespoły uzależnień. Zespoły uzależnień od substancji psychoaktywnych.	
T8	Status osób chorych psychicznie. Analiza statusu osób chorych psychicznie z perspektywy społeczno-kulturowej i historycznej.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Aktywność merytoryczna, aktywność studenta na zajęciach, analiza przypadku	Wiedza
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, analiza przypadku,	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z analizy przypadków, a także aktywności merytorycznej studenta.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %		
dobry plus (4.5) – 81 -90 %		
dobry (4.0) – 71 – 80 %		
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %		
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %		
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	75	50
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	40
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	50	75
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125 h = 5 ECTS	125 h = 5 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Carson, R., Butcher, J., Mineka, S. (2003). Psychologia zaburzeń. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
 Bilikiewicz, A. (2003). Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny. Warszawa: PZWL

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Seligman, M., Walker, E., Rosenhan, D. (2003). Psychopatologia. Poznań: Zysk i S-ka.
 Sęk, H. (red.) (2005) Psychologia kliniczna. Tom 1-2. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN
 Pużyński, S., Wciórka, J. (red.). (2000). Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10: Badawcze kryteria diagnostyczne. Kraków: Uniwersyteckie Wydawnictwo Medyczne

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychopatologia

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	3/5
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość diagnozy psychologicznej oraz podstaw pomocy psychologicznej i psychoterapii.

II. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> wykład z prezentacją multimedialną <u>case study,</u> metoda sytuacyjna, metoda projektów, dyskusja dydaktyczna. Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne:

**III. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego oraz rozumie istotę zaburzeń.	K_W11
P_W02	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą historii psychologii zaburzeń i zmian w ich rozumieniu, wyjaśnianiu i opisywaniu.	K_W03
P_W03	Zna klasyfikację zaburzeń psychicznych. Zna metody diagnozowania zaburzeń zachowania. Ma wiedzę o psychiatrycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych.	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Umiejętność odróżniania symptomów zaburzeń od normy i sprawne posługiwanie się nazwami objawów.	K_U09
P_U02	Umiejętność odniesienia objawów do zespołów zaburzeń zachowania i wskazania ich możliwej etiologii.	K_U17
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Ma świadomość dylematów etycznych i obciążeń związanych z diagnozowaniem.	K_K01
P_K02	Ma świadomość złożoności przyczyn determinujących zaburzenia zachowania.	K_K09
P_K03	Prezentuje postawę otwartą, szanuje i nie uprzedza się wobec osób z diagnozami psychiatrycznymi.	K_K02
IV. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie. Pojęcie normy i patologii w odniesieniu do zachowania.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Zaburzenia zachowania. Historia poglądów na zaburzone zachowanie i ich ewolucja.	
W3	Współczesne modele wyjaśniania etiologii zaburzeń zachowania. Zaburzone zachowanie w oczach biopsychologów, psychoanalityków, psychologów behawioralnych, poznawczych i humanistycznych. Etiologia i terapia zaburzeń zachowania (perspektywa biologiczna, psychospołeczna i społeczno-kulturowa).	
W4	Diagnozowanie. Metody diagnozowania zaburzeń zachowania.	
W5	Systemy klasyfikacji zaburzeń zachowania. Międzynarodowa Klasyfikacja Zaburzeń Chorób ICD 10, DSM IV.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Objawy zaburzeń w zakresie funkcji poznawczych. Symptomy i syndromy zaburzeń: uwagi, pamięci, spostrzegania, myślenia, języka i komunikacji.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Objawy zaburzeń w zakresie czynności emocjonalnych i motywacyjnych. Symptomy i syndromy zaburzeń: emocjonalności, aktywności (ruchu, impulsywności, intencjonalności).	
T3	Objawy zaburzeń w zakresie scalania czynności psychicznych. Symptomy i syndromy zaburzeń: świadomości, orientacji, sprawności intelektualnej, osobowości.	
T4	Współczesne modele leczenia. Modele leczenia: medyczny, rehabilitacji społecznej, psychoterapia.	
T5	Podstawowe zespoły zaburzeń zachowania. Podstawowe zespoły zaburzeń zachowania w cyklu życia, Metody leczenia.	
T6	Etiologia zaburzeń zachowania. Etiologia zaburzeń zachowania: czynniki endo- i egzogenne-.	
T7	Zespoły uzależnień. Zespoły uzależnień od substancji psychoaktywnych.	
T8	Status osób chorych psychicznie. Analiza statusu osób chorych psychicznie z perspektywy społeczno-kulturowej i historycznej.	
V. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Aktywność merytoryczna, aktywność studenta na zajęciach, analiza przypadku	Wiedza
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, analiza przypadku,	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z analizy przypadków, a także aktywności merytorycznej studenta.		
VI. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		

VII. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Carson, R., Butcher, J., Mineka, S. (2003). Psychologia zaburzeń. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Bilikiewicz, A. (2003). Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny. Warszawa: PZWL

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Seligman, M., Walker, E., Rosenhan, D. (2003). Psychopatologia. Poznań: Zys i S-ka.

Sęk, H. (red.) (2005) Psychologia kliniczna. Tom 1-2. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Pużyński, S., Wciórka, J. (red.). (2000). Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10: Badawcze kryteria diagnostyczne. Kraków: Uniwersyteckie Wydawnictwo Medyczne

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Analiza statystyczna w badaniach psychologicznych

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny/ <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	1/2
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Zaliczenie przedmiotu: Podstawy metodologii badań psychologicznych.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						2	6	58	2,3
Studia niestacjonarne	10	20						2	6	38	1,5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów.</u> <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Ma pogłębioną wiedzę o metodologii prowadzenia naukowych badań psychologicznych. Zna sposoby analizy uzyskanych wyników z wykorzystaniem metod statystycznych.	K_W04
P_W02	Zna metody analizy obserwowanych wartości zmiennych losowych. Wie jak używać jedno- oraz wielowymiarowe miar różnic indywidualnych.	K_W06
P_W03	Zna sposoby pomiaru właściwości psychicznych. Wie jakie są zasady konstrukcji testów psychologicznych. Zna zasady określania własności psychometrycznych testów.	K_W07
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi formułować i operacjonalizować hipotezy oraz wybrać właściwy plan badawczy dla danego problemu. Umie przeprowadzić badania z wykorzystaniem metod ilościowych i jakościowych.	K_U02
P_U02	Potrafi w precyzyjny sposób przedstawiać na piśmie wyniki badań zgodnie ze standardami edytorskimi dla tekstów psychologicznych.	K_U06
P_U03	Potrafi tworzyć proste narzędzia badawcze. Potrafi sprawdzić ich parametry wykorzystując metody psychometryczne i statystyczne.	K_U13
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Uzasadniając wnioski z badań opiera się na wynikach. Oddziela raportowanie wyników od ich interpretacji.	K_K06
P_K02	Sprawnie pracuje w zespole badawczym. Zna zakres obowiązków powiązany z różnymi rolami w zespole.	K_K07
P_K03	Przywiązuje wagę do własności intelektualnej. Poprawnie powołuje się na prace innych autorów.	K_K10
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Podstawowe pojęcia statystyki. Populacja (skończona i nieskończona). Próba. Statystyka opisowa. Statystyka próby. Parametr. Estymator. Zmienne (zależne, niezależne, ciągłe, dyskretne, nominalne, porządkowe, przedziałowe, stosunkowe). Badanie korelacyjne. Eksperyment.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Rozkłady liczebności i ich przedstawienie graficzne. Liczebność i rozkład liczebności. Granice i środek przedział klasowy. Rozkład liczebności skumulowanych. Wielobok liczebności. Tendencja centralna. Zmienność. Skośność dodatnia i ujemna. Rozkład symetryczny i prostokątny.	
W3	Zapis statystyczny. Przedstawienie zmiennych w postaci liczbowych. Sumowanie wartości zmiennej. Reguły posługiwania się zapisem sumowania. Zapis stosowany w rozkładach liczebności.	

W4	Miary tendencji centralnej. Średnia arytmetyczna i jej obliczanie. Odchylenie od średniej. Cechy średniej arytmetycznej. Mediana, jej cechy i obliczanie. Wartość modalna. Porównywanie średniej mediany i wartości modalnej. Inne miary tendencji centralnej.	P_W01 P_W02 P_W03
W5	Miary zmienności, skośności i kurtozy. Rozstęp. Odchylenie przeciętne. Wariacja i odchylenie standardowe oraz przykłady ich zastosowania. Estymator: obciążony, nieobciążony. Stopnie swobody. Odchylenie standardowe z próby. Wyniki standardowe. Momenty średniej. Miary skośności i kurtozy.	
W6	Prawdopodobieństwo i rozkład dwumianowy. Istota prawdopodobieństwa. Możliwe wyniki. Prawdopodobieństwo łączne i warunkowe. Dodawanie i mnożenie prawdopodobieństw. Rozkłady prawdopodobieństw. Permutacje i kombinacje. Rozkład dwumianowy. Właściwości dwumianu.	
W7	Krzywa normalna. Funkcje i krzywe liczebności. Krzywa normalna. Obszary pod krzywą. Właściwości rozkładu normalnego.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Regresja i korelacja. Rodzaje związków między parami pomiarów. Równanie linii prostej. Regresja liniowa Y względem X oraz X względem Y. Linie regresji dla wyników wyrażonych w postaci odchyłeń. Współczynnik korelacji i jego obliczanie. Korelacja i regresja dla wyników standardowych. Geometria korelacji. Założenie liniowości regresji. Dobór jednozmiennowy. Korelacja a przyczynowość. Typy korelacji. Korelacja a wariancja sum i różnic.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Pobieranie prób i rozkład próby. Metody pobierania prób. Błędy próby. Rozkłady z prób (proporcji, różnic, średnich w populacji skończonej i nieskończenie wielkiej).	
T3	Oszacowanie i rozkład t. Rodzaje oszacowań (punktowe, przedziałowe). Właściwości oszacowań. Rozkład t. Stopnie swobody. Przedziały ufności dla średnich z prób dużych i małych.	
T4	Testowanie hipotez średnie. Hipoteza statystyczna, zerowa. Dwa rodzaje błędu. Poziomy istotności. Testy kierunkowe i bezkierunkowe. Testy istotności dla jednej średniej. Test t dla prób niezależnych i skorelowanych. Moc i odporność testu.	
T5	Testowanie hipotez inne statystyki. Istotność różnicy między: dwiema proporcjami niezależnymi/skorelowanymi; wariancjami przy próbach niezależnych; wariancjami skorelowanymi. Rozkład z próby współczynnika korelacji. Istotność współczynnika korelacji.	
T6	Analiza liczebności z zastosowaniem chikwadrat. Definicja chi-kwadrat. Rozkład z próby chi-kwadrat. Testy zgodności i niezależności. Współczynnik zbieżności. Małe liczebności oczekiwane.	
T7	Struktura i planowanie eksperymentów. Zmienne manipulacyjna i klasyfikacyjna. Klasyfikacja zmiennych. Eksperymenty jednoczynnikowe i czynnikowe. Randomizacja.	

T8	Analiza wariancji. Klasyfikacja jednoczynnikowa, dwuczynnikowa, trójczynnikowa.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03
T9	Procedury porównań wielokrotnych. Kontrasty. Analiza trendu. Inne procedury porównań wielokrotnych.	
T10	Pomiary powtarzane i inne plany eksperymentalne. Eksperyment jednoczynnikowy z pomiarami powtarzanymi. Eksperyment dwuczynnikowy z pomiarami powtarzanymi. Eksperyment jednoczynnikowy z pomiarami powtarzanymi w obrębie jednego czynnika. Symetria złożona. Epsilon.	
T11	Analiza kowariancji. Statystyczne a eksperymentalne kontrolowanie zmiennych ubocznych. Zmienna towarzysząca. Suma iloczynów oraz ich podział. Linie regresji.	
T12	Statystyka nieparametryczna. Statystyka rang. Nieparametryczne testy istotności.	
T13	Zagadnienia statystyczne konstruowania testów. Średnia trudności i pozycji testowej. Wariancja pozycji testu. Wzorce odpowiedzi. Zgodność wewnętrzna. Korelacja punktowo - dwuseryjna. Inne metody wyboru pozycji testu.	
T14	Błędy pomiaru Istota błędu. Współczynnik rzetelności. Wpływ błędu pomiaru na: średnią i wariancję, wariancję z próby średniej, wartość współczynnika korelacji. Rzetelność wyników różnicowych. Błąd standardowy pomiaru.	
T15	Przekształcanie wyników - normy. Przekształcenie. Standaryzacja. Normy. Punkty i rangi centylowe i ich obliczanie.	
T16	Wybrane techniki wielozmiennowe. Statystyka wielozmiennowa. Korelacja: sum, cząstkowa, cząstkowa drugiego rzędu, semicząstkowa, wielokrotna i kanoniczna. Ustalanie trafności krzyżowej. Regresja krokowa. Funkcja dyskryminacyjna.	
T17	Regresja wielokrotna i analiza wariancji. Kodowanie: zero-jedynkowe, quasieksperymentalne, ortogonalne. Inne zastosowania regresji wielokrotnej.	
T18	Analiza czynnikowa. Ograniczanie liczby zmiennych. Pojęcie struktury. Równania podstawowe. Składowe wariancji. Odtwarzanie współczynników korelacji. Metody wyodrębniania czynników. Zasoby zmienności wspólnej. Metoda czynnika głównego. Analityczne metody rotacji. Czynniki skorelowane.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Aktywność merytoryczna, kolokwium	wiedza
Ćwiczenia	Projekt, aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna, kolokwium, projekt	umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, projektu, a także aktywności merytorycznej studenta.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	42	62
Summaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Ferguson, G. A. i Takane, Y. (2009). Analiza statystyczna w psychologii i pedagogice. PWN: Warszawa.		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: King B. M. i Minium E. W. (2009). Statystyka dla psychologów i pedagogów. PWN: Warszawa. Malarska A. i Mikulska H. (2000). Statystyka stosowana nie tylko przez psychologów i pedagogów. Wyd. UŁ, Łódź		
Inne materiały dydaktyczne:		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Historia myśli psychologicznej

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy / obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	1/2
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość podstawowych definicji z zakresu psychologii.

II. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> <u>case study,</u> metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne:

**III. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Rozpoznaje rolę rozwoju myśli filozoficznej w wyodrębnieniu się psychologii jako dziedziny nauki.	K_W01
P_W02	Wskazuje ontologiczne, epistemologiczne i metodologiczne założenia leżące u podstaw odmiennych podejść w psychologii.	K_W02
P_W03	Zna rolę wcześniejszych nurtów myśli psychologicznej dla powstania późniejszych koncepcji i podejść. Zna źródła, kontekst społeczno-kulturowy i proces kształtowania się współczesnych paradygmatów psychologicznych.	K_W03
P_W04	Wiąże podejścia w psychologii ze swoistymi dla nich problemami, metodami i rodzajami formułowania wniosków. Rozumie źródła, naturę i konsekwencje wielości podejść w psychologii, przedstawia najważniejsze osiągnięcia dla jej nurtów. Rozpoznaje również ograniczenia wiążące się z przyjmowaniem określonych podejść w psychologii.	
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi przedstawić genezę i kontekst społecznokulturowy rozwoju dawnych i współczesnych podejść badawczych w psychologii.	K_U03
P_U02	Potrafi przedstawić i poddać krytycznej analizie dawne koncepcje psychologiczne, ocenić ich wkład do współczesnej psychologii oraz odnieść je do obecnego stanu rzeczy.	
P_U03	Potrafi podać genezę uwzględniania w koncepcjach psychologicznych różnych rodzajów czynników determinujących funkcjonowanie i rozwój człowieka.	
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Ma świadomość złożoności historycznych uwarunkowań. Uwzględnia w badaniach i praktyce psychologicznej różnorodność uwarunkowań zachowania: sytuacyjnych, biologicznych, dyspozycyjnych, poznawczych, społecznokulturowych i rozwojowych.	K_K02
P_K02	Docenia znaczenie dawnych koncepcji filozoficznych i psychologicznych dla rozwoju współczesnej psychologii.	K_K02
P_K03	Ma poczucie tożsamości zawodowej ugruntowane w rozumieniu historii psychologii oraz jej powiązań z historią innych dziedzin nauk.	K_K04

IV. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Filozoficzne źródła psychologii. Wątki psychologiczne w klasycznych koncepcjach filozoficznych. Rola rozwoju myśli filozoficznych w wyodrębnieniu się psychologii jako oddzielnej dziedziny nauki. Filozoficzne źródła nowożytnej myśli psychologicznej.	P_W01 P_W02 P_W03 P_W04
W2	Początki psychologii jako nauki. Wundta koncepcja psychologii jako nauki o świadomych przeżyciach.	
W3	Klasyczne koncepcje. Klasyczne koncepcje temperamentu, osobowości i zdolności umysłowych.	

W4	Polska myśl psychologiczna. Okres przednaukowy psychologiczny. Pierwsze zastosowanie psychologii w praktyce.	
W5	Funkcjonalizm, strukturalizm i psychologia postaci. Umysł w działaniu jako przedmiot badań psychologii. Funkcjonalizm jako droga do praktycznego zastosowania psychologii.	
W6	Psychologia stosowana. Podstawowe założenia powstania psychologii stosowanej.	
W7	Freudowska psychoanaliza i neofreudyści. Psychoanaliza jako rodzaj terapii psychodynamicznej rozwiniętej przez Freuda. Psychoanaliza od aspiracji naukowych do mitu. Nieświadoma świadomość. Psychologia indywidualne Adlera. Psychologia analityczna Junga.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Psychologia humanistyczna i egzystencjalna. Psychologia humanistyczna jako reakcja na ograniczenia psychoanalizy.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Behawioryzm. Źródła, założenia i początki behawioryzmu.	
T3	Eksperymentalna analiza zachowania. Eksperymentalna analiza zachowania paradygmat badawczy stworzony przez B. Skinnera. Cele eksperymentalnej analizy zachowania. Wzmocnienia i rodzaje wzmocnień.	
T4	Neobehawioryzm i socjobehawioryzm. Analiza hipotetycznych zmiennych pośredniczących występujących pomiędzy bodźcem i reakcją. Bandura behawioryzm socjopoznawczy.	
T5	Psychologia poznawcza. Założenia i początki psychologii poznawczej.	
T6	Paradygmat poznawczy. Rola paradygmatu poznawczego we współczesnej psychologii i jego odmiany.	
T7	Psychologia Polska. Narodziny i rozwój polskiej psychologii.	
V. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna	Wiedza
Ćwiczenia	aktywność merytoryczna, analiza tekstu, aktywność studenta na zajęciach, analiza przypadku	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z analizy przypadku, analizy tekstu, a także aktywności merytorycznej studenta.		

VI. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

VIII. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Schultz, D.P., Schultz, S.E. Historia współczesnej psychologii. Kraków 2008
Stachowski, R., Dobroczyński, B. Historia psychologii - od Wundta do czasów najnowszych. 2011
Strelau, J., Psychologia. Podręcznik Akademicki Tom I. Gdańsk 2000

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Benjamin, L.T., Historia współczesnej psychologii. Warszawa 2008
Dobroczyński, B. Idea nieświadomości w polskiej myśli psychologicznej przed Freudem. Kraków 2005

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	3/5
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Podstawowa wiedza z zakresu psychologii ogólnej, umiejętność obserwacji i analizy zachowań człowieka. Studenci powinni być szczególnie uwrażliwieni na problemy dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						4	6	60	2,4
Studia niestacjonarne	10	20						4	6	40	1,6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład z dyskusją ukierunkowaną <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów,</u> dyskusja dydaktyczna. Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student ujmuje zaburzenia psychiczne z perspektywy psychologii rozwoju uwzględniając wpływ czynników społeczno-kulturowych.	K_W09
P_W02	Student charakteryzuje specyficzne problemy dzieci z zaburzeniami rozwoju.	K_W11
P_W03	Student zna założenia i możliwości praktycznego zastosowania wybranych nurtów psychoterapii, interwencji kryzysowej, psychoedukacji, poradnictwa i rewalidacji, terapii.	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi rozpoznać trudną sytuację dziecka z zaburzeniami rozwoju, przeanalizować ją i dobrać specjalne metody pomocowe.	K_U15
P_U02	Student potrafi różnicować podstawowe kategorie zaburzeń, objaśnia przyczyny zaburzeń.	K_U17
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student ma świadomość potrzeby współpracy z opiekunami dziecka oraz ze specjalistami innych dziedzin zajmujących się dzieckiem i rodziną.	K_K03
P_K02	Student jest uświadomiony na konieczność stałego podnoszenia swoich kwalifikacji i realizowania różnorodnych zadań zawodowych w poczuciu odpowiedzialności za ich wykonanie.	K_K04

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Początki i kierunki rozwoju psychologii klinicznej. Wkład podstawowych kierunków psychologii do psychologii klinicznej.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Przedmiot i zadania psychologii klinicznej dzieci i młodzieży. Znaczenie podejścia rozwojowo-społecznego w analizie zaburzeń psychicznych.	
W3	Ogólne zagadnienia z zakresu psychopatologii. Udział czynników genetycznych i nabytych w etiopatogenezie zaburzeń rozwoju.	
W4	Klasyfikacja zaburzeń rozwojowych. Diagnostyka psychologiczna i psychiatryczna. Kryteria diagnostyczne zaburzeń rozwoju.	
W5	Postępowanie diagnostyczne i terapeutyczne w odniesieniu do dzieci i młodzieży. Specyfika postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w odniesieniu do dzieci i młodzieży.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Upośledzenie umysłowe. Etiologia; stopnie upośledzenia; możliwości rozwojowe dzieci upośledzonych w różnym stopniu.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Całościowe zaburzenia rozwoju. Autyzm dziecięcy, zespół Aspergera; objawy kliniczne, możliwości rozwojowe dzieci autystycznych, problemy szkolne, pomoc psychologiczno-pedagogiczna.	
T3	Zaburzenia hiperkinetyczne z deficytem uwagi. ADHD - szczególne problemy osobowościowe i społeczne dzieci z ADHD; pomoc w problemach szkolnych i rodzinnych.	
T4	Zaburzenia emocji - depresja wielka i nerwicowa. Depresja wśród dzieci i młodzieży, problem samobójstw, pomoc psychologiczna.	
T5	Zaburzenia lękowe Lęk społeczny i jego konsekwencje dla rozwoju kariery jednostki. Lęk separacyjny.	
T6	Ostre reakcje na stres, zespół stresu pourazowego. Diagnoza i terapia psychologiczna dzieci w sytuacjach ostrego i przewlekłego stresu psychologicznego.	
T7	Obserwacja i rozmowa psychologiczna podstawowe metody diagnostyki psychologicznej. Behawioralne wskaźniki zaburzonego zachowania w omówionych zespołach chorobowych	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny	wiedza
Ćwiczenia	projekt	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego i projektu.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	60	40
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	40	60
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:.

Sęk H., Wprowadzenie do psychologii klinicznej, Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, Warszawa 2001.

Strelau J., (red), Psychologia - podręcznik akademicki, t. 1, Gdańsk, 2000 Turner J.S., Rozwój człowieka, WSiP, 1999

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Marcelli D., Psychopatologia wieku dziecięcego, Urban&Partner, Wrocław 2013.

Kendall P. C., Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji, GWP, Gdańsk 2004.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia procesów poznawczych

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	1/2
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość podstawowych pojęć psychologicznych, wiedza na temat podstaw metodologii prowadzenia badań naukowych w psychologii. Umiejętność posługiwania się podstawowymi pojęciami psychologicznymi w dyskusji. Wprowadzenie do psychologii. Podstawy metodologii badań psychologicznych.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	45						4	6	75	3
Studia niestacjonarne	10	30						4	6	50	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład z dyskusją ukierunkowaną wykład z prezentacją multimedialną <u>case study</u> , metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów</u> , dyskusja dydaktyczna. Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne:

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Zna klasyczne i współczesne modele i koncepcje psychologii poznawczej.	K_W01
P_W02	Zna kierunki badań psychologii poznawczej i najważniejsze paradygmaty badawcze.	K_W08
P_W03	Zna powiązanie psychologii poznawczej z innymi dziedzinami nauki (kognitywistyka, neurobiologia, filozofia).	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi dokonać krytycznej analizy literatury z zakresu psychologii poznawczej.	K_U04
P_U02	Potrafi we właściwy sposób posługiwać się terminologią z zakresu psychologii poznawczej.	K_U05
P_U03	Potrafi sformułować problem badawczy i zaproponować jego rozwiązanie w odniesieniu do wiedzy z zakresu psychologii poznawczej.	K_U02
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest świadomy ograniczeń w formułowaniu wniosków na temat funkcjonowania osób w odniesieniu do wyników badań eksperymentalnych z zakresu psychologii poznawczej.	K_K03
P_K02	Potrafi w czasie dyskusji uzasadnić stanowisko za pomocą merytorycznych argumentów przy zachowaniu szacunku dla rozmówcy.	K_K06
P_K03	Potrafi sformułować problem badawczy i jego rozwiązanie w kategoriach psychologii poznawczej, uwzględniając etyczny i moralny aspekt badania.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Umysł i poznanie. Poznanie - umysł - działanie. Psychologia poznawcza. Dziedzina czy paradygmat. Ogólna architektura umysłu.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Istota i forma reprezentacji umysłowych. Pojęcie reprezentacji umysłowej. Reprezentacje obrazowe i werbalne. Pierwotność czy wtórność nietrwałych reprezentacji umysłowych.	
W3	Pojęcia i schematy. Konstrukt reprezentacji pojęciowej. Struktura i funkcjonowanie reprezentacji pojęciowych. Dynamiczna koncepcja umysłu.	
W4	Wiedza. Rodzaje wiedzy (deklaratywna, proceduralna, jawna i niejawna). Organizacja wiedzy Nabywanie wiedzy (semantycznej, proceduralnej, niejawnej). Wiedza ekspercka.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Uwaga i świadomość. Istota, aspekty i teorie uwagi. Percepcja i (nie)świadomość.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Kontrola poznawcza. Czynności automatyczne i automatyzacja. Hamowanie jako mechanizm kontrolny. Istota, funkcje, rodzaje i mechanizmy funkcji zarządczych.	
T3	Percepcja. Podstawowe właściwości percepcji. Spostrzeganie jako proces oddolny i jako proces odgórny. Teorie percepcji. Proces postrzegania w praktyce.	
T4	Pamięć. Natura pamięci. Systemy pamięci przemijającej. System pamięci trwałej.	
T5	Czynności pamięciowe. Fazy procesu pamięciowego. Zapamiętywanie, przechowywanie, odpamiętywanie. Zawodność pamięci.	
T6	Myślenie. Istota i rodzaje myślenia. Teorie myślenia. Struktura myślenia.	
T7	Rozumowanie. Rozumowanie dedukcyjne. Rozumowanie warunkowe. Teorie rozumowania dedukcyjnego. Rozumowanie indukcyjne, probabilistyczne, nieformalne.	
T8	Problem i rozwiązywanie problemów. Typy problemów. Podział problemów ze względu na ich cechy i strukturę i na wymagania poznawcze.	
T9	Teorie rozwiązywania problemów. Teoria Newella i Simona. Inne ujęcia teoretyczne procesu rozwiązywania problemów.	
T10	Heurystyki rozwiązywania problemów. Metoda redukcji różnicy. Metoda poruszania się wstecz. Metody analizy środków i celów.	
T11	Fazy rozwiązywania problemów. Faza identyfikacji problemu, definiowania problemu, doboru strategii, zdobywania informacji, alokacji zasobów, monitorowania postępu. Faza oceny poprawności rozwiązania.	
T12	Przeszkody w rozwiązywaniu problemów. Sztywność myślenia. Nastawienie. Fiksacja funkcjonalna.	
T13	Czynniki wspomagające rozwiązywanie problemów. Transfer pozytywny, Transfer przez analogię. Inkubacja. Zmiana percepcji problemu.	
T14	Wydawanie sądów. Tendencyjność w wydawaniu sądów. Ignorowanie proporcji podstawowej. Wady i zalety prostych heurystyk. Sądy intuicyjne.	
T15	Podejmowanie decyzji. Klasyczna teoria decyzji. Strategie w podejmowaniu decyzji. Teoria perspektywy. Proces podejmowania decyzji.	

T16	Język. Język jako system. Poziomy języka. Język a poznanie. Problemy natywizmu. Stadia przyswajania języka. Dwujęzyczność i wielojęzyczność. Rozumienie przekazów językowych.	
T17	Mówienie. Planowanie mowy. Kodowanie semantyczno - syntaktyczne. Kodowanie fonologiczne.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Aktywność merytoryczna, aktywność studenta na zajęciach	wiedza
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, projekt, aktywność studenta na zajęciach, analiza przypadku	Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z analizy przypadków, a także aktywności merytorycznej studenta.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	75	50
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	40
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	50	75
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125 h = 5 ECTS	125 h = 5 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE
Literatura podstawowa przedmiotu: Nęcka, Orzechowski i Szymura (2006). Psychologia poznawcza. Warszawa: PWN. Sternberg R.J., (2001). Psychologia poznawcza. Warszawa: WSiP SA.
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Chlewiński Z. (2007). Psychologia poznawcza w trzech ostatnich dekadach XX wieku. Gdańsk: GWP. Maruszewski T. (2001). Psychologia poznania. Gdańsk: GWP. Kossowska M., Kofta M.,(2009) red., Psychologia poznania społecznego. Nowe idee., Warszawa: PWN.
Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Podstawy metodologii badań psychologicznych

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	1/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość matematyki na poziomie szkoły średniej.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	45						4	6	75	3
Studia niestacjonarne	10	30						4	6	50	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama <u>Inne: analiza przypadku</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Ma wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii, sposobach badania, krytycznej oceny i komunikacji wyników badań. Zna narzędzia badawcze i założenia teoretyczne leżące u ich podstaw.	K_W01
P_W02	Zna najważniejsze koncepcje epistemologiczne. Ma wiedzę dotyczącą filozoficznego podłoża metodologii nauk empirycznych.	K_W02
P_W03	Ma wiedzę o metodologii prowadzenia badań naukowych w psychologii. Wie jak planować i realizować badania empiryczne oraz jak analizować uzyskane wyniki z wykorzystaniem metod statystycznych.	K_W04
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi wnioskować, rozumować i wyprowadzać argumenty zgodnie z zasadami logiki. Potrafi zauważyć i nazwać błędy logiczne w wywodach.	K_U01
P_U02	Potrafi formułować problemu badawcze i tworzyć hipotezy używając ram pojęciowych nauk empirycznych. Potrafi dokonać operacjonalizacji hipotez oraz wybierać właściwy plan badawczy adekwatny dla danego problemu.	K_U02
P_U03	Potrafi używać różnych źródeł do samodzielnego wyszukiwania i analizy informacji. potrafi czytać ze zrozumieniem empiryczne teksty naukowe. Potrafi korzystać z baz danych literatury naukowej.	K_U04
Kompetencje społeczne:		
P_K01	W pracy badawczej stosuje normy etyczne i zasady wymagane w społeczności naukowej.	K_K02
P_K02	Ma świadomość możliwości ograniczeń stosowanych przez siebie metod badawczych.	K_K02
P_K03	Docenia rolę weryfikacji empirycznej jako źródło wiedzy naukowej. Przykłada wagę do stosowania dobrych praktyk w badaniach empirycznych.	K_K04
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Spór, dowód, wnioskowanie. Spór, dowód, wnioskowanie. Wnioskowanie indukcyjne w naukach empirycznych.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Grupy i plany badawcze. Dobór grupy i plany badawcze. Zastosowanie metody eksperymentalnej.	
W3	Prezentacja wyników badań. Komunikowanie i prezentacja wyników badań.	
W4	Skale pomiarowe i błąd pomiaru. Skale pomiarowe i błąd pomiaru, losowość, błąd i wartość oczekiwana.	
W5	Miary, zmienność, rozkład danych. Rozkłady danych, miary położenia i zmienności. Korelacja i regresja.	

W6	Predykcja i weryfikacja hipotez. Predykcja i weryfikacja hipotez.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Teoria, model - świat. Teoria model - świat. Podstawy psychometrii.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Wnioskowanie. Metaanalizy i wnioskowanie z różnic między grupami. Wnioskowanie dedukcyjne i indukcyjne.	
T3	Błędy logiczne i metoda eksperymentalna.	
T4	Dobór grupy badawczej. Skale pomiarowe.	
T5	Komunikowanie wyników badań i prezentacja wyników..	
T6	Matematyczne podłoże analizy zjawisk losowych.	
T7	Miary położenia i zmienności. Korelacja i regresja.	
T8	Podstawy psychometrii.	
T9	Modele teoretyczne	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Aktywność merytoryczna, aktywność studenta na zajęciach, analiza przypadku	wiedza
Ćwiczenia	Aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna,	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z analizy przypadku, a także aktywności merytorycznej studenta.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	75	50
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	40
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	75	100
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150 h = 3 ECTS	150 h = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Ferguson, G. A. i Takane, Y. (2009). Analiza statystyczna w psychologii i pedagogice. PWN: Warszawa.
Brzeziński, J. (2014). Metodologia badań psychologicznych. PWN: Warszawa.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Grobler. A. (2008). Metodologia nauk. Aures-Znak: Kraków.
Gelman, A. (2006). Data Analysis Using Regression and Multilevel/Hierarchical Models.
Cambridge: Cambridge University Press.
Losee. J. (2001). Wprowadzenie do filozofii nauki. Prószyński i s-ka: Warszawa.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Etyka rodzinna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	5/10
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Ogólna znajomość podstawowych pojęć z zakresu etyki oraz znajomość podstawowych zasad i wartości życia rodzinnego.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						2	6	58	2,3
Studia niestacjonarne	10	20						2	6	38	1,5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> wykład z prezentacją multimedialną case study, <u>metoda sytuacyjna</u> , metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna</u> , Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Wiedza z zakresu filozofii, antropologii, pedagogiki, podstaw myśli psychologicznej i socjologicznej. Ma wiedzę dotyczącą norm i wartości typowych dla życia rodzinnego w ramach kultury europejskiej.	K_W09
P_W02	Posiada uporządkowaną wiedzę dotyczącą głównych nurtów etyki. Potrafi je powiązać z wartościami i normami etyki rodzinnej.	K_W02
Umiejętności:		
P_U01	Umiejętność samodzielnego formułowania problemów oraz logicznego myślenia, używania adekwatnej terminologii filozoficznej i logicznej, interpretowania zachowań osób w odniesieniu do różnych teorii osobowości. Potrafi samodzielnie formułować problemy etyczne związane z życiem rodzinnym oraz je rozwiązywać.	K_U08
P_U02	Potrafi interpretować zachowania ludzi w kontekście etapów rozwoju moralnego człowieka. Posiada umiejętność prowadzenia dyskusji i przygotowywania wystąpień ustnych dotyczących zagadnień etyki rodzinnej.	K_U01
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Rozumie potrzebę ciągłego rozwoju moralnego. Docenia znaczenie życia rodzinnego dla jednostkowego i społecznego rozwoju.	K_K06
P_K02	Jest wrażliwy na problemy życia rodzinnego, unika myślenia stereotypowego. Jest gotowy do komunikowania się, otwartej dyskusji i współpracy.	K_K01
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Etymologia słowa „etyka”. Trzy działy etyki: normatywna, opisowa i metaetyka. Miejsce etyki rodzinnej w ramach powyższego podziału.	P_W01 P_W02
W2	Etyka rodzinna. Etyka rodzinna a wiedza z zakresu psychologii i socjologii moralności.	
W3	Analiza reguł moralnych typowych dla kultury europejskiej i ich zastosowanie w etyce życia rodzinnego. Refleksja nad wiodącymi wartościami: sprawiedliwość, życzliwość, miłość. O idei wybaczenia i jej adresatach czyli komu i kiedy powinniśmy wybaczyć?	
W4	Natura dobra i jego różne przejawy. Motywy egocentryczne i altruistyczne czynów moralnie pozytywnych. Różnica między moralną dobrocią a moralną słusnością.	
W5	Natura zła i jego różne przejawy w ramach relacji rodzinnych. Skąd zło w rodzinie?	
W6	Wyzwania współczesnej etyki. Stosunek ludzi do zwierząt (wyzwolenie zwierząt, status zwierząt w etyce personalistycznej).	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Prawo i etyka. Klauzula sumienia. Wolność sumienia. Obywatelskie nieposłuszeństwo.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Wyzwania współczesnej etyki. Etyka świata wirtualnego (netykieta, stalking, pornografia, „piractwo”).	
T3	Wyzwania współczesnej etyki. Wolność, równość, tolerancja.	
T4	Jak reagować na zło w ramach życia rodzinnego? Dyskusja w oparciu o przykłady.	
T5	Cele życia moralnego Szczęście, doskonałość, użyteczność społeczna.	
T6	Etyka rygorystyki moralnego w kontekście życia rodzinnego. Orientacja na sprawiedliwość i orientacja na troskę.	
T7	Życie rodzinne w świetle zasad etyki liberalnej. Dyskusja w oparciu o przykłady.	
T8	Edukacja wobec rodziny. Etos kobiecy a etos męski.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	kolokwium	Wiedza
Ćwiczenia	aktywność studenta na zajęciach	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, a także aktywności studenta na zajęciach.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne „samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	42	62
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Vardy P., Grosch P., Etyka, Zysk i S-ka, Poznań 2010 (https://vk.com/doc-59168769_263275874?dl=8019158b50a32746fe).
Ślipko T., Zarys etyki szczegółowej, t. 1 i 2, Kraków 2009.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Karol Wojtyła, Miłość i odpowiedzialność, TN KUL, Lublin 2001
(<http://fatimska.wloclawek.pl/pliki/Karol%20Wojtyla%20-%20Milosc%20i%20odpowiedzialnosc.pdf>).
Probuca D., Etyka. Wybrane zagadnienia i kierunki, Akademia im. J. Długosza, Częstochowa 2004.
Singer P., Przewodnik po etyce, Książka i Wiedza, Warszawa 2009.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia twórczości

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	2
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	2/3
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student zna podstawy pedagogiki, dydaktyki oraz psychologii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	20						2	4	46	1,8
Studia niestacjonarne	10	10						2	4	26	1

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład z dyskusją ukierunkowaną <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama <u>Inne: autoprezentacja</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Rozumie istotę procesu twórczego, zna cechy osoby twórczej oraz teorie twórczości	K_W21
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi identyfikować i interpretować zachowania twórcze	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Posiada świadomość złożoności czynników wpływających na zachowania ludzkie	K_K02

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Twórczość i twórcze myślenie Definicje i rozumienie twórczości	P_W01
W2	Teorie twórczości Teorie poznawcze, teorie systemowe, teorie postaw twórczych oraz teorie twórczości codziennej	
W3	Myślenie dywergencje Myślenie twórcze i rozwijanie myślenia twórczego w procesie kształcenia	
W4	Cechy osoby twórczej Cechy osoby twórczej a zdolnej.	
W5	Rozwijanie postawy twórczej zasady stosowania technik : kruszenie, identyfikacja z obiektem, superpozycja	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Twórczość jako styl życia i postawa. Motywacja twórcza, twórczość jako postawa i rzemiosło.	P_U01 P_K01
T2	Osobowość twórcza. Cechy osób twórczych.	
T3	Cechy myślenia twórczego Guilforda. Płynność, giętkość i oryginalność myślenia.	
T4	Postawa twórcza a innowacyjność. Gotowość do myślenia niestereotypowego, zmienność w działaniu, innowacyjność jako zmiana	
T5	Metody rozwijania myślenia twórczego. Technika wskazówek słownych. Technika stymulacji pytań. Technika zadania pomocniczego. Technika odroczonego wartościowania. Technika łączenia odległych elementów.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Autoprezentacja, aktywność merytoryczna	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Ćwiczenia		
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wkłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z autoprezentacji, a także aktywności merytorycznej studenta.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	26
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	4	24
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	50 h = 2 ECTS	50 h = 2 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Dobrołowicz W. (1995), Psychodydaktyka kreatywności, WSPS, Warszawa Góralski A. (1996), Reguły treningu twórczości, SCHOLAR, Warszawa. Szmidt K.J. (2008), Trening kreatywności. Podręcznik dla pedagogów, psychologów i trenerów grupowych, Sensus, Gliwice. Nęcka E. (1995), Proces twórczy i jego ograniczenia, Impuls, Kraków.		

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

De Bono, E. (2009), Umysł kreatywny: 62 ćwiczenia rozwijające intelekt, Wyd. Studio Emka, Warszawa.

Karwowski M. (2009), Klimat dla kreatywności: Koncepcje-metody-badania, Difin, Warszawa

Tokarz A. (2005), Dynamika procesu twórczego, UJ, Kraków

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Pamięć i uczenie się

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	2/3
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien posiadać podstawowa wiedzę z psychologii ogólnej, stosować terminologię z zakresu psychologii procesów poznawczych

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	45						4	6	75	3
Studia niestacjonarne	10	30						4	6	50	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Warsztaty/Projekt	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> wykład z prezentacją multimedialną case study, metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów,</u> <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna definicje i pojęcia pamięci i uczenia się. Prawidłowo posługuje się terminologią. Zna etapy pamięci oraz sposoby ich wzmacniania. Wie jak rozwijać własny potencjał intelektualny oraz jakie uwarunkowania spełnić w tworzeniu warunków do skutecznego uczenia się.	K_W08
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi zastosować w praktyce poznane zasady, metody i techniki uczenia się.	K_U05
P_U02	Potrafi zastosować w praktyce poznane modele pamięci.	K_U05
P_U03	Potrafi dostosować metody uczenia do stylu uczenia się osoby.	K_U07
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student nabywa umiejętności uczestniczenia w dyskusjach. Uważnie słucha i wyraża własne poglądy na określony temat.	K_K06
P_K02	Student ma możliwość konfrontacji z innymi osobami w zakresie umiejętności społecznych.	K_K05
P_K03	Student rozwija swoje możliwości intelektualne , uczestniczy w treningu pamięci poznając swoje możliwości szybkiego zapamiętywania i odtwarzania określonych treści.	K_K03
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Pamięć - definicje i pojęcia pamięci i uczenie się. Podstawowe pojęcia i terminy procesu zapamiętywania.	P_W01
W2	Neuronalne podstawy uczenia się. Etapy i cechy pamięci. Opis etapów i cech pamięci.	
W3	Zaburzenia pamięci. Charakterystyka zaburzeń i uwarunkowań występujących w procesie zapamiętywania.	
W4	Wzmocnienie i usprawnianie procesu zapamiętywania. Działania wspomagające proces zapamiętywania.	
W5	Metody wspomagania pamięci Neuropedagogika. Mnemotechnika w zapamiętywaniu określonych treści.	
W6	Uwarunkowania skuteczności i efektywności uczenia się. Czynniki warunkujące skuteczność i efektywność uczenia się.	
W7	Motywacja a proces uczenia się Motywacja zewnętrzna i wewnętrzna . Tworzenie uwarunkowań wpływających na motywację wewnętrzną w procesie doskonalenia własnego i innych potencjału intelektualnego .	
Lp.	<u>Warsztat/Projekt</u>	Odniesienie do przedmiotowych

		efektów uczenia się	
T1	Rodzaje pamięci. Zestaw ćwiczeń rozwijających pamięć wzrokową , słuchową , mechaniczną.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03	
T2	Kolejność etapów pamięci. Doskonalenie etapów zapamiętywania - trening pamięci.		
T3	Uwaga w procesie przetwarzania informacji. Koncentracja uwagi alternatywne sposoby jej wzmacniania.		
T4	Sposoby rozwijania koncentracji uwagi i pamięci – trening. Trening pamięci przy zastosowaniu mnemotechniki.		
T5	Strategie uczenia się. Opis różnorodnych strategii uczenia się . Rozpoznawanie własnej strategii i uwzględnianie uwarunkowań w szybkim i trwałym zapamiętywaniu wybranych treści.		
T6	Wyobrażenia w zgłębianiu technik pamięciowych. Funkcje prawej i lewej półkuli mózgowej. Skojarzenia i wyobrażenia w mnemotechnice.		
T7	Testy -preferencje do uczenia się. Rozpoznawanie własnego i innych osób stylu uczenia się . Zastosowania praktyczne		
T8	Organizacja środowiska sprzyjającego efektywnej pracy mózgu. Poradnik uwarunkowań sprzyjających procesowi uczenia się. Podsumowanie zdobytych treści.		
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ			
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ	
Wykład	Egzamin ustny	wiedza	
Warsztaty	Aktywność studenta na zajęciach, projekt	Kompetencje społeczne	
Zajęcia projektowe			
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe			
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, warsztaty, projekt) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu ustnego, projektu, a także aktywności studenta na zajęciach.			
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA			
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %			
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS			
Rodzaj aktywności ECTS		Obciążenie studenta	
		Studia	Studia

	stacjonarne	niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	75	50
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	40
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	25	50
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Anderson J.R., Uczenie się i pamięć. Integracja zagadnień ,Warszawa 1998r. Plewka Cz., Taraszkiewicz M., Uczymy się uczyć ,Szczecin 2010r. Linksman R.,W jaki sposób skutecznie się uczyć, Warszawa 2002r.		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Christian Drapeau, Jak uczyć się szybko i skutecznie ,Warszawa 2002r. Orzechowski J., Pamięć robocza, Warszawa 2009r. Nęcka E., Trening twórczości, Kraków 1998r. Shaktii Gawain, Twórcza wizualizacja, Łódź 2001r.		
Inne materiały dydaktyczne:		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Mechanizmy stresu i radzenia sobie ze stresem

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	2
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	3/6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Rozumienie mechanizmów rządzących ludzkim funkcjonowaniem psychicznym i społecznym. Rozumienie związków łączących różne sfery funkcjonowania psychospołecznego. Rozpoznawanie zdrowia psychicznego, normy i patologii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		30						1	2	33	1,3
Studia niestacjonarne		20								23	0,9

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia	Wykład z dyskusją ukierunkowaną wykład z prezentacją multimedialną <u>case study</u> metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów</u> , <u>dyskusja dydaktyczna</u> . Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne:

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Ma wiedzę na temat teorii i badań dotyczących stresu. Ma świadomość biologicznych, osobowościowych i kulturowo-społecznych uwarunkowań reakcji stresowej – jej wzbudzania, przebiegu oraz skutków.	K_W13
P_W02	Potrafi opisać relacje łączące stres z jednej strony z cechami indywidualnymi, emocjami i procesami poznawczymi, a z drugiej z uwarunkowaniami organizacyjnymi i instytucjonalnymi.	K_W19
P_W03	Rozpoznaje związki łączące stres ze zdrowiem psychofizycznym. Ma wiedzę dotyczącą zróżnicowania sposobów radzenia sobie ze stresem.	K_W11
Umiejętności:		
P_U01	Dla zrozumienia zjawiska stresu potrafi łączyć wiedzę o charakterze biologicznym, psychologicznym, społecznym i kulturowym.	K_U05
P_U02	Potrafi wykorzystywać kategorię stresu do opisywania i wyjaśniania osobistych problemów i konfliktów interpersonalnych.	K_U07
P_U03	Odróżnia stresory kulturowo-społeczne od osobistych. Potrafi różnicować objawy reakcji stresowej od symptomów zaburzeń psychicznych.	K_U16
P_U04	Potrafi wejść w kontakt z osobą doświadczającą stresu i wesprzeć ją w zaprojektowaniu i wdrożeniu sposobu poradzenia sobie z nim.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Ma świadomość własnej podatności na stres, swoich stylów i strategii radzenia sobie z nim.	K_K05
P_K02	Rozwija swoje umiejętności radzenia sobie ze stresem. Wspiera w tym innych ludzi, rozpoznając przy tym złożoność czynników stresogennych.	K_K02
P_K03	Potrafi radzić sobie ze stresem organizacyjnym. Podejmuje aktywne działania na rzecz redukcji stresorów organizacyjnych, instytucjonalnych, kulturowo-społecznych.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Istota stresu. Kiedy możemy mówić o stresie. Stres a emocje, frustracja i kryzys. Stres psychologiczny i psychologia stresu. Przedmiotowe i podmiotowe ujęcie stresu.	P_W01 P_W02 P_W03 P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Biologia stresu. Biologiczny mechanizm stresu. Biologiczne różnice w reakcjach na pozytywne wyzwanie i zagrożenie. Energia przystosowania.	
T3	Przyczyny stresu. Stresujące wydarzenia życiowe. Stresory i sytuacje trudne. Frustracja i niemożność poradzenia sobie. Oceny i interpretacje. Utrata zasobów osobistych.	

T4	Działania wobec stresu - obrona i atak. Podejście kliniczne do mechanizmów obronnych. Podejście pragmatyczne strategię adaptacyjną. Podejście personologiczne style radzenia sobie ze stresem. Granice pojęcia i kryteria klasyfikacji radzenia sobie ze stresem. Efekty działań wobec stresu jego skuteczność i koszty. Trening umiejętności radzenia sobie ze stresem.	
T5	Następstwa stresu. Zdrowotne następstwa stresu. Wczesne, bezpośrednie następstwa stresu. Późne (odległe) następstwa stresu.	
T6	Oblicze stresu. Wymiar stresu indywidualny. Dobry stres. Patologia stresu.	
T7	Społeczny kontekst stresu. Wsparcie społeczne w stresie. Społeczne uwarunkowania stresu.	
T8	Pomiar w psychologii stresu. Pomiar stresu. Pomiar radzenia sobie ze stresem.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, aktywność studenta na zajęciach, analiza przypadku, prezentacja tematu, projekt	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie ćwiczeń na podstawie pozytywnej oceny z analizy przypadków, prezentacji tematu, projektu, a także aktywności merytorycznej studenta.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	33	23
W tym 1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	30	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	1	1
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	2	2

2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne „samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	17	27
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	50 h = 2 ECTS	50 h = 2 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Heszen I. (2014). Psychologia stresu. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Zimbardo P.G., Johanson R.L., McCann V. (2014). Psychologia. Kluczowe koncepcje T. 5. Człowiek i jego środowisko. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Hobfoll S. E. (2006). Stres, kultura i społeczność. Psychologia i filozofia stresu. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Łosiak W. (2008). Psychologia stresu. Warszawa: Łośgraf.

Sęk H. (2013). Wsparcie społeczne, stres i zdrowie. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Gmitrzak D. (2011). Pokonaj stres dzięki technikom relaksacji. Warszawa: Wydawnictwo Samo Sedno Edgard.

Carson R., Butcher J., Mineka S. (2006). Psychologia zaburzeń. Człowiek we współczesnym świecie. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Wiener J. (2000). Medycyna behawioralna. Wrocław: Wydawnictwo URBAN&PATRNER.

Albisetti V.,(2000). Trening autogeniczny dla spokoju psychosomatycznego. Kielce: Wydawnictwo JEDNOŚĆ.

Bishop G. D. (2000). Psychologia zdrowia, Wrocław: Wydawnictwo Astrum.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Współczesne teorie osobowości

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	2/4
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student posiada wiedzę z zakresu przedmiotów: Psychologia ogólna, Historia myśli psychologicznej, Klasyczne teorie osobowości.

II. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład z dyskusją ukierunkowaną <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

**III. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Zna najważniejsze osiągnięcia dla różnych nurtów w psychologii osobowości.	K_W05
P_W02	Zna rolę głównych nurtów myśli psychologicznej dla powstawania późniejszych koncepcji i podejść psychologii osobowości.	K_W03
P_W03	Zna źródła, kontekst społeczno-kulturowy i proces kształtowania się współczesnych paradygmatów psychologicznych.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi podać genezę uwzględniania w koncepcjach psychologicznych osobowości różnych rodzajów czynników determinujących funkcjonowanie i rozwój człowieka.	K_U07
P_U02	Potrafi przedstawić i poddać krytycznej analizie współczesne koncepcje osobowości, ocenić ich wkład do współczesnej psychologii oraz odnieść je do obecnego stanu wiedzy.	K_U11
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Ma poczucie tożsamości zawodowej ugruntowane w rozumieniu głównych, współczesnych teorii osobowości i potrafi kierować swoim rozwojem.	K_K04
P_K02	Docenia znaczenie współczesnych teorii osobowości dla rozwoju współczesnej psychologii.	K_K02
IV. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Konstruktywistyczne ujęcie Kelly ego. Struktura i dynamika osobowości w teorii konstruktów osobistych George a Kelly ego.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Osobowość w ujęciu poznawczym. Funkcje osobowości w ujęciu poznawczym. Style poznawcze. Struktury poznawcze jako podstawowe składniki osobowości.	
W3	Osobowość jako system wiedzy osobistej. Znaczenie obrazu siebie i samooceny.	
W4	Spoleczno-poznawcze ujęcie osobowości Bandury i Mischela. Wzajemne determinowanie: propozycja rozwiązania sporu osoba-sytuacja. Motywacyjne znaczenie poczucia własnej skuteczności. Uczenie się poprzez obserwację jako podstawa rozwoju osobowości.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Biologiczne ujęcie osobowości. Genetyka zachowania i psychologia ewolucyjna. Założenia i metody badawcze genetyki zachowania. Środowisko wspólne i specyficzne, interakcja genów i środowiska.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Dezintegracyjna koncepcja osobowości. Rozwój osobowości i zdrowie psychiczne w ujęciu Kazimierza Dąbrowskiego.	
T3	Koncepcja Antoniego Kępińskiego. Próba rozwiązania problemu psychofizycznego w koncepcji Antoniego Kępińskiego.	
T4	Transgresyjna teoria osobowości J. Koźmieleckiego. Przystosowawcze mechanizmy psychiczne ukształtowane w toku ewolucji.	
T5	Struktura Ja - Świat. Relacyjna teoria osobowości Josepha Nuttina.	
T6	Koncepcja Dana P. McAdamsa. Trzy poziomy funkcjonowania i analizy osobowości według Dana P. McAdamsa.	
T7	Osobowość w perspektywie egzystencjalnej: propozycje Frankla i Lainga. Ogólna charakterystyka egzystencjalnego ujęcia osobowości. Antropologia Viktora Frankla.	
T8	Transpersonalne teorie osobowości. Transpersonalne teorie osobowości. Psychologia integralna Kena Wilbera.	
T9	Zmiany osobowości. Możliwość zmiany osobowości przy użyciu terapii ustalonej roli.	
T10	Prekursorzy poznawczego ujęcia osobowości. Kurt Lewin, Jerome Bruner i Julian Rotter: prekursorzy poznawczego ujęcia osobowości.	
T11	Poczucie własnej skuteczności. Motywacyjne znaczenie poczucia własnej skuteczności.	
T12	Uczenie się a osobowość. Uczenie się poprzez obserwację jako podstawa rozwoju osobowości.	
V. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny	wiedza
Ćwiczenia	aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna, egzamin pisemny	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, a także aktywności merytorycznej studenta.		

VI. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VII. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Pervin L. A., John O. P. (2002) Osobowość: teoria i badania. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
Gałdowa A. (1995). Powszechność i wyjątek. Rozwój osobowości człowieka dorosłego. Kraków: Księgarnia Akademicka. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Gałdowa A. (red.). (1999). Wybrane zagadnienia z psychologii osobowości. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
Gałdowa A. (red.). (2000). Tożsamość człowieka. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
Gasiul H. (2006). Psychologia osobowości. Nurty, teorie, koncepcje. Warszawa: PWN.
Hall C. S., Lindzey G., Campbell, J. B. (2004). Teorie osobowości. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
Opoczyńska, M. (red.). (1999). Wprowadzenie do psychologii egzystencjalnej. Kraków.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia społeczna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	2/3
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu psychologii ogólnej oraz socjologii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	45						4	6	75	3
Studia niestacjonarne	10	20						4	6	40	1,6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład z dyskusją ukierunkowaną <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> <u>case study</u> , metoda sytuacyjna, metoda projektów, dyskusja dydaktyczna. Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama <u>Inne: autoprezentacja</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Potrafi zdefiniować najważniejsze pojęcia z zakresu psychologii społecznej. Zna klasyczne eksperymenty i potrafi zrekonstruować ich przebieg oraz omówić uzyskane wyniki. Rozumie wpływ zjawisk społecznych na mechanizmy poznawczo-motywacyjne.	K_W10
Umiejętności:		
P_U01	W oparciu o znajomość mechanizmów psychologicznych, potrafi analizować zjawiska społeczne i zachowania grupowe.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest świadomy ograniczeń wynikających z zastosowania określonych metod diagnostycznych w psychologii społecznej.	K_K10
P_K02	Potrafi współpracować z grupą. Jest zdolny do wypełniania ról związanych z uczestnictwem w grupie.	K_K05
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do problematyki. Omówienie podstawowych pojęć i zagadnień, które będą poruszane na zajęciach, omówienie perspektywy poznawczej, motywacyjnej, behawiorystycznej, społecznokulturowej i ewolucjonistycznej.	P_W01
W2	Metody badań w psychologii społecznej. Omówienie metod obserwacyjnych (w tym również analizy wytworów) i korelacyjnych. Przedstawienie obszarów ich zastosowań, zalet i ograniczeń.	
W3	Eksperyment w psychologii społecznej. Omówienie eksperymentów laboratoryjnych i naturalnych; zasad projektowania i przeprowadzania eksperymentów; przykłady badań eksperymentalnych.	
W4	Osobowość postrzeganie społeczne. Omówienie sposobów wnioskowania o przyczynach zachowania człowieka - rodzaje atrybucji, błędy atrybucji.	
W5	Źródła samooceny. Omówienie społecznych i podmiotowych źródeł samooceny; aspekty.	
W6	Samoocena jako czynnik motywacyjny. Rola motywacji w podejmowaniu działań związanych z sukcesem/porażką; zmiana poczucia tożsamości, jako czynnik istotnych zmian.	
W7	Dysonans poznawczy. Omówienie koncepcji Leona Fesingera.	
W8	Egzamin. Egzamin pisemny.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Atrybucja. Rozpoznawanie różnych rodzajów atrybucji w interpretacjach zachowań. Konsekwencje ich stosowania.	P_U01 P_K01 P_K02
T2	Samoocena. Sposoby badania samooceny, wnioskowanie o samoocenie innych (pośrednie).	
T3	Konformizm. Skłonność jednostki do podporządkowywania się grupie. Omówienie wybranych eksperymentów (np. Solomona Ascha).	
T4	Myślenie grupowe. Omówienie koncepcji myślenia grupowego Irvinga Jenkinsa. Jak można radzić sobie z oddziaływaniem grupy? Dyskusja.	
T5	Efekt audytorium. Wpływ otoczenia na jednostkę. Facylitacja. Hamowanie społeczne.	
T6	Manipulacyjne wywieranie wpływu. Omówienie reguły konsekwencji i zaangażowania oraz niektórych technik manipulacyjnego wywierania wpływu.	
T7	Wywieranie wpływu a przetwarzanie informacji Omówienie kolejnych technik manipulacyjnego wywierania wpływu, wykorzystujące zasady przetwarzania informacji (m.in. zasada wzajemności, zasada dostępności itd.).	
T8	Postawy. Zapoznanie z genezą postaw oraz sposobami ich modyfikowania.	
T9	Postawy jawne i utajone. Omówienie wybranych sposobów badania tych rodzajów postaw. Relacje jakie mogą między nimi zachodzić.	
T10	Atrakcyjność interpersonalna. Pozytywna postawa wobec innego człowieka, wyznaczniki, efekt ekspozycji.	
T11	Wartości jawne i niejawne. Metody badania wartości jawnych (deklaratywnych) i niejawnych (utajonych) na przykładzie wybranych modeli wartości.	
T12	Prezentacje grup ćwiczeniowych. Prezentacja i interpretacja zebranego materiału empirycznego.	
T13	Prezentacje grup ćwiczeniowych. Prezentacja i interpretacja zebranego materiału empirycznego.	
T14	Prezentacje grup ćwiczeniowych Prezentacja i interpretacja zebranego materiału empirycznego.	
T15	Podsumowanie przedmiotu. Zajęcia przygotowujące do egzaminu końcowego. Przypomnienie najważniejszych zagadnień poruszanych podczas realizacji przedmiotu.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny	wiedza
Ćwiczenia	Analiza przypadku, autoprezentacja	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie oceny z egzaminu pisemnego, analizy przypadku, a także autoprezentacji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	75	40
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	75	110
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150 h = 6 ECTS	150 h = 6 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE
Literatura podstawowa przedmiotu: Boski P., (2009), Kulturowe ramy zachowań społecznych. Podręcznik psychologii międzykulturowej, PWN, Warszawa. Wojciszke B., (2009), Człowiek wśród ludzi. Zarys psychologii społecznej, Scholar, Warszawa.
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Cialdini, R. B., (2009), Wywieranie wpływu na innych. Teoria i praktyka, GWP, Gdańsk. Wojciszke B., Psychologia społeczna, Scholar, Warszawa.
Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Mózgowe mechanizmy funkcji umysłowych

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	<u>Podstawowy</u> / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny/ <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	1/2
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Podstawowe informacje z zakresu biopsychologii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	45						4	6	75	3
Studia niestacjonarne	10	30						4	6	50	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Jest w stanie scharakteryzować złożone funkcje psychiczne z perspektywy leżących u ich podłoża mechanizmów biologicznych.	K_W13
P_W02	Potrafi wskazać neuronalne substraty dla wybranych procesów poznawczych, emocjonalnych oraz zaburzeń psychicznych.	K_W08
Umiejętności:		
P_U01	Wyjaśniając złożone aspekty funkcjonowania jednostki, uwzględnia perspektywę i wyjaśnienia oferowane przez biopsychologię.	K_U08
P_U02	Rozumie i jest w stanie wykorzystać wiedzę wypracowaną w obszarze biopsychologii w celu rozwiązywania problemów w ramach innych obszarów, takich jak psychologia poznawcza, emocji czy zaburzeń.	K_U05
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest świadomy złożoności uwarunkowań zachowań i funkcjonowania psychicznego zarówno własnej osoby, jak i innych, doceniając w równym stopniu wpływ czynników różnej natury (biologicznych, społecznych, kulturowych).	K_K02
P_K02	Jest zdolny do efektywnej komunikacji ze specjalistami innych dziedzin wchodzących w skład neuronauki (biologowie, fizjologowie, lekarze), w ramach wybranych zagadnień dotyczących funkcji psychicznych.	K_K03
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Mózgowe mechanizmy kontroli ruchowej. Wzajemne powiązania układu nerwowego oraz mięśniowego, odruchy i ruchy dowolne, układ piramidowy i pozapiramidowy, zasady współdziałania układu ruchowego z układem czuciowym.	P_W01 P_W02
W2	Mózgowe podłoże języka. Język a mowa, ewolucja języka, nabywanie języka i hipoteza okresu krytycznego w kontekście plastyczności mózgu, struktury mózgowe zaangażowane w analizę językową, mózgowe podłoże zdolności czytania i pisania.	
W3	Uwaga. Definicja zjawiska oraz podstawowe podziały z perspektywy psychologii procesów poznawczych, centrum i peryferia uwagowe, mózgowe podłoże procesów uwagowych automatycznych i wolicjonalnych.	
W4	Pamięć. Definicja zjawiska, koncepcja magazynowa pamięci oraz podział Squire'a, struktury mózgowe zaangażowane w zapamiętywanie, model pamięci roboczej oraz jego korelaty mózgowe, specyficzne zjawiska pamięciowe w kontekście biopsychologii.	

W5	Mózgowe podłoże wybranych procesów psychopatologicznych. Rodzaje uzależnień, neurochemiczny mechanizm uzależnienia od substancji psychoaktywnych; zaburzenia nastroju i ich podłoże neuronalne; neurorozwojowe i biopsychologiczne modele schizofrenii.	
W6	Asymetria mózgowa. Podstawowe założenia, sposoby badania asymetrii mózgowej, funkcje psychiczne wykazujące specjalizację półkulową, związek leworęczności i płci z wzorcami mózgowej asymetrii.	
W7	Podsumowanie. Problem świadomości z perspektywy biopsychologii.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Analiza mechanizmu ruchów dowolnych. Organizacja pierwszorzędowej kory ruchowej i jej podobieństwo wobec kory somatosensorycznej, rola spełniana przez dodatkowe pole ruchowe oraz okolicę przedruchową, funkcje mózdzku, rdzenia kręgowego oraz jąder podstawy, mózgowe podłoże chorób neurodegeneracyjnych w obszarze ruchu.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Mowa. Charakterystyka ośrodków mózgowych mowy oraz struktur je łączących, drogi korowe i podkorowe dla mowy, analiza specyficznych metody diagnostycznych dla lokalizacji ośrodków mowy, reorganizacja mózgu i przywracanie utraconych funkcji językowych, możliwości aktywacji ośrodków mowy przez systemy inne niż mowa (język migowy, muzyka).	
T3	Analiza mózgowych systemów uwagowych. Teoria Posnera, neuronalny substrat uwagi selektywnej oraz mechanizmu reorientacji uwagowej, konkurencja bodźców w polu uwagowym, specyfika zadań neuropsychicznych testujących uwagę.	
T4	Charakterystyka roli poszczególnych struktur mózgowych dla różnych typów pamięci. Jądra podstawy, hipokamp, kory skroniowej i czołowej, interakcja systemów pamięciowych ze strukturami układu limbicznego, podstawy neuronalne etapów procesu pamięciowego.	
T5	Mózgowe podłoże zjawisk afektywnych. Neuronalne podłoże emocji pozytywnych i negatywnych, struktury układu limbicznego, krąg Papeza, mózgowy układ nagrody, neurochemiczna baza uczenia się awersyjnego, rola ciała migdałowatego w procesach emocjonalnych, zróżnicowanie funkcjonalne mózgowego podłoża percepcji i ekspresji emocji.	
T6	Charakterystyka poznania społecznego z perspektywy biopsychologii. Mózgowa specjalizacja w zakresie przetwarzania twarzy, koncepcja neuronów lustrzanych – mózgowe podłoże detekcji intencji oraz empatii, współpłnienie uwagi oraz sterowanie uwagą wzrokową w kontekście społecznym.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	egzamin ustny, aktywność studenta na zajęciach	wiedza
Ćwiczenia	aktywność merytoryczna, aktywność studenta na zajęciach	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu ustnego, a także aktywności merytorycznej studenta.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	75	50
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	40
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	75	100
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150 h = 6 ECTS	150 h = 6 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Kalat,Górska, T., Grabowska A., Zagrodzka, J. (2012). Mózg a zachowanie. Warszawa: Wydawnictwo PWN.
Jaśkowski, P. (2009). Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł. Warszawa: Vizja Press&IT.
J. W. (2013). Biologiczne podstawy zachowania. Warszawa: Wydawnictwo PWN.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Milner, A. D., Goodale, M.A. (2008). Mózg wzrokowy w działaniu. Warszawa: Wydawnictwo PWN.

Rostowski, J. (2012). Rozwój mózgu człowieka w cyklu życia. Aspekty bioneuropsychologiczne. Warszawa: Difin.

Sadowski, B. (2013). Biologiczne mechanizmy zachowania się ludzi i zwierząt. Warszawa: Wydawnictwo PWN.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia różnic indywidualnych

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	2/4
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Podstawowa wiedza dotycząca procesów poznawczych, biologicznego podłoża zachowań, twórczości oraz metodologii badań psychologicznych. Samodzielna analiza tekstów naukowych, integracja i synteza informacji z różnych źródeł, podstawy stosowania metod diagnostycznych i umiejętność wstępnej analizy uzyskanych wyników. Osiągnięcie efektów kształcenia z przedmiotów: Wprowadzenie do psychologii, Podstawy metodologii badań psychologicznych, Psychologia procesów poznawczych.

II. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> <u>case study</u> , metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów</u> , <u>dyskusja dydaktyczna</u> , Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama

**III. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		

P_W01	Ujmuje zachowanie jednostki z perspektywy zmiennych różnicowych, nie umniejszając jednocześnie znaczenia wpływu czynników środowiskowych (społecznych, kulturowych).	K_W06
P_W02	Potrafi scharakteryzować funkcjonujące w psychologii teorie temperamentu, osobowości, inteligencji, kreatywności oraz stylów poznawczych, kontekst ich powstania, wskazać różnice między nimi.	K_W05
P_W03	Zna podstawowe metody diagnozy zmiennych różnicowych, jest świadomy ich podłoża teoretycznego oraz ograniczeń zastosowania i interpretacji wyników.	K_W07
Umiejętności:		
P_U01	Wyjaśnia mechanizmy, podobieństwa i różnice w obserwowanych zachowaniach odwołując się do zmiennych różnicowych.	K_U07
P_U02	Potrafi dobrać oraz zastosować metody pomiaru różnic indywidualnych oraz zinterpretować ich wyniki.	K_U13
P_U03	Jest w stanie dostosować metody komunikacji i pracy z drugim człowiekiem do jego profilu różnicowego.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Rozumie i jest otwarty na wynikające ze zróżnicowania indywidualnego odmienne potrzeby i możliwości jednostek.	K_K02
P_K02	Jest świadomy własnego profilu zmiennych różnicowych i związanej z nim specyfiki funkcjonowania, zwłaszcza w kontekście interakcji społecznych.	K_K05
IV. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do psychologii różnic indywidualnych. Historia dziedziny, przedmiot i cel badań, podstawowe kategorie klasyfikacyjne (pojęcia stanu, cechy oraz typu).	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Źródła różnic indywidualnych. Problem natura vs wychowanie, wkład czynników środowiskowych oraz biologicznych w wariację zmiennych różnicowych, rola aktywności własnej w zmienności indywidualnej.	
W3	Temperament. Definicja pojęcia, różnice między temperamentem a osobowością, pionierzy badań nad temperamentem, klasyczne i współczesne teorie temperamentu, funkcjonalne znaczenie cech temperamentalnych.	
W4	Osobowość. Definicja ujęcia cechowego, klasyczne teorie osobowości, hipoteza leksykalna, kontrowersje wokół liczby podstawowych wymiarów osobowości, znaczenie funkcjonalne cech osobowości.	
W5	Inteligencja. Podstawowe definicje, zróżnicowanie teorii inteligencji (hierarchiczne, czynników równorzędnych), korelaty biologiczne i poznawcze inteligencji, inteligencja akademicka a inteligencja emocjonalna, funkcjonalne znaczenie poziomu inteligencji.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się

T1	Obszary zastosowań psychologii różnic indywidualnych. Kontekst społeczny zmienności indywidualnej, kontrowersje i dylematy moralne związane z testowaniem różnic.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T2	Kreatywność. Zjawisko twórczości w ujęciu różnicowym, interakcja uwarunkowań indywidualnych i środowiskowych procesu twórczego, korelaty poznawcze, emocjonalne i motywacyjne indywidualnego poziomu twórczości, rola kreatywności w funkcjonowaniu jednostki.	
T3	Style poznawcze. Specyfika pojęcia (styl psychologii poznawczej i osobowości), podstawowe podziały, charakterystyka i funkcjonalne znaczenie podstawowych stylów poznawczych, związki z innymi zmiennymi różnicowymi.	
T4	Podstawy genetyki zachowania. Analiza podstawowych metod badawczych stosowanych u ludzi i zwierząt (chów wsobny, hodowla selektywna, metoda bliźniąt, metoda adopcyjna), sposoby analizy uzyskiwanych danych w kontekście psychologii różnic indywidualnych.	
T5	Analiza teorii temperamentu zorientowanych na dziecko. Koncepcja Thomas i Chess, Rothbart i Derryberry'ego, teoria Kagana. Specyfika szacowania poziomu cech temperamentalnych u dzieci.	
T6	Analiza teorii temperamentu zorientowanych na osobę dorosłą. Koncepcja Bussa i Plomina, teoria Graya, Regulacyjna Teoria Temperamentu Strelaua. Praca z wybranymi metodami pomiaru cech temperamentu (EAS, BIS/BAS, RTT).	
T7	Charakterystyka cechowych teorii osobowości. Teoria Eysencka, Wielka Piątka Costy i McCrae, Alternatywna Wielka Piątka Zuckermana oraz wybrane metody służące do ich diagnozy (EPQ-R, BIS/BAS, NEO-FFI, ZKPQ).	
T8	Analiza wybranych teorii inteligencji. Spearman, Cattell, Gardner, teoria inteligencji emocjonalnej Meyera, Saloveya i Caruso. Praca z wybranymi metodami diagnozy inteligencji ogólnej (Test Wechslera, Test Ravena) oraz emocjonalnej (TIE, INTE); testy przeznaczone do diagnozy osób o szczególnych potrzebach (Test Leitiera, Columbia).	
T9	Testy twórczości werbalnej i niewerbalne. Test Urbana-Jellena, Test Finkego. Podstawowe założenia treningu twórczości.	
T10	Charakterystyka podstawowych stylów poznawczych. Zależność/niezależność od pola, impulsywność/refleksyjność, intuicyjność/analizacyjność, model Sternberga i Grigorenko oraz sposobów ich diagnozy (EFT, MFF).	

V. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	egzamin ustny,	wiedza
Ćwiczenia	egzamin ustny, projekt, aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna, analiza przypadku, egzamin pisemny	umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu ustnego, egzaminu pisemnego, projektu, analizy przypadków, a także aktywności merytorycznej studenta.

VI. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VII. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:.

Strelau, J. (2014). Różnice indywidualne. Historia, determinanty, zastosowania. Warszawa: Wydawnictwo Scholar.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Matczak, A. (2001). Style poznawcze. W: J. Strelau (red.). Psychologia. Podręcznik akademicki. (T. II).

Gdańsk: GWP. Nęcka, E. (2003). Inteligencja. Geneza; Struktura; Funkcje. Gdańsk: GWP.

Nęcka, E. (2012). Psychologia twórczości. Gdańsk: GWP.

Oniszczenko, W., Dragan, W.Ł. (2008). Genetyka zachowania w psychologii i psychiatrii. Warszawa: Wydawnictwo Scholar.

Strelau, J. (2001). Psychologia temperamentu. Warszawa: PWN.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)	
1. Nazwa przedmiotu	...
2. Kod przedmiotu	...
3. Poziom edukacji	...
4. Liczba godzin	...
5. Liczba ECTS	...
6. Wykładowca	...
7. Opis przedmiotu	...
8. Wymagania wstępne	...
9. Wymagania końcowe	...
10. Literatura	...
11. Inne informacje	...

Psychologia zdrowia

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	2/3
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wiedza z zakresu psychologii ogólnej i biomedycznych podstaw zachowań. Umiejętności dostrzegania związków łączących funkcjonowanie psychiczne z biologicznym stanem organizmu.

II. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> <u>case study,</u> metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów,</u> <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne:

**III. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Zna wybrane koncepcje zdrowia i choroby. Zna psychologiczne modele normalnego i zaburzonego funkcjonowania osoby oraz grupy społecznej. Zna prawidłowości funkcjonowania człowieka w kolejnych okresach rozwoju psychicznego, także w typowych trudnościach oraz możliwych zaburzeniach.	K_W01
P_W02	Posiada wiedzę o związkach łączących zdrowie psychiczne z psychicznym oraz o ich wzajemnych relacjach w biegu ludzkiego życia. Ma świadomość związków łączących zdrowie psychofizyczne z szerszym, kulturowo-społecznym kontekstem.	K_W11
Umiejętności:		
P_U01	Prezentuje dotychczasowy dorobek psychologii zdrowia na tle całości wiedzy psychologicznej i wskazuje jego implikacje.	K_U03
P_U02	Potrafi samodzielnie poszerzać wiedzę z zakresu psychologii zdrowia, krytycznie odnosząc się jej kolejnych ustaleń. Potrafi integrować tę wiedzę z osiągnięciami innych dziedzin nauki i wykorzystywać ją do opisu i wyjaśniania konkretnych przypadków.	K_U08
P_U03	Interpretuje ludzkie zachowanie w kategoriach psychologii zdrowia. Potrafi opisać i wyjaśniać znaczenie wykorzystywania tej psychologii w procesie całościowej diagnozy i pomocy psychologicznej, uwzględniającej także uwarunkowania kulturowo - społeczne.	K_U16
P_U04	Uwzględnia wpływ sfery psychicznej na zdrowie, potrafi udzielić pacjentowi wsparcia psychicznego. Dostrzega psychologiczne problemy związane z procesem zdrowienia, leczenia (m.in hospitalizacją) i potrafi zaplanować działania w celu ich minimalizacji lub eliminacji.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Ma świadomość konieczności monitorowania własnego zdrowia psychofizycznego, mając świadomość jego związków z jakością wykonywanej pracy psychologicznej. Podejmuje działania poprawiające własny stan zdrowia	K_K05
P_K02	Ma świadomość wielości czynników warunkujących zdrowie i wykorzystuje je do podejmowania działań edukacyjnych, organizacyjnych i innych wpływających na zwiększenie indywidualnej i kulturowo - społecznej jakości życia.	K_K03
P_K03	Inspiruje innych do rozwoju poprzez umiejętność projektowania profilaktyki zdrowotnej.	K_K04
IV. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie. Narodziny i rozwój psychologii zdrowia. Przegląd zagadnień, psychologia zdrowia jako dziedzina wiedzy i praktyki, związki psychologii zdrowia z innymi dziedzinami nauki.	P_W01 P_W02
W2	Podstawy teoretyczne psychologii zdrowia. Pojęcie zdrowia, wymiary zdrowia, koncepcje i modele zdrowia, holistyczne ujęcie zdrowia, podejście patogenetyczne i salutogenetyczne.	

W3	Psychologia zdrowia a psychiatria. Medycyna psychosomatyczna i behawioralna oraz psychologia medyczna.	
W4	Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia. Zadania edukacji, rola umiejętności życiowych, cele i założenia promocji zdrowia oraz czynniki sprzyjające i utrudniające promocję. Programy promocji zdrowia i ewaluacja promocji zdrowia.	
W5	Zachowania zdrowotne. Behawioralne uwarunkowania zdrowia i choroby, zdrowie behawioralne oraz zachowania ryzykowne dla zdrowia. Programy profilaktyczne dla dzieci, młodzieży i dorosłych.	
W6	Zasoby osobiste i społeczne sprzyjające zdrowiu. Modele wyjaśniające zachowania zdrowotne. Model przekonań zdrowotnych i zachowań intencjonalnych. Teoria motywacji do ochrony. Podejście procesualne. Model kompetencyjny. Przydatność modeli wpływu społecznego dla promocji zdrowia.	
W7	Życie z chorobą. Psychologiczne aspekty chorób przewlekłych i terminalnych i zagrażających życiu, niepełnosprawności.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Osobowość, stres a zdrowie. Zdrowie i choroba w paradygmacie stresu psychologicznego. Nowe kierunki badań nad radzeniem sobie. Stres potraumatyczny, proaktywne radzenie sobie. Podstawowe modele interakcyjne. Psychoneuroimmunologia.	P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Niedokrwienna choroba serca. Uwarunkowania etiologiczne oraz przebieg choroby. Rola osobowości zachowania Typu A B. Rehabilitacja psychologiczna.	
T3	Choroby nowotworowe. Uwarunkowania, przebieg i leczenie choroby nowotworowej. Rola czynników psychologicznych. Wzorce zachowania i osobowość stresowa.	
T4	Psychoonkologia. Podstawowe definicje. Czynniki decydujące o podjęciu leczenia. Rodzaje strategii radzenia sobie z chorobą. Zasoby sprzyjające procesowi zdrowienia. Rodzina chorego. Chory terminalnie.	
T5	Relacja lekarz pacjent. Psychologiczna problematyka kontaktu lekarz - pacjent. Informowanie o chorobie, empatia, bariery komunikacji. Wpływ informowania o stanie pacjenta na przebieg leczenia i rehabilitacji. Co daje siłę człowiekowi do zmagania się z chorobą i traumą.	
T6	Cierpienie i ból. Komponenty składowe bólu. Teoria „kontroli bramkowej”. Ból jako zachowanie instrumentalne, strategie radzenia sobie z bólem. Ból jako problem zdrowotny. Ból a jakość życia.	
T7	Programy interwencyjne, programy terapeutyczne. Programy interwencyjne oraz techniki terapeutyczne stosowane w psychologii zdrowia: biofeedback, techniki poznawczo - behawioralne, terapia C. i S. Simontonów. Poznawczo - behawioralne podejście do bólu. Umiejętności związane z radzeniem sobie z chorobą.	

T8	Przegląd metod wykorzystywanych w psychologii zdrowia. Metody epidemiologiczne, ankietowe, kwestionariuszowe i eksperymentalne w psychologii zdrowia.	
T9	Zdrowie fizyczne, stres a jakość życia. Kondycja zdrowia fizycznego i jej wpływ na jakość życia. Wpływ stresu na zdrowie fizyczne.	
T10	Zachowania prozdrowotne. Podstawy i nawyki a kształtowanie postaw prozdrowotnych.	
V. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna	Wiedza
Ćwiczenia	Aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna, analiza przypadku, projekt	Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z analizy przypadków, projektu, a także aktywności merytorycznej studenta.		
VI. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VII. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Heszen I., Sęk, H. (2007) (red.). Psychologia zdrowia. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Bishop G. D. (2000). Psychologia zdrowia. Wrocław: ASTRUM. Kowalewski I. (2010). Promocja zdrowia i bezpieczeństwo w szkole wyższej. Kraków: Akademia Pedagogiczna w Krakowie.		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Chodkiewicz J. (2005). Psychologia zdrowia. Wybrane zagadnienia. Łódź: Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna. Sheridan, Ch. L., Radmacher S. (1998). Psychologia zdrowia. Wyzwanie dla biomedycznego modelu zdrowia. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia. Dolińska-Zygmunt G. (1996). (red.). Elementy psychologii zdrowia. Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego. Dolińska-Zygmunt G. (2000). Podmiotowe uwarunkowania zachowań promujących zdrowie. Warszawa: Wydawnictwo Instytutu Psychologii PAN. Dolińska- Zygmunt G. (2001). (red.). Podstawy psychologii zdrowia. Wrocław: Uniwersytet Wrocławski. Czabała J. C. (2000). (red.). Zdrowie psychiczne. Zagrożenia i promocja. Warszawa: Instytut Psychiatrii i Neurologii. Woynarowska B. (2000). (red.). Zdrowie i szkoła. Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL.		
Inne materiały dydaktyczne:		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia rozwoju człowieka dorosłego

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	2/4
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość podstawowych koncepcji rozwoju w okresie dzieciństwa i adolescencji. Znajomość metod badania w psychologii rozwojowej. Umiejętność samodzielnego korzystania z literatury psychologicznej. Osiągnięcie efektów kształcenia z przedmiotów: Wprowadzenie do psychologii, Psychologia rozwojowa dzieci i młodzieży.

II. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład z dyskusją ukierunkowaną <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów,</u> <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama <u>Inne: autoprezentacja</u>

**III. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Zna podstawowe koncepcje rozwoju człowieka w biegu życia, rozumie istotę kryzysów i ich znaczenie dla rozwoju.	K_W03
P_W02	Orientuje się w zmianach jakie zachodzą u ludzi w różnych okresach dorosłości (w sferach: poznawczej, emocjonalnej, społecznej, moralnej, osobowości).	K_W09
P_W03	Potrafi wymienić i scharakteryzować możliwości i ograniczenia różnych metod badania rozwoju człowieka dorosłego	K_W15
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi samodzielnie wyszukiwać i posługiwać się literaturą z zakresu psychologii rozwojowej (w tym korzystać z baz czasopism naukowych).	K_U04
P_U02	Potrafi krytycznie syntetyzować wiedzę zaczerpniętą z literatury psychologicznej na temat wybranych obszarów rozwoju człowieka.	K_U05
P_U03	Posiada podstawowe umiejętności ważne dla diagnozy kryzysów rozwojowych człowieka dorosłego (szczególnie kryzysu połowy życia).	K_U12
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Potrafi prostym językiem przedstawić specyfikę kryzysów rozwojowych oraz innych zjawisk dotyczących rozwoju w dorosłości ludziom bez wykształcenia psychologicznego	K_K06
P_K02	Rozumie, że w pracy z osobami dorosłymi, starszymi od siebie w pewnych obszarach może być dla nich pomocny (dzięki posiadanej wiedzy psychologicznej), ale rozumie jednocześnie że w pewnych obszarach osoby takie mogą być od niego bardziej dojrzałe, potrafi okazać im szacunek.	K_K05
P_K03	Ma świadomość możliwości rozwojowych człowieka dorosłego, co może wykorzystać do planowania własnego rozwoju oraz planowania kariery.	K_K09
IV. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Kształtowanie się naukowej psychologii rozwoju człowieka. Prekursorzy badań nad rozwojem. Historia podstawowych dylematów w rozważaniach nad rozwojem. Przedmiot, zadania i działy współczesnej psychologii rozwojowej.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Natura rozwoju psychicznego. Pojmowanie rozwoju. Rodzaje zmian rozwojowych. Mikro i makroskopowe modele przebiegu zmian rozwojowych. Ogólny model zmian rozwojowych.	
W3	Mechanizmy zmiany rozwojowej. Natura a kultura. Geny a środowisko. Ogólny model wyjaśniania zmian rozwojowych.	

W4	Teorie rozwoju psychicznego. Klasyfikacje teorii rozwoju psychicznego. Wybrane teorie i koncepcje rozwoju człowieka (psychoanalityczne, behawiorystyczne i uczenia się, poznawcze, etologiczne). Podejście: humanistyczne, socjologiczne, ekologiczne, kontekstualno-dialektyczne. Koncepcje rozwoju człowieka w polskiej literaturze psychologicznej.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Wkraczanie w dorosłość. Próg wejścia w dorosłość. Granice zamykające okres dorastania. Pojęcie dorosłości w rozumieniu badaczy i młodzieży.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Rozwój fizyczny emocjonalny i społeczny wczesnej dorosłości. Rozwój emocjonalny. Związki intymne. Małżeństwo i rodzina. Aktywność zawodowa.	
T3	Rozwój poznaczy we wczesnej dorosłości. Perspektywa psychometryczna. Perspektywa genetyczno-epistemologiczna.	
T4	Rozwój moralny. Poziomy perspektywy społecznomoralnej.	
T5	Osobowość młodego dorosłego, czyli o dojrzałości psychicznej. Zmiany w strukturze Ja. Zmiana i ciągłość w obrębie cech osobowości. Rozwój tożsamości.	
T6	Średnia dorosłość rozwój fizyczny. Funkcje czuciowe i psychomotoryczne. Ogólny stan zdrowia.	
T7	Średnia dorosłość rozwój poznawczy. Inteligencja psychometryczna. Prywatne teorie inteligencji. Myślenie postformalne. Wiedza ekspertrywna.	
T8	Rozwój emocjonalny i społeczny w średniej dorosłości. Kryzys wieku średniego. Rozwój pracy zawodowej. Aktywność społeczna w rodzinie.	
T9	Rozwój osobowości w średniej dorosłości. Modele stabilności i modele wzrostu.	
T10	Wkraczanie w okres późniejszej dorosłości. Biologiczny wymiar starzenia się. Mechanizmy starzenia się.	
T11	Społeczny wymiar starzenia się. Style funkcjonowania ludzi starszych. Role społeczne w późnej dorosłości.	
T12	Starzenie się w wymiarze życia psychicznego. Zmiany dotyczące funkcji poznawczych. Starzenie się w wymiarze osobowości. Mądrość człowieka starego.	
T13	Jakość życia w późnej dorosłości. Kres życia. Wieloaspektowość jakości życia. Lęk przed śmiercią.	

V. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny	Wiedza
Ćwiczenia	aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna, projekt, autoprezentacja	umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, projektu, autoprezentacji, a także aktywności merytorycznej studenta.

VI. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VII. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Trempała J. (red.) (2011), Psychologia rozwoju człowieka Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
 Oleś P. (2011), Psychologia człowieka dorosłego. Ciągłość. Zmiana. Integracja, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
 Gałdowa A. (1995), Powszechność i wyjątek. Rozwój osobowości człowieka dorosłego, Kraków: Wydawnictwa Księgarni Akademickiej.
 Pietrasiński J. (1990), Rozwój człowieka dorosłego, Warszawa: Wiedza Powszechna.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Książki: Bee H. (2004), Psychologia rozwoju człowieka, Poznań: Zys i S-ka.
 Oleś P. (2000), Psychologia przełomu połowy życia, Lublin: Towarzystwo Naukowe Katolickiego Uniwersytetu Pedagogicznego
 Brzezińska A. (red.) (2005), Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa (s. 423 - 468). Gdańsk: GWP.
 Koncepcje rozwoju psychicznego. Wiele czy jedna psychologia rozwoju? Forum Psychologiczne, 2(1), 5- 21. Baltes P., Gluck J., Kunzmann U. (2004). Mądrość. Jej struktura i funkcja w kierowaniu pomyślnym rozwojem w okresie całego życia. W: J. Czapiński (red.) Psychologia pozytywna. Warszawa: PWN, s.117-146.
 Niemczyński, A. (2009). Wewnętrzna regulacja rozwoju człowieka dorosłego. W: M.Kielar-Turska (red.) Studia nad rozwojem i wychowaniem, (s.107-116), Wyd. UJ: Kraków.
 Kałużna-Wielobób, A. (2014a).
 Kryzys połowy życia u kobiet; specyfika, problematyka i formy pomocy, W: D. Kubacka-Jasiecka, K. Mudyń (red.), Kryzysy i ich przezwyciężanie. Problemy interwencji i pomocy psychologicznej, (s. 471), Toruń, Wyd. A. Marszałek.
 Kałużna-Wielobób A. (2014), Psychologiczne koncepcje mądrości, Teraźniejszość; Człowiek; Edukacja, 4.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Wprowadzenie do psychologii

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	1/1
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Brak

II. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

**III. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU**

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada wiedzę na temat przedmiotu zainteresowania psychologią i jej metodologii oraz podstawową siatkę pojęciową dyscypliny.	K_W01
P_W02	Posiada wiedzę na temat przedmiotu zainteresowania psychologią i jej metodologii oraz podstawową siatkę pojęciową dyscypliny.	K_W04
P_W03	Posiada wiedzę na temat przedmiotu zainteresowania psychologią i jej metodologii oraz podstawową siatkę pojęciową dyscypliny.	K_W05
P_W04	Posiada podstawową wiedzę na temat podłoża i przebiegu procesów psychicznych na różnych poziomach ich opisu.	K_W08
P_W05	Zna przebieg procesów uczenia się, prawa określające funkcjonowanie pamięci, podstawowe teorie emocji i motywacji, a także główne koncepcje osobowości i temperamentu.	K_W06
P_W06	Zna przebieg procesów uczenia się, prawa określające funkcjonowanie pamięci, podstawowe teorie emocji i motywacji, a także główne koncepcje osobowości i temperamentu.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi ocenić oraz dokonać analizy źródeł zawierających opisy wyników empirycznych i teorii z dziedziny psychologii.	K_U11
P_U02	Potrafi wyjaśniać zachowania ludzi w kategoriach różnic indywidualnych, procesów poznawczych i motywacji.	K_U07
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Jest świadomy kwestii etycznych w działalności naukowej i praktyce zawodowej psychologa.	K_K02
P_K02	Uwzględnia złożoność czynników wpływających na zachowanie człowieka, w tym zarówno biologicznych, psychologicznych jak i sytuacyjnych.	K_K02
P_K03	Prowadzi dyskusję z poszanowaniem zdania innych, dobierając merytoryczne dokumenty do prezentowanych treści.	K_K06

IV. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Psychologia jako nauka. Główne kierunki psychologii. Psychologia jako nauka empiryczna - humanistyczna. Przedmiot badań psychologicznych. Wiedza naukowa a pseudopsychologia.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Mózg a psychika. Zmysłowe procesy poznawcze. Obwodowy układ nerwowy. Komórki mózgowe. Kora mózgowa. Płat ciemieniowy. Modalność wrażeń (zmysł wzroku, słuchu, smaku). Wrażliwość zmysłów oraz złudzenia zmysłowe.	P_W04 P_W05 P_W06

W3	Wyobraźnia, uwaga, świadomość. Rodzaje wyobraźni i ich cechy charakterystyczne. Rodzaje, cech, funkcje i teorie uwagi. Związek między uwagą a świadomością. Świadomość jako forma przetwarzania informacji. Rodzaje świadomości. Odmienne stany świadomości.	
W4	Procesy pamięci i zapomnienia. Pamięć jako zdolność wielostronna przejawiająca się w procesach zapamiętywania. Pamięć jako zjawisko psychologiczne. Rodzaje pamięci. Proces kodowania i przechowywania informacji. Zapomnienie jako mechanizm pozbywania się z pamięci balastu informacyjnego. Rodzaje przyczyn zapomnienia.	
W5	Myślenie rozwiązywanie problemów, inteligencja. Operacje myślenia: rozumowanie, wnioskowanie, myślenie dedukcyjne, myślenie indukcyjne. Podstawowe strategie rozwiązywania problemów. Stymulatory jako czynniki przyspieszające rozwiązanie problemu. Inhibitory jako rodzaj przeszkód i barier w rozwiązywaniu problemów. Różnorodność definicji inteligencji i jej rodzaje. Pomiary inteligencji.	
W6	Uczenie się. Rodzaje i formy uczenia się. Warunkowanie klasyczne i instrumentalne. Uczenie się poznawcze i przez obserwację. Zjawisko transferu ćwiczenia (transfer pozytywny i transfer negatywny).	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Emocje i stres. Czym są emocje. Fizjologiczne objawy emocji. Ekspresja emocji. Emocje a działanie. Gniew, strach, miłość, radość poczucie szczęścia. Teorie emocji. Stres i jego zwalczanie.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Motywacja. Modele mechanizmu motywacji. Motywy społeczne. Motywacja a działanie. Konflikt motywów. Specyficzne motywy głodu i strachu, motywacja seksualna.	
T3	Temperament i osobowość. Koncepcje temperamentu. Osobowość. Teorie osobowości (Hansa Eysencka, psychoanalityczna, bodźca reakcji, cech, poznawcze koncepcje osobowości).	
T4	Rozwój osobowości człowieka dorosłego. Fazy rozwoju człowieka.	
T5	Psychopatologia i psychoterapia. Wskaźniki występowania zaburzeń psychicznych. Rodzaje zaburzeń. Zaburzenia osobowości. Psychoterapia: psychoanaliza, terapia humanistyczna, terapia behawioralna, terapie poznawcze.	
T6	Język i komunikacja między ludźmi. Komunikacja społeczna, werbalna, niewerbalna, pozawerbalna.	
T7	Zachowania społeczne człowieka. Wpływ społeczeństwa na jednostkę. Proces socjalizacji i jego fazy. Wpływ obecności innych. Teoria próżniactwa społecznego. Deindywidualizacja. Wpływ grupy na jednostkę. Konformizm, posłuszeństwo, nonkonformizm. Polaryzacja grupowa.	
T8	Relacje międzyosobnicze. Miłość i sympatia w stosunkach międzyludzkich. Zachowania pomocne. Niechęć i nienawiść w stosunkach międzyludzkich konflikt. Agresja w kontaktach społecznych. Wymiar dominacja submisja w życiu społecznym. Jednostka - społeczeństwo.	

V. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Aktywność studenta na zajęciach	wiedza
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna	Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie aktywności merytorycznej studenta.		
VI. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VII. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Mietzel, G. Wprowadzenie do psychologii. Podstawowe zagadnienia. Gdańsk: GWP, 1998 Strelau, J., Psychologia. Podręcznik akademicki. Tom II. Gdańsk : GWP 2000 Zimbardo, P.G. Psychologia i życie. Warszawa: PWN 2009 Matusiewicz, Cz. Wprowadzenie do psychologii. Warszawa 2006		

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Anderson, J.R. Uczenie się i pamięć. Integracja zagadnień. Warszawa: WSiP 1998

Buss, D.M. Psychologia ewolucyjna. Gdańsk: GWP 2001

Górska, T., Grabowska, A. i Zagrodzka, J. Mózg a zachowanie. Warszawa: PWN 2005

Jaśkowski, P. Neuronauka poznawcza. Jak mózg tworzy umysł. Warszawa: Vizja Press & IT 2009

Marszał - Wiśniewska, M., Klonowicz, T. i Fajkowska - Stanik, M. (red) Psychologia różnic indywidualnych. Gdańsk 2003

Nęcka, E. Inteligencja. Gdańsk GWP 2003 Nęcka, E., Orzechowski, J. i Szymura, B. Psychologia poznawcza. Warszawa: PWN 2006

Stenberg, R.J. Wprowadzenie do psychologii. Warszawa: WSiP 1999

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Klasyczne teorie osobowości

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	2/3
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość zagadnień z zakresu psychologii ogólnej i historii myśli psychologicznej.

II. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> wykład z prezentacją multimedialną <u>case study,</u> metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne:

III. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Zna i rozumie główne idee, pojęcia i koncepcje prezentowane w ramach psychologii osobowości.	K_W03
P_W02	Posiada wiedzę o harmonijnym rozwoju osobowości zgodnych z nurtem klasycznych teorii osobowości.	K_W05
P_W03	Zna i rozumie koncepcje nieświadomości, emocji i motywacji prezentowane w nurcie psychologii osobowości.	K_W01
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi przedstawić genezę i kontekst społeczno kulturowy rozwoju dawnych i współczesnych podejść badawczych w psychologii osobowości.	K_U03
P_U02	Potrafi przedstawić i poddać krytycznej analizie dawne koncepcje psychologiczne, ocenić ich wkład do współczesnej psychologii osobowości oraz odnieść je do obecnego stanu wiedzy.	K_U04
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Aktywnie kształtuje swoje siły osobowości wykorzystując je w celu poprawy jakości życia różnych grup społecznych.	K_K05
P_K02	Radzi sobie z problemami, wspiera innych ludzi, rozwija siebie i wspiera rozwój innych wykorzystując wiedzę z zakresu psychologii osobowości.	K_K02
IV. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Zasadnicze problemy psychologii osobowości. Czym jest człowiek? Wewnętrzne i zewnętrzne determinanty zachowania: spór natura a wychowanie.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Problem psychofizyczny. Relacje łączące poznanie, emocje i zachowanie.	
W3	Psychoanaliza Freuda. Struktura i rozwój osobowości w ujęciu Zygmunta Freuda. Relacje łączące psychoanalizę z kulturą jako przykład wzajemnych związków teorii psychologicznych i kultury.	
W4	Psychologia analityczna Junga. Psychologia analityczna Carla Gustava Junga a psychoanaliza Zygmunta Freuda: różnice i podobieństwa. Typy psychiczne.	
W5	Psychologia indywidualna Adлера. Poczucie niepełnowartościowości i dążenie do jego przezwyciężenia, cel i styl życia, twórcza jaźń i zainteresowanie społeczne – osobowościowe filary w ujęciu Alfreda Adlera.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Neopsychologiczna teoria emocji K. Horney. Kulturowo-społeczne uwarunkowania rozwoju i funkcjonowania osobowości w teoriach Karen Horney i Ericha Fromma.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Psychospołeczna teoria rozwoju osobowości Erika H. Eriksona. Stadialny rozwój osobowości w biegu całego życia.	
T3	Uczeniowe ujęcie osobowości. Radykalny lecz pozorny brak osobowości w teorii Burrhusa Fredericka Skinnera.	
T4	Osobowość jako zespół cech. Psychologia jednostki Gordona W. Allporta, czynnikowo-analityczne ujęcie cech Raymonda B. Cattella i trójczynnikiowa teoria Hansa J. Eysencka.	
T5	Humanistyczne ujęcie osobowości Maslowa i fenomenologiczne Rogersa. Organicystyczna i syndromowa teoria ludzkich potrzeb Abrahama Maslowa. Struktura, dynamika i rozwój osobowości w skoncentrowanej na osobie teorii Carla Rogersa.	
T6	Psychoanaliza. Relacje łączące psychoanalizę z kulturą jako przykład wzajemnych związków teorii psychologicznych i kultury.	
T7	Psychodynamiczne ujęcie osobowości. Ogólna charakterystyka psychodynamicznego ujęcia osobowości.	
T8	Osobowość w ujęciu Junga. Struktura i dynamika osobowości w ujęciu Junga. Proces indywiduacji.	
T9	Stadialny rozwój osobowości w biegu całego życia. Psychospołeczna teoria rozwoju osobowości Erika H. Eriksona.	
V. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	egzamin ustny, aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna	wiedza
Ćwiczenia	analiza przypadku, aktywność studenta na zajęciach	Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu ustnego, analizy przypadków, a także aktywności merytorycznej studenta.		

VI. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VII. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Pervin L. A., John O. P. (2002) Osobowość: teoria i badania. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
Pervin L.A., (2005) Psychologia osobowości. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
Gałdowa A. (1995). Powszechność i wyjątek. Rozwój osobowości człowieka dorosłego. Kraków: Księgarnia Akademicka. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Gałdowa A. (red.). (1999). Wybrane zagadnienia z psychologii osobowości. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
Gałdowa A. (red.). (2000). Tożsamość człowieka. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.
Gasiul H. (2006). Psychologia osobowości. Nurty, teorie, koncepcje. Warszawa: PWN.
Hall C. S., Lindzey G., Campbell, J. B. (2004). Teorie osobowości. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia uzależnień

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny/ <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	4
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student przystępujący do nauki przedmiotu powinien dysponować podstawową wiedzą dotyczącą zachowań ludzkich z zakresu socjologii, psychologii i pedagogiki. Powinien posiadać umiejętność pracy w zespole, grupie społecznej, jak również przejawiać aktywną postawę w zakresie nawiązywania relacji i kontaktów społecznych oraz wykazywać odpowiednią motywację do rozwiązywania problemów społecznych na gruncie osobistym i zawodowym.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						4	6	60	2,4
Studia niestacjonarne	10	20						4	6	40	1,6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład z dyskusją ukierunkowaną <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student definiuje pojęcie uzależnienia, wymienia rodzaje uzależnień, charakteryzuje uzależnienie od alkoholu, narkotyków, nikotyny.	K_W11
P_W02	Student posiada rozszerzoną wiedzę z zakresu psychologii uzależnień. Zna współczesne teorie uzależnień.	K_W05
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi analizować problemy osób uzależnionych, określa ich przyczyny, stosuje adekwatne metody rozwiązywania z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej. Prognozuje ich rozwiązanie i przewiduje skutki planowanych działań.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, dokonuje profesjonalnej diagnozy, stosuje właściwą terapię w stosunku do osób uzależnionych kierując się dobrem klienta oraz zasadami etyki zawodowej.	K_K01
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Pojęcie uzależnienia. Definicje i klasyfikacja zaburzeń związanych z uzależnieniami. Relacja pomiędzy podmiotem a przedmiotem uzależnienia. Uzależnienie jako nałóg, choroba, proces. Podział uzależnień. Uzależnienie i addiction. Współuzależnienie. Wieloczynnikowa koncepcja uzależnień. Kryteria diagnostyczne uzależnienia.	P_W01 P_W02
W2	Alkoholizm. Charakterystyka zjawiska. Pojęcie i rodzaje alkoholu. Rys historyczny picia alkoholu. Szkodliwe skutki nadużywania alkoholu. Alkoholizm jako choroba i jako forma niedostosowania. Fakty i mity o alkoholu i alkoholikach. Ocena etyczno-moralna zjawiska.	
W3	Narkomania. Charakterystyka zjawiska. Pojęcie i podział narkotyków. Rys historyczny narkomanii. Szkodliwe skutki zażywania narkotyków. Ocena etycznomoralna narkomanii.	
W4	Nikotynizm. Charakterystyka zjawiska. Pojęcie i podział uzależnienia tytoniowego. Historia palenia tytoniu. Szkodliwe skutki palenia: uzależnienie psychiczne, fizyczne, zjawisko tolerancji. Mity dotyczące palenia. Ocena etyczno-moralna palenia.	
W5	Etyka zawodowa terapeuty uzależnień. Podstawowe zasady etyki zawodowej. Zachowania sprzeczne z zasadami etyki zawodowej. Niepijący alkoholicy i czysti narkomani jako terapeuci: korzyści i niebezpieczeństwa.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Diagnoza alkoholizmu. Identyfikacja osób z problemami alkoholowymi: wskaźniki kliniczne, testy diagnostyczne. Analiza testów przesiewowych CAGE, MAST, SAAST, AUDIT, POSIT, testu baltimorskiego. Badania laboratoryjne. Objawy ostrzegawcze alkoholizmu. Fazy alkoholizmu wg Jellinka. Uzależnienie od alkoholu wg Światowej Organizacji Zdrowia. Kryteria uzależnienia wg Amerykańskiego Towarzystwa Psychiatrycznego. Wybrane problemy diagnostyczne spotykane u osób uzależnionych.	P_U01 P_K01
T2	Terapia alkoholizmu. Motywy podejmowania leczenia i oczekiwania wobec leczenia. Odrucie - detoksykacja. Psychoterapia uzależnienia od alkoholu. Programy zdrowienia. Środki farmakologiczne. Skuteczność leczenia. Leczenie kobiet. Obowiązek leczenia. Analiza procesu terapeutycznego wg Modelu Minnesota.	
T3	Grupy samopomocowe w terapii alkoholizmu. Implikacje dla pracy psychologa. Udział w mityngu Anonimowych Alkoholików zorganizowanym na zajęciach.	
T4	Grupy samopomocowe w terapii współuzależnienia. Implikacje dla pracy psychologa. Udział w spotkaniu z przedstawicielami wspólnot: AlAnon, Alateen, DDA.	
T5	Diagnoza i terapia lekomanii i narkomanii. Objawy uzależnienia narkotykowego i lekowego. Testy diagnostyczne. Ogólne zasady leczenia osób uzależnionych od narkotyków i leków. Leczenie detoksykacyjne: metody odrucenia. Psychoterapia w narkomanii. Analiza testu diagnostycznego badającego uzależnienie narkotykowe dla dzieci i młodzieży.	
T6	Nowe uzależnienia. Diagnoza i terapia. Uzależnienie od pracy: przejawy, zasięg zjawiska, korzenie uzależnienia, rodzina pracoholika, terapia i indywidualny counseling, terapia diad, terapia rodzinna, grupy wsparcia. Uzależnienie od seksu: definicja, cechy uzależnienia, objawy, diagnoza, skutki uzależnienia, terapia. uzależnienie emocjonalne: cechy, współuzależnienie, terapia. Uzależnienie od telefonu komórkowego: rodzaje uzależnienia, skutki uzależnienia, leczenie i zapobieganie, test na cellular-addiction.	
T7	Grupy samopomocowe w terapii seksuoholizmu. Implikacje dla pracy psychologa. Wyjście na mityng Wspólnoty SLAA - Uzależnionych od Seksu i Miłości.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin ustny	wiedza
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, autoprezentacja	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu ustnego, autoprezentacji, a także aktywności merytorycznej studenta.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	60	40
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	90	110
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150 h = 6 ECTS	150 h = 6 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Cekiera Cz., Psychoprofilaktyka uzależnień oraz terapia i resocjalizacja osób uzależnionych, Lublin, 2001. Cekiera Cz., Zatoński W., Palenie tytoniu: wolność czy zniewolenie, Lublin, 2001. Cierpiałkowska L., Alkoholizm. Przyczyny - leczenie - profilaktyka, Poznań, 2000. Guerreschi C., Nowe uzależnienia, Kraków, 2010. Lechicki J., Postępowanie w uzależnieniach i innych patologiach w szkole, Kraków, 2007.		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Brown S., Leczenie alkoholików. Rozwojowy model powrotu do zdrowia, Warszawa, 1992. Carnes P., Od nałogu do miłości, Poznań, 2001. Cibor R., Struktura „ja” a motywy podejmowania leczenia odwykowego, Katowice, 1994. Kooyman M., Społeczność terapeutyczna dla uzależnionych, Warszawa, 2002. Lew-Starowicz Z., Seks w sieci i nie tylko ..., Kraków, 2002.		
Inne materiały dydaktyczne:		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia emocji i motywacji

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	1/2
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student powinien posiadać znajomość podstawowych pojęć, metod i teorii psychologicznych. Student powinien mieć analityczne i refleksyjne podejście do wiedzy z zakresu psychologii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						4	6	60	2,4
Studia niestacjonarne	10	20						4	6	40	1,6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów,</u> <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama <u>Inne: analiza tekstu</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Ma wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji, definicje, podstawowe teorie. Ma wiedzę na temat wykorzystywanych metod badawczych w perspektywie historycznej i współcześnie.	K_W03
P_W02	Ma wiedzę z zakresu metodologii badań nad emocjami i motywacją, metod diagnozy omawianych zjawisk.	K_W16
P_W03	Ma wiedzę z zakresu biologicznych mechanizmów wzbudzenia emocji i motywacji i wpływu tych procesów na funkcjonowanie poznawcze człowieka.	K_W13
Umiejętności:		
P_U01	Objasnia pojęcia i paradygmaty funkcjonujące w psychologii emocji i motywacji w kontekście historii psychologii i współcześnie.	K_U03
P_U02	Wyjaśniając zachowania ludzi stosuje podejście interdyscyplinarne, łącząc wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji i innych działów.	K_U05
P_U03	Potrafi dobrać i zastosować odpowiednie narzędzia do diagnozy zjawisk emocjonalno-motywacyjnych, zaprojektować działania edukacyjno-profilaktyczne.	K_U09
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Ma świadomość wpływu własnych stanów emocjonalno-motywacyjnych	K_K05
P_K02	Prowadząc dyskusję potrafi monitorować stany emocjonalno-motywacyjne własne oraz uczestników interakcji, dopasowywać do nich swoje wypowiedzi w celu zwiększenia efektywności wspólnych działań.	K_K06
P_K03	Interpretując sytuację i rozwiązując problemu natury społeczno-emocjonalnej bierze pod uwagę różne czynniki determinujące ludzkie zachowanie.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Czym są emocje. Problem rozumienia pojęcia emocji. Emocje jako zjawisko o charakterze interakcyjnym.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Zróżnicowanie emocji i ich właściwości. Kategorie czy wymiary emocji. Emocje pierwotne i wtórne. Podstawowe kategorie i poziomy analizy emocji. Właściwości i funkcje emocji.	
W3	Predyspozycje i procesy emocjonalne w interpretacji teorii klasycznych. Zmiany cielesne podstawą wzbudzenia emocji. Analizy W.Canonna. Poznanie i ocena podstawą emocji (M.Arnold). Percepcyjno motywacyjna teoria R.W.Leepera. Ekspresja emocji jako podstawa adaptacji. Podstawowe modele emocji.	
W4	Poziom predyspozycji emocjonalnych - emocje w perspektywie biologicznej. Układy struktur neuronalnych jako podstawa emocji. Neurofizjologiczne mechanizmy zróżnicowanych kategorii emocji i ekspresji emocji. Znaczenie systemów pobudzania i hamowania.	

W5	Ekspresja jako podstawa dyspozycji i stanów emocjonalnych. Emocje w perspektywie obserwatora. Dowody na znaczenie ekspresji. Podstawowe teorie ekspresywne. Wielofunkcyjna rola ekspresji emocji w życiu człowieka.	
W6	Próby rozstrzygnięcia dylematu poznanie, wymiar doświadczenia i świadomości jako dyspozycja i wyznacznik przebiegu procesu emocjonalnego - emocje w perspektywie podmiotu. Próba integracji peryferyjnego i poznawczego modelu emocji w interpretacji S.Schachtera. Próby wyjaśnienia relacji poznanie - emocje przez zróżnicowanie na poziomy, systemy i sposoby przetwarzania informacji. Jednocześnie i nierozdzielność procesów poznawczych oraz emocji. Mechanizmy tworzenia doświadczenia emocjonalnego. Świadomość i doświadczenie emocji perspektywa poznawcza. Doświadczenie emocji w interpretacji fenomenologicznej. Doświadczenie jako komponent emocji.	
W7	Socjokulturowe interpretacje emocji - emocje w perspektywie społecznej. Znaczenie kontekstu społeczno-kulturowego w kształtowaniu emocji. Kultura jako podstaw rozwoju umysłowości i interpretacji emocji. Społeczno-kulturowe teorie i modele interpretacji emocji. Emocje a relacje społeczne.	
Lp.	Ćwiczenia	
T1	Badania emocji. Pojmowanie, kryteria i sposoby analizy motywacji. Możliwości pomiaru emocji, sposoby pomiaru komponentu, doświadczenia i świadomości emocji. Psychofizjologiczne wskaźniki emocji. Behawioralne metody pomiaru emocji. Źródła i rodzaje motywacji. Analiza motywacji w kategoriach predyspozycji - dyspozycji stanu - procesu.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02 P_K03
T2	Pojmowanie, kryteria i sposoby analizy motywacji. Pojęcie motywacji i jej cechy. Źródła i rodzaje motywacji. Analiza motywacji w kategoriach predyspozycji.	
T3	Od instynktu do potrzeby realizacji siebie samego. Instynkt jako podstawa motywacji. Popęd jako forma dyspozycji motywacyjnej. Dążenie do realizacji siebie jako dyspozycja motywacyjna.	
T4	Potrzeba aktywacji i stymulacji jako dyspozycja motywacyjna. Poziom energetyczny wskaźnikiem emocji i motywacji. Analiza dążenia do optymalnego poziomu aktywacji. Rola zapotrzebowania na stymulację. Predyspozycje i dyspozycje do stymulacji.	
T5	Dążenie do równowagi jako podstawa uaktywnienia stanów i procesów motywacyjnych. Homeostaza jako wyznacznik stanu i procesu motywacji. Mechanizmy dążenia do równowagi poznawczej. Dążenie do równowagi emocjonalnej jako podstawa motywacji. Mechanizmy i rodzaje regulacji, samoregulacja jako mechanizm dążenia do równowagi.	
T6	Mechanizmy kształtowania motywacji wtórnej. Motywacja wtórna (lub nabyta) w interpretacji Freuda. Mechanizmy autonomii funkcjonalnej.	
T7	Interakcja między predyspozycjami motywacyjnymi a afektami jako podstawa motywacji. Prekursorzy teorii hedonistycznych i podnietowych. Hedonistyczna koncepcja motywacji P. Younga. Podnietowa teoria motywacji D.C. McClelland.	

T8	Emocje a dyspozycje i stany motywacyjne. Emocje a popędy, emocje jako czynniki wyznaczające stany motywacyjne. Uczucia moralne a motywacja.	
T9	Frustracje, konflikty, kryzysy jako stany emocjonalno-motywacyjne. Frustracja a motywacja, konflikty motywacyjne. Kryzysy jako źródło motywacji. Mechanizmy obronne jako motywy.	
T10	Od wartości narzucanych ku wartościom wybranym. Potrzeby źródłem wartości. Mechanizmy nadawania znaczeń. Spójność wartości jako podstawowy motyw. JA centrum i wyznacznikiem wartości.	
T11	JA - jako źródło i fundament ludzkiej motywacji. Rola JA we wzbudzaniu motywacji. Potrzeba wartości siebie jako motyw. Stany uczuciowe związane z samą sobą jako źródło motywacji.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	aktywność merytoryczna, aktywność studenta na zajęciach	wiedza
Ćwiczenia	aktywność studenta na zajęciach, analiza tekstu, aktywność merytoryczna, projekt	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z projektu, analizy tekstu, a także aktywności merytorycznej studenta.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	60	40
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6

2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne „samodzielne przygotowanie się do zajęć, egzaminów, zaliczeń	90	110
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150 h = 6 ECTS	150 h = 6 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Gasiul, H. (2007). Teorie emocji i motywacji. Rozważania psychologiczne. Warszawa: Wydawnictwo UKSW. Doliński, D., Błaszczak, M. (2011). Dynamika emocji. Teoria i praktyka. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. Lewis, J.M. Haviland-Jones (2005). Psychologia emocji. Gdańsk: GWP. Franken R.E. (2005). Psychologia motywacji. Gdańsk: GWP. Rheinberg, F (2006). Psychologia motywacji. Kraków: WAM. Strelau, J., D. Doliński, D. (2008). Psychologia. Podręcznik akademicki. Tom I. Gdańsk: GWP.		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Łosiak, W (2007). Psychologia emocji. Warszawa: WAiP. Oatley, K., Jenkins, J.M. (2003). Zrozumieć emocje. Warszawa: PWN. Czapiński, J. (2004). Psychologia pozytywna. Nauka o szczęściu, zdrowiu, sile i cnotach człowieka. Nowe tendencje w psychologii. Warszawa: PWN. Śmieja, M., Orzechowski, J. (2008). Inteligencja emocjonalna: fakty, mity, kontrowersje. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.		
Inne materiały dydaktyczne:		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia rozwoju dzieci i młodzieży

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	6
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	2/3
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wymagana jest podstawowa wiedza na temat procesów psychicznych człowieka. Podstawowe umiejętności analizy zachowań człowieka w kontekście zmian związanych z wiekiem. Nabywanie efektów kształcenia w ramach przedmiotów: Wprowadzenie do psychologii, Biomedyczne podstawy zachowań ludzkich, Psychologia procesów poznawczych.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	45						4	6	75	3
Studia niestacjonarne	10	30						4	6	50	2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład z dyskusją ukierunkowaną <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów,</u> <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posługuje się podstawowymi pojęciami z zakresu psychologii rozwojowej obejmujących okres prenatalny, dzieciństwa i adolescencji.	K_W09
P_W02	Dysponuje podstawową wiedzą dotyczącą mechanizmów rozwoju człowieka w biegu życia.	K_W09
P_W03	Charakteryzuje i krytycznie porównuje klasyczne oraz współczesne koncepcje rozwoju dzieci i młodzieży.	K_W22
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi interpretować prawidłowości rozwojowe charakterystyczne dla kolejnych okresów życia człowieka poczynając od okresu prenatalnego do okresu dojrzewania.	K_U07
P_U02	Samodzielnie rozpoznaje i analizuje istotne sytuacje dla rozwoju dzieci i adolescentów, ze szczególnym uwzględnieniem czynników ryzyka oraz czynników stymulujących prawidłowy rozwój.	K_U15
P_U03	Potrafi wykorzystać nabytą wiedzę do zaplanowania badań nad procesem rozwoju i zastosować metody adekwatne do poziomu rozwoju osób badanych.	K_U12
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Prezentuje postawę, w której docenia znaczenie wiedzy teoretycznej dla wyjaśniania empirycznych aspektów rozwoju.	K_K04
P_K02	Wykazuje wrażliwość na etyczne zasady badań nad rozwojem dzieci i młodzieży oraz na ich ograniczenia.	K_K02

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Zmienność ludzkiego zachowania. Rodzaje zmian rozwojowych – zmiany uniwersalne, wspólne, indywidualne.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Periodyzacja. Koncepcje periodyzacji biegu życia człowieka.	
W3	Koncepcje rozwoju dzieci i młodzieży. Klasyczne oraz współczesne koncepcje rozwoju dzieci i młodzieży.	
W4	Rozwój kognitywny. Poznawcze ujęcie rozwoju kognitywnego oraz moralnego wg Jana Piageta.	
W5	Koncepcja Lwa Wygotskiego i teoria R. Havighursta. Kulturowo-społeczna koncepcja Lwa Wygotskiego. Teoria zadań rozwojowych R. Havighursta.	
W6	Zygmunt Freud i Erick Erickson o rozwoju. Psychoanalityczne ujęcie rozwoju do okresu dojrzałości Sigmunta Freuda. Psychospołeczna koncepcja rozwoju Erika Eriksona.	

W7	Psychologia rozwoju dzieci i młodzieży. Charakterystyka etapów życia ludzkiego. Wprowadzenie do tematu.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Okres prenatalny. Okres prenatalny początkiem życia psychicznego dziecka. Przejawy życia psychicznego dziecka w łonie matki. Stadia rozwoju. Wpływ teratogenów na rozwój i funkcjonowanie dziecka.	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T2	Wczesne dzieciństwo. Rozwój fizyczny, motoryczny. Rozwój inteligencji sensoryczno-motorycznej, rozwój mowy i komunikacji. Emocjonalność u dzieci we wczesnym dzieciństwie, początki uspołecznienia, wzorce przywiązania.	
T3	Początki uspołecznienia i rozwoju emocjonalnego. Początki komunikacji z otoczeniem – rozwój komunikacji niejęzykowej i mowy. Początki zabaw konstrukcyjnych i symbolicznych u dzieci we wczesnej ontogenezie.	
T4	Okres przedszkolny. Cechy rozwoju poznawczego dziecka w okresie przedszkolnym. Myślenie i procesy poznawcze, kształtowanie się mowy. Rozwój społeczny, emocjonalny przedszkolaka.	
T5	Średnie dzieciństwo. Rozwój społeczny, emocjonalny, rozwój obrazu własnej osoby w średnim dzieciństwie. Moralność, rozumienie kłamstwa i sprawiedliwości u dziecka w średnim i późnym dzieciństwie.	
T6	Późne dzieciństwo. Kontrola procesów umysłowych i własnych działań warunkiem podjęcia nauki szkolnej. Zdolności ucznia w zakresie uwagi, uczenia, pamięci, kompetencji komunikacyjnej i językowej.	
T7	Kierowanie wyobrażeniami, kontrola emocji. Operacyjność myślenia. Wiedza o świecie i rozwój samowiedzy. Moralność.	
T8	Adolescencja. Psychiczne problemy okresu dorastania konsekwencją dojrzewania fizycznego. Zmiany zachodzące w okresie pubertacji. Dojrzewanie płciowe i rozwój kontaktów heteroseksualnych.	
T9	Formalność myślenia podstawą kształtowania się światopoglądu młodzieży. Specyficzne potrzeby osób dorastających. Kształtowanie się poczucia tożsamości. Znaczenie marzeń, miłości i przyjaźni w życiu młodzieńczym.	
T10	Rola grupy rówieśniczej w rozwoju. Rozwój osobowości i poczucia własnej wartości. Heteronomia moralna.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny	wiedza

Ćwiczenia	aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna, projekt, egzamin pisemny	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykład, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, projektu, a także aktywności merytorycznej studenta.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	75	50
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	40
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne „samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	75	100
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	150 h = 6 ECTS	150 h = 6 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Trempała, J.(red.). (2011). Psychologia rozwoju człowieka. Podręcznik akademicki, Warszawa, PWN. Harwas-Napierała, B. i Trempała, J. (2004). Psychologia rozwoju człowieka. T. 2, Warszawa, PWN. Schaffer, R. (2005). Psychologia dziecka, Warszawa, PWN. Brzezińska, A, (red.) (2005). Psychologiczne portrety człowieka, Gdańsk, GWP.		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Birch, A., Malim, T. (2001). Psychologia rozwojowa w zarysie. Od niemowlęstwa do dorosłości. Warszawa, PWN. Przetacznik-Gierowska, M. i Tyszkowa, M. (2007). Psychologia rozwoju człowieka. Zagadnienia ogólne. Warszawa, PWN. Przetacznik-Gierowska, M., Makiełło-Jarża, G. (1992). Psychologia rozwojowa i wychowawcza wieku dziecięcego. Warszawa, WSiP. Vasta, R., Haith, M., Scott, M. (1995). Psychologia dziecka, Warszawa, PWN. Bee, H. (2004). Psychologia rozwoju człowieka. Poznań, Zysk i Ska. Wadsworth, B. (2000). Teoria Piageta. Poznawczy i emocjonalny rozwój dziecka. Warszawa, WSiP		
Inne materiały dydaktyczne:		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia narracyjna w terapii i praktyce psychologicznej

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	3/5
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Wiedza na temat psychologii ogólnej (szczególnie strategii przetwarzania informacji), prawidłowości rozwoju człowieka w biegu życia oraz podstawowych nurtów psychoterapeutycznych. Rozumienie tekstów psychologicznych oraz z obszaru literatury pięknej, umiejętności komunikacyjne (empatia, słuchanie, nawiązywanie i podtrzymywanie rozmowy na tematy trudne), samoświadomość biograficzna. Zaliczenie przedmiotów: Psychologia ogólna; Psychologia procesów poznawczych; Klasyczne teorie osobowości; Psychologia zdrowia; Psychologia rozwojowa dzieci i młodzieży; Psychologia rozwoju człowieka dorosłego.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						2	6	58	2,3
Studia niestacjonarne	10	20						2	6	38	1,5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład z dyskusją ukierunkowaną <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów</u> , <u>dyskusja dydaktyczna</u> . Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna

		Drama Inne
IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Zna koncepcje z zakresu perspektywy narracyjnej w naukach społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem jej znaczenia w obszarze psychologii jako nauki empirycznej i stosowanej.	K_W03
P_W02	Posiada wiedzę o metodologii prowadzenia badań empirycznych z wykorzystaniem metod narracyjnych.	K_W04
P_W03	Zna narracyjny model zdrowia psychicznego i potrafi w jego kontekście interpretować wybrane zjawiska psychologiczne.	K_W11
P_W04	Zna najnowsze koncepcje osobowości, w tym model polifonii osobowości oraz Ja dialogowego.	K_W05
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi opracować samodzielnie plan badawczy w nurcie narracyjnym z wykorzystaniem metod ilościowych i jakościowych oraz zredagować tekst naukowy na jego podstawie.	K_U02
P_U02	Potrafi samodzielnie przeprowadzić narracyjny wywiad autobiograficzny na poziomie projektowania scenariusza pytań, utrwalania wypowiedzi oraz interpretacji pozyskanego materiału narracyjnego.	K_U19
P_U03	Wykorzystuje w sposób profesjonalny wybrane pojęcia i metafory z zakresu psychologii narracyjnej w trakcie konstruowania narzędzi oddziaływań praktycznych (edukacyjnych, profilaktycznych i terapeutycznych).	K_U18
P_U04	Zyskuje pogłębione rozumienie drugiego człowieka oraz doskonali empatię; posiada umiejętność nawiązywania kontaktu oraz inicjowania i podtrzymywania rozmowy w trudnych obszarach tematycznych.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Dostrzega i docenia związek pomiędzy narracyjnym trybem przetwarzania informacji a sposobem funkcjonowania człowieka w warunkach współczesności.	K_K04
P_K02	Efektywnie wykorzystuje wiedzę na temat narracyjnego funkcjonowania człowieka w procesie pogłębiania własnej refleksji autobiograficznej wspierającej proces samodoskonalenia.	K_K03
P_K03	Efektywnie pracuje w grupach zadaniowych i problemowych, wykazując się umiejętnością dojrzałej komunikacji (w zakresie budowania kontaktu, jasności celów i oczekiwań) z zachowaniem zasad etyki zawodowej.	K_K02
P_K04	Wykazuje się poszanowaniem autonomii i podmiotowości w relacjach z osobami badanymi i/ lub uczestnikami procesu terapeutycznego bądź psychoedukacyjnego.	K_K02

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Perspektywa narracyjna. Perspektywa narracyjna w naukach społecznych: postmodernistyczne ujęcia podmiotowości, konstruktywizm i konstrukcjonizm społeczny.	P_W01 P_W02 P_W03 P_W04
W2	Narracja i autonarracja. Narracja i autonarracja jako zjawisko psychologiczne, socjologiczne i kulturowe.	
W3	Psychologia narracyjna. Psychologia narracyjna: założenia teoretyczne, wiodące koncepcje i pojęcia.	
W4	Narracyjny tryb przetwarzania informacji. Narracyjny tryb przetwarzania informacji przez człowieka: mechanizmy, funkcje, efekty.	
W5	Narracja jako wytwór i proces. Narracja jako wytwór i proces, tożsamość narracyjna oraz motywacja narracyjna.	
W6	Kompetencje narracyjne. Rozwój i wspieranie kompetencji narracyjnej w ontogenezie.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Potrzeby narracyjne Możliwości zaspokajania potrzeb narracyjnych człowieka w biegu życia.	P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02 P_K03 P_K04
T2	Metody empiryczne w badaniach narracyjnych. Ilościowe metody empiryczne w badaniach narracyjnych. Jakościowe metody empiryczne w badaniach narracyjnych.	
T3	Metodologia pracy. Metodologia pracy z wykorzystaniem narracyjnego wywiadu autobiograficznego.	
T4	Strategie narracji. Strategie inicjowania, wzbogacania i podtrzymywania procesu narracji autobiograficznej.	
T5	Wykorzystanie narracji. Narracje w psychiatrii oraz w promocji zdrowia.	
T6	Terapia i poradnictwo narracyjne..	
T7	Profilaktyka i edukacja narracyjna.	
T8	Idea storytellingu. Realizacja idei storytellingu w działaniach reklamowych i biznesowych.	
T9	Sprawozdanie w badaniach psychologicznych. Sprawozdania słowne w badaniach psychologicznych: historia, strategie, wiarygodność.	
T10	Pamięć i refleksja autobiograficzna. Pamięć i refleksja autobiograficzna. Metoda biograficzna i autobiograficzna w psychologii.	

T11	Narracyjny wywiad autobiograficzny. Narracyjny wywiad autobiograficzny: zasady konstrukcji, metodyka prowadzenia, transkrypcja wywiadu, strategie analizy i interpretacji pozyskane tekstu.	P_U01 P_U02 P_U03 P_U04 P_K01 P_K02 P_K03 P_K04
T12	Techniki wspomagające proces narracji autobiograficznej. Techniki wspomagające proces narracji autobiograficznej: konfrontacja z dialogowym Ja, praca z linią życia, metafora życia jako książki, archetypowe scenariusze życia. Narracyjne gry (auto)biograficzne.	
T13	Analiza. Hermeneutyczna oraz treściowa i formalna analiza (auto)narracji.	
T14	Egzystencjalne zorientowane narracyjne formy wspomagania rozwoju człowieka. Egzystencjalne zorientowane narracyjne formy wspomagania rozwoju człowieka - sensotwórczy charakter narracji autobiograficznych (odniesienia do zagadnienia cierpienia, osamotnienia, wolności, podmiotowości, odpowiedzialności, bilansu życia).	
T15	Specyfika pracy z wykorzystaniem narracji. Specyfika pracy z wykorzystaniem narracji w odniesieniu do przedstawicieli poszczególnych grup wiekowych (dzieci, młodzież, dorośli, osoby w wieku senioralnym) oraz problemowych.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin ustny, egzamin pisemny	Wiedza
Ćwiczenia	aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna, projekt, autoprezentacja,	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu ustnego, egzaminu pisemnego, projektu, autoprezentacji, a także aktywności merytorycznej studenta.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38

W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	42	62
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Trzebiński J. (red.). (2002), Narracja jako sposób rozumienia świata. GWP.

Oleś P. (2003), Psychologia narracyjna: co oznaczają historie tworzone przez ludzi? W: P. Oleś, Wprowadzenie do psychologii osobowości (s. 333-370). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.

Runyan McKinley W. (1992), Historie życia a psychobiografia. Badania teorii i metody. Warszawa: PWN.

Tokarska U. (2014), Status podejścia narracyjnego we współczesnej psychologii, Czasopismo Psychologiczne, 20 (1), 65-71.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Giza A. (1991), Życie jako opowieść. Wrocław, Warszawa, Kraków: Ossolineum.

Tokarska U. (1999), W poszukiwaniu jedności i celu. Wybrane techniki narracyjne. W: A. Gałdowa (red.), Wybrane zagadnienia z psychologii osobowości (s. 169-204). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Tokarska U. (2000), Terapia narracyjna. Założenia teoretyczne, metody pracy, obszary zastosowań. W: M. Straś-Romanowska (red.), Metody jakościowe w psychologii współczesnej. Wrocław: Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, 185-193.

Tokarska U. (2007), Narracyjne formy wspomaganie rozwoju człowieka. W: B. M. Kaja, A. Molesztak (red.), Wspomaganie rozwoju. Psychostymulacja. Psychokorekcja. Bydgoszcz: Wyd. Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego, 114-133.

Tokarska U. (2011), Tożsamość narracyjna w dobie płynnej nowoczesności - nowe wyzwania dla psychologii narracyjnej. W: E. Litak, R. Furman, H. Brożek (red.), Pejzaże tożsamości. Teoria i empiria w perspektywie interdyscyplinarnej (s. 37-50). Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Etyka zawodu psychologa

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	3/6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość podstawowych pojęć etycznych. Umiejętność dostrzegania problemów moralnych i rozumienie ich natury oraz umiejętność krytycznego myślenia.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						4	6	60	2,4
Studia niestacjonarne	10	20						4	6	40	1,6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada wiedzę dotyczącą metodologicznego statusu etyki oraz wiedzę na temat problemów etycznych w pracy psychologa.	K_W20
P_W02	Wiedza z zakresu etyki ogólnej – uzasadniania twierdzeń etycznych.	K_W17
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi scharakteryzować warunki odpowiedzialności moralnej oraz podstawowe elementy struktury ludzkiego działania, a także sformułować ocenę moralną przykładowego działania na podstawie poznanych stanowisk etycznych.	K_U14
P_U02	Student posiada umiejętność analizowania i rozwiązywania dylematów etycznych.	K_U10
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Potrafi uczestniczyć w dyskusji, dbając o uzasadnienie własnych przekonań moralnych.	K_K06
P_K02	Respektuje zasady etyki. Wrażliwość na stan psychiczny drugiego człowieka.	K_K01
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie. Czym jest etyka? Formułowanie i uzasadnianie zdań etycznych. Dobro jako podstawowe pojęcie etyczne. Różne rozumienie pojęcia dobra. Zagadnienie obiektywności etyki w pluralistycznym społeczeństwie.	P_W01 P_W02
W2	Tożsamość zawodowa psychologa: kim jest psycholog i czym jest psychologia? Wielość paradygmatów psychologicznych a odpowiedzialność za poglądy. Zawód psychologa jako zawód zaufania publicznego. Środowisko psychologów jako środowisko profesjonalne. Modele relacji środowisk zawodowych ze społeczeństwem – perspektywa kontraktu. Kodeksy etyczno-zawodowe jako deklaracja i zobowiązanie wobec społeczeństwa. Solidarność zawodowa i jej granice.	
W3	Standardy etyczne zawodu psychologa: badania naukowe – stawianie hipotez, projektowanie i prowadzenie badań naukowych, opracowanie wyników badań i ich publikacja. Dobre obyczaje w nauce. Nauczanie psychologii, kształcenie psychologów. Student psychologii jako (przyszły) psycholog.	
W4	Standardy etyczne zawodu psychologa: diagnoza i orzecznictwo. Kwestie etyczne związane z doбором metod i technik diagnostycznych, interpretacją wyników i wydawaniem zaświadczeń/opinii/orzeczeń. Potencjalny konflikt prawda – dobro w pracy psychologa.	
W5	Standardy etyczne zawodu psychologa: psychoterapia i pomoc psychologiczna. Zasada autonomii a granice ingerowania w ludzką psychikę. Terapia dobrowolna i niedobrowolna.	

W6	Standardy etyczne zawodu psychologa: zasada poufności. Tajemnica zawodowa. Poufność – prywatność – anonimowość przywilej milczenia. Granice poufności.	
W7	Standardy etyczne zawodu psychologa: Nowe formy pracy psychologa (poradnictwo i terapia przez Internet). Psycholog w mediach. Popularyzacja wiedzy psychologicznej. Komercjalizacja wiedzy psychologicznej.	
W8	Psycholog poza zawodem – czy poza etyką zawodu? Nieetyczne zachowania psychologa. Rozwój zawodowy i osobisty jako postulat etyczny. Psycholog w życiu pozazawodowym – kwestie etycznego stosowania wiedzy psychologicznej w życiu prywatnym.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Wprowadzenie w tematykę zajęć. Wybór tematów referatów.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Dobro jako podstawa etyki. Różne sposoby rozumienia pojęcia dobra i zła.	
T3	Etyka a psychologia. Co psychologia wnosi do etyki?	
T4	Odpowiedzialność za poglądy. Dyskusja.	
T5	Kim jest psycholog? Kto jest psychologiem? Tożsamość psychologii, tożsamość psychologa a możliwości stworzenia jednolitego kodeksu etycznego.	
T6	Kim jest klient? Zagadnienie dobra klienta	
T7	Poufność a tajemnica zawodowa. Zagadnienie odrębności etycznej zawodu.	
T8	Etyka w psychoterapii.	
T9	Psycholog w mediach.	
T10	Etyka badań naukowych w psychologii. Badania z udziałem ludzi.	
T11	Etyka badań naukowych w psychologii. Alternatywne strategie badawcze udział	
T12	Etyczne aspekty pomocy psychologicznej udzielanej dzieciom i młodzieży. Problemy wychowawcze. Pomoc rodzicom i szkole.	
T13	Sylwetka profesjonalnego psychologa. Cechy osobowościowe, wiedza i umiejętności praktyczne. Rola doskonalenia osobistego i zawodowego w podnoszeniu efektywności działań profesjonalnych.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny, aktywność merytoryczna	Wiedza
Ćwiczenia	Kolokwium, aktywność merytoryczna	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego, kolokwium, a także aktywności merytorycznej studenta.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	60	40
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	15	35
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 h = 3 ECTS	75 h = 3 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Brzeziński J., Chyrowicz B., Poznaniak W., Toeplitz J., Winiewska M., Etyka zawodu psychologa, PWN, Warszawa 2008. Stepulak M. Z., Dylematy etyczno-zawodowe psychologa, TN KUL, Lublin 2002.		

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Kodeks Etyczno Zawodowy Psychologa PTP oraz Kodeks Etyczny Psychoterapeuty PTPs.

Tischner J., Sztuka etyki, w: Tischner J., Myślenie według wartości, wyd. Znak, Kraków 1993, str.383-393.

Brzeziński J., Toeplitz, Winiewska Z., Etyczne dylematy psychologii, Academica, Warszawa 2004.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Arteterapia

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny/ <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	5/10
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość zagadnień pedagogiki ogólnej i psychologii ogólnej.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	20						2	4	46	1,8
Studia niestacjonarne	10	10						2	4	26	1

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Konwersatorium	Wykład z dyskusją ukierunkowaną <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne: <u>autoprezentacja</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Wiedza: Student ma podstawową wiedzę z zakresu terapii sztuką. Wie na czym polegają jej zasadnicze funkcje. Posiada wiedzę z zakresu najbardziej przydatnych technik artystycznych i form pracy wykorzystywanych w terapii różnych rodzajów dysfunkcji.	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Umiejętności: Umie swobodnie posługiwać się językiem sztuki i inspirować działania rozwijające twórczą inwencję wspomagającą proces terapii.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Wykazuje się dużą wrażliwością i empatią, szanować autonomię osób podanych terapii.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Geneza i rozwój arteterapii, definicje arteterapii i pochodnych (psychoterapii, kulturoterapii, terapii sztuką, terapii przez twórczość). Współczesne badania nad zastosowaniem arteterapii w procesie dydaktyczno-wychowawczym. Arteterapia i jej rodzaje.	P_W01
W2	Teoretyczne podstawy terapii sztuką i jej dziedziny wykorzystywane w praktyce terapeutycznej. Pojęcie i znaczenie terapii. Sztuka i jej wymiary wpływu na rozwój.	
W3	Ekspresja twórcza i jej walory terapeutyczne. Znaczenie ekspresji w rozwoju dzieci i dorosłych.	
W4	Wielowymiarowość zajęć terapii sztuką (korygowanie zaburzeń katarktyczna rola sztuki). Sztuka i aktywność artystyczna jako medium rozwój i korekty zaistniałych dysfunkcji.	
W5	Sztuka użytkowa przykładem kreatywnych zajęć terapeutycznych jej rodzaje i możliwości praktycznego wykorzystania. Zakresy wykorzystania sztuki w aktywnościach dnia codziennego.	
W6	Terapia zabawą. Ludyczność i zabawa w każdym wieku jako medium likwidujące napięcia . Ludyczność w życiu człowieka.	
Lp.	Konwersatorium	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Historia terapii sztuką. Pionierzy arteterapii.	P_U01 P_K01
T2	Proces twórczy jako płaszczyzna rozwoju i uzdrowienia. Istota i charakterystyka procesu twórczego.	

T3	Sposoby wykorzystania sztuki w terapii. Samorealizacja poprzez aktywność twórczą, płaszczyzny wykorzystania form sztuki w pracy z osobami zaburzonymi.	
T4	Muzyka w arteterapii. Wykorzystanie odbioru muzyki jak i aktywnego wykonywania muzyki w działaniach terapeutycznych.	
T5	Wykorzystanie aktywności plastycznej w arteterapii. Rodzaje form wyrazu plastycznego w działaniach terapeutycznych.	
T6	Elementy improwizacji dramowej. Terapia za dramą (sposoby wykorzystania w pracy z dziećmi i dorosłymi).Komunikacja werbalna (podstawowe umiejętności społeczne, rozwiązywanie sytuacji konfliktowych poprzez rozładowywanie negatywnych uczuć).	
T7	Teatr lalkowy jako interdyscyplinarne wykorzystanie sztuki w arteterapii. Podstawy funkcjonowania lalkarstwa, wykorzystanie teatru lalek do działań arteterapeutycznych.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	autoprezentacja	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
konwersatorium		

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, konwersatoria) na podstawie pozytywnej oceny z autoprezentacji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	26
W tym 1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2

1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne „samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	54	74
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Konieczna E. J. (2004). Arteterapia w teorii i praktyce, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków

Karolak W., Kaczorowska B. (2008). Arteterapia w medycynie i edukacji, Łódź, 2008, WSHB

Handford O, Karolak W., (2008), Zabawa (z) przedmiotami w twórczym rozwoju i arteterapii, Łódź, WSHB

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Arciszewska - Binnebesse A (2003). Szczęśliwy świat tworzenia, czyli arteterapia, materiały metodyczne do pracy z dziećmi, młodzieżą oraz osobami dorosłymi, w szkołach i gimnazjach, w placówkach szkolno-wychowawczych szkolnictwa specjalnego, w świetlicach szkolnych i terapeutycznych, na koloniach, obozach i wycieczkach, Toruń, BEA

Way. B,(1990) Drama w wychowaniu dzieci i młodzieży.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia międzykulturowa

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	3/5
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student posiada wiedzę z psychologii procesów poznawczych, emocji i motywacji oraz psychologii społecznej. Umie wykorzystywać swoją wiedzę z różnych dziedzin psychologii.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						4	6	60	2,4
Studia niestacjonarne	10	20						4	6	40	1,6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> case study, metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Opierając się na współczesnych badaniach psychologii międzykulturowej, wskazuje kulturowe uwarunkowania procesów poznawczych, emocji i motywacji oraz zachowań społecznych człowieka.	K_W21
Umiejętności:		
P_U01	Dostosowuje sposób komunikacji w oparciu o kontekst kulturowy rozmówcy.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Charakteryzuje się wrażliwością kulturową wynikającą z wiedzy o różnicach w zakresie norm i wartości.	K_K02
P_K02	Wykazuje gotowość do pracy w grupie zróżnicowanej kulturowo.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Wprowadzenie do problematyki. Omówienie podstawowych pojęć i zagadnień, które będą poruszane na zajęciach.	P_W01
W2	Kultura – definicje i koncepcje zjawiska. Wprowadzenie do koncepcji i źródeł funkcjonowania kultury.	
W3	Wybrane typologie kultur. Omówienie wybranych modeli kultur, m.in. wg Trompenaarsa, HampdenaTurnera, Hofstede, Gestelanda	
W4	Wychowanie w kulturze. Przedstawienie zjawisk wynikających z rozwoju jednostki w kulturze. Wychowanie i socjalizacja	
W5	Uprzedzenia i dyskryminacja. Stereotypy, uprzedzenia, ksenofobia, etnocentryzm.	
W6	Adaptacja kulturowa. Zapoznanie z zagadnieniami psychologicznych aspektów adaptacji kulturowej.	
W7	Zaliczenie przedmiotu Egzamin pisemny.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Różnice kulturowe a zachowania społeczne. Dyskusja o procesach atrybucji, spostrzegania społecznego i procesów społecznych.	P_U01 P_K01 P_K02

T2	Komunikacja werbalna kontekst kulturowy. Relacje między językiem a procesami poznawczymi. Nawiązanie do koncepcji Saphira-Whofa.	
T3	Komunikacja niewerbalna kontekst kulturowy. Odbicie kultury w kinezyce, proksemice i hapytyce.	
T4	Kultura a postrzeganie. W jaki sposób kultura wpływa na percepcję, poznanie i świadomość jednostki?	
T5	Kultura a osobowość Koncepcje osobowości człowieka: kultura versus natura (biologia).	
T6	Kultura a zaburzenia psychiczne. Występowanie, rozumienie i diagnozowanie zaburzeń psychicznych w kontekście kulturowym.	
T7	Gender - płć kulturowa. Różnice między płcią biologiczną i kulturową. Koncepcja gender. Stereotypy płciowe.	
T8	Wyrażanie emocji. Charakterystyka sposobów wyrażania emocji w zależności od przynależności do określonej kultury.	
T9	Akceptowane zachowania. Charakterystyka specyficznych sposobów zachowania w zależności od przynależności do określonej kultury.	
T10	Zarządzanie różnorodnością kulturową. Koncepcja diversity w praktyce.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Egzamin pisemny	wiedza
Ćwiczenia	Egzamin pisemny	umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z egzaminu pisemnego.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	60	40
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	40	60
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Matsumoto D., D. Juang, (2007), Psychologia międzykulturowa, GWP, Gdańsk.

Price W.F., R.H. Crapo, (2003), Psychologia w badaniach międzykulturowych, GWP, Gdańsk

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Błuszkowski J., (2003), Stereotypy narodowe w świadomości Polaków, Elipsa, Warszawa.

MikułowskiPomorski J., (2003), Komunikacja międzykulturowa, Wydawnictwo AE, Kraków.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Podstawy neuropsychologii

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	3
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	3/5
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Podstawowa wiedza z zakresu psychologii ogólnej, umiejętność obserwacji i analizy zachowań człowieka.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	20						4	4	48	1,9
Studia niestacjonarne	10	10						4	4	28	1,1

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład z dyskusją ukierunkowaną <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> <u>case study</u> , metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna</u> , Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne:

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada wiedzę z zakresu mózgowych procesów psychicznych oraz o zaburzeniach rozwojowych człowieka na tle psychicznym.	K_W13
P_W02	Posiada wiedzę o neuropsychologicznych metodach wspomagających terapię psychologiczną.	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi nawiązać kontakt z podopiecznymi oraz innymi osobami uczestniczącymi w procesie diagnostycznym i terapeutycznym.	K_U19
P_U02	Potrafi zdiagnozować zaburzenia na tle neuropsychologicznym.	K_U17
P_U03	Potrafi w praktyce terapeutycznej wykorzystywać wiedzę z zakresu neuropsychologii.	K_U16
Kompetencje społeczne:		
P_K01	W swojej pracy kieruje się zasadami etyki.	K_K02
P_K02	Jest gotów do podjęcia praktyki zawodowej i traktowania klientów z szacunkiem.	K_K01
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Funkcje psychiczne człowieka. Historyczne i współczesne koncepcje lokalizacji funkcji psychicznych; budowa i funkcja neuronu i komórki glikowej; neuroprzewodność; anatomia i funkcjonowanie układu nerwowego.	P_W01 P_W02
W2	Relacja mózg-umysł. Neurobiologiczne podłoże procesów poznawczych (uwaga, percepcja, pamięć, funkcje językowe).	
W3	Zaburzenia neurologiczne u dzieci i dorosłych. Symptom, syndrom w neurologii. Charakterystyka i podział wybranych schorzeń neurologicznych (urazy czaszkowo-mózgowe, choroby naczyniowe mózgu, choroby zwyrodnieniowe mózgu).	
W4	Zaburzenia neuropsychologiczne u dzieci i dorosłych. Charakterystyka wybranych zaburzeń neuropsychologicznych: agnozja, apraksja, afazja, dyzartia, akalkulia, dysleksja, dysgrafia, aleksja, amnezja i inne. Zaburzenia emocjonalne po uszkodzeniu mózgu; zespół dysfunkcji wykonawczej	
W5	Terapia i rehabilitacja neuropsychologiczna. Wprowadzenie podstawowej terminologii. Neuroplastyczność – podłoże dla zmiany mózgu. Podstawowe zasady rehabilitacji neuropsychologicznej wg Prigatano. Wybrane metody terapii neuropsychologicznej w zależności od dysfunkcji/zaburzenia.	

Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Diagnoza neuropsychologiczna. Typy diagnozy neuropsychologicznej. Diagnoza psychologiczna i medyczna (neurologiczna, psychiatryczna).	P_U01 P_U02 P_U03 P_K01 P_K02
T2	Wybrane metody diagnozy procesów poznawczych. Charakterystyka wybranych metod diagnostycznych w zakresie procesów poznawczych.	
T3	Przedstawienie wybranych metod terapii i rehabilitacji neuropsychologicznej. Ćwiczenia funkcji poznawczych; ćwiczenia funkcji językowych; programy komputerowe.	
T4	Analiza wybranych przypadków klinicznych. Omówienie wybranych przypadków-ćwiczenia.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Kolokwium	wiedza
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, analiza przypadku,	umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, analizy przypadków, a także aktywności merytorycznej studenta.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	48	28
W tym 1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	20

1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne „samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	27	47
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	75 = 3 ECTS	75 = 3 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Herzyk A., Wprowadzenie do neuropsychologii klinicznej, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2009.
Jodzio K., Diagnostyka neuropsychologiczna w praktyce klinicznej, Wydawnictwo Difin, Warszawa 2011
Górska T., Grabowska A., Zagrodzka J., Mózg a zachowanie, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2011.
Borkowska A., Szepietowska E., Diagnoza neuropsychologiczna; metodologia i metodyka, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 2000.
Łojek E., Bolewska A., Wybrane zagadnienia rehabilitacji neuropsychologicznej, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2008.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Pąchalska M., Neuropsychologia kliniczna. Urazy mózgu, tom I i II, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2007.
Prigatano G.P., Rehabilitacja neuropsychologiczna, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2009.
Herzyk A., Kądziaława D., Zaburzenia w funkcjonowaniu człowieka z perspektywy neuropsychologii klinicznej, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin 1996.
Lezak M.D., Neuropsychological assesment (Third Edition), Oxford University Press, New York 1995.
Łuria A.R., Podstawy neuropsychologii, PZWL, Warszawa 1976.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Pomoc psychologiczna dzieciom i młodzieży

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	3/5
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Znajomość potrzeb rozwojowych dzieci i młodzieży, podstawowa wiedza na temat zaburzeń zdrowia psychicznego u dzieci i młodzieży oraz zasad skutecznej komunikacji. Podstawowe umiejętności w zakresie rozpoznawania potrzeb i problemów dzieci i młodzieży, podstawowa umiejętność analizowania barier w komunikacji. Zaliczenie przedmiotów: Psychologia rozwojowa dzieci i młodzieży, Psychopatologia, Psychologia komunikacji.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						2	6	58	2,3
Studia niestacjonarne	10	10						2	6	28	1,1

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> <u>wykład z prezentacją multimedialną</u> <u>case study</u> , metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów</u> , <u>dyskusja dydaktyczna</u> . Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne:

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Wymienia główne formy pomocy psychologicznej dzieciom i młodzieży.	K_W12
P_W02	Wymienia przykładowe zastosowania indywidualnej, grupowej i rodzinnej pomocy dzieciom i młodzieży oraz instytucje, z którymi współpracuje psycholog.	K_W11
P_W03	Opisuje podstawowe dylematy etyczne w pomocy psychologicznej dzieciom i młodzieży.	K_W17
Umiejętności:		
P_U01	Analizuje potrzeby dzieci i młodzieży w kontakcie z dorosłym udzielającym pomocy.	K_U19
P_U02	Wykorzystuje wiedzę o formach pomocy psychologicznej w planowaniu pomocy w określonym przypadku.	K_U09
P_U03	Wykorzystuje wiedzę na temat dylematów etycznych do rozwiązania problemu w zadanym eseju.	K_U14
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Swobodnie komunikuje się z członkami grupy podczas wykonywania i omawiania zadań.	K_K13
P_K02	Podczas rozmowy nawiązuje wspierający i oparty na zaufaniu kontakt.	K_K06
P_K03	Podczas rozmowy jest wrażliwy na potrzeby swoje i odbiorców.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Dzieci i młodzież jako specyficzni odbiorcy pomocy psychologicznej. Dzieci i młodzież jako specyficzni odbiorcy pomocy psychologicznej. Wiek, rozwój jako determinanty pomocy psychologicznej.	P_W01 P_W02 P_W03 P_W01
W2	Formy pomocy. Główne formy pomocy psychologicznej dzieciom i młodzieży (psychoedukacja, poradnictwo, interwencja kryzysowa, psychoterapia).	
W3	Organizacja pomocy. Sposoby organizacji pomocy psychologicznej dzieciom i młodzieży (pomoc indywidualna, grupowa, rodzinna, współpraca z instytucjami).	
W4	Etapy pomocy. Relacja pomagania, etapy pomocy psychologicznej dzieci i młodzieży i zagadnienia etyczne.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Nawiązanie kontaktu z dziećmi i młodzieżą. Nawiązanie kontaktu z dziećmi i młodzieżą.	P_U01 P_U02

T2	Wywiad i rozmowa wspierająca z dzieckiem i nastolatkiem. Podczas rozmowy jest wrażliwy na potrzeby swoje i odbiorców.	P_U03 P_K01 P_K02 P_K03
T3	Poradnictwo rodzinne. Podczas rozmowy jest wrażliwy na potrzeby swoje i odbiorców.	
T4	Grupowe formy pomocy dzieciom i młodzieży. Rodzaje grup. Określenie potrzeb grupy. Plan prowadzenia grupy. Sporządzenie programu grupy. Ocena dzieci pod względem włączenia ich do grupy. Rola osoby prowadzącej. Ocena skuteczności programu grupy.	
T5	Interwencja wobec dziecka i nastolatka w kryzysie. Interwencja wobec dziecka i nastolatka w kryzysie.	
T6	Współpraca psychologa z instytucjami. Współpraca psychologa z instytucjami.	
T7	Dylematy etyczne w pomocy dzieciom i młodzieży	
T7	Dylematy etyczne w pomocy dzieciom i młodzieży	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji – WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Kolokwium, aktywność merytoryczna	Wiedza
Ćwiczenia	Projekt, aktywność merytoryczna, analiza przypadku, esej, aktywność studenta na zajęciach	umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, projektu, analizy przypadków, eseju, a także aktywności merytorycznej studenta.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	28
W tym 1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2

1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne „samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	42	72
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Namysłowska, I. (2012). Psychiatria dzieci i młodzieży. Warszawa: PZWL

Pilecka, W. (2011). Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży. Kraków: Wydawnictwo UJ

Bloomquist, M. (2011). Trening umiejętności dla dzieci z zachowaniami problemowymi. Podręcznik dla rodziców i terapeutów. Kraków: Wydawnictwo UJ

Grzesiuk, L. (2006). Psychoterapia. Praktyka. Podręcznik akademicki cz.2. Warszawa

Alan, E., Kazdin, J., Weisz R. (2006). Psychoterapia dzieci i młodzieży. Metody oparte na dowodach. Kraków: Wydawnictwo UJ

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

James, R., Gilliland, B. (2006). Strategie interwencji kryzysowej: pomoc psychologiczna poprzedzająca terapię. Warszawa: Wydawnictwo Edukacyjne PARPA

Olechnowicz, H. (2006). Dziecko własnym terapeutą. Warszawa: PWN

Drat-Druszczak, K., Drażkowska-Zielińska, E. (2005). Podręcznik pomagania. Podstawy pomocy psychologicznej. Szkoły i kierunki psychoterapii. Warszawa: Wydawnictwo SWPS

Geldard, K. (2005). Rozmowa, która pomaga. Podstawowe umiejętności terapeutyczne. Gdańsk: GWP

Sęk, H. (2000). Społeczna psychologia kliniczna. Warszawa: PWN

Gaś, Z. (1995). Pomoc psychologiczna młodzieży. Warszawa: WSiP

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Pomoc psychologiczna dorosłym

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	4
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	3/6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student zna podstawy psychologii ogólnej oraz rozwojowej.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						2	6	58	2,3
Studia niestacjonarne	10	10						2	6	28	1,1

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Konwersatorium	Wykład z dyskusją ukierunkowaną wykład z prezentacją multimedialną case study, metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama <u>Inne: autoprezentacja</u>

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Uzyskanie wiedzy na temat zaburzeń psychotycznych, orientacja w diagnozowaniu symptomów choroby, poznanie wybranych aspektów terapii i rehabilitacji zaburzeń afektywnych.	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi rozpoznać zaburzenia i zastosować odpowiednie terapie	K_U09
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student rozumie potrzebę współpracy i stałego rozwoju osobistego	K_K03
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Podstawy klinicznej diagnozy psychologicznej. Modele psychologicznej diagnozy klinicznej (nozologiczny, funkcjonalny, psychospołeczny).	P_W01
W2	Psychologiczna diagnoza kliniczna z nastawieniem na problemy społeczne. Ekspertyza psychologiczna, diagnoza kliniczna grupy.	
W3	Interwencja kryzysowa w sytuacjach traumatycznych. Kryzys emocjonalny. Kryzys a wydarzenia krytyczne.	
W4	Charakterystyka kryzysu. Obszary kryzysów; kryzysy rozwojowe, kryzys sytuacyjny, kryzys egzystencjalny, kryzys środowiskowy. Stany transkryzysowe.	
W5	Podstawy i modele psychoterapii. Relacja terapeuta-pacjent budowanie kontaktu z pacjentem w terapii indywidualnej.	
W6	Pomoc psychologiczna małżeńska i rodzinna. Systemowe rozumienie rodziny – wybrane zagadnienia.	
Lp.	Konwersatorium	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Etapy badania diagnostycznego. Sytuacja badania (motywacja osoby badanej, nastawienie na współpracę, lęk przed oceną, efekt oczekiwania interpersonalnych).	P_U01 P_K01
T2	Wybrane metody diagnozy klinicznej Problemy zastosowania metod w diagnozie klinicznej.	
T3	Modele interwencji kryzysowej. Kryzys w stresie chronicznym. Kryzys w paradygmacie socjokulturowym. Założenia interwencji kryzysowej.	

T4	Indywidualna pomoc w kryzysie. Cele i zadania, zasady interwencji kryzysowej. Przebieg interwencji kryzysowej. Strategie i techniki oddziaływania w interwencji kryzysowej	
T5	Wstępna diagnoza pacjenta dla potrzeb terapii. Zawarcie kontraktu terapeutycznego. Budowanie dialogu terapeutycznego w świetle koncepcji różnych szkół terapeutycznych.	
T6	Podstawowe nurty i szkoły psychoterapeutyczne. Terapia humanistyczno-egzystencjalna. Terapia Gestalt. Krótkoterminowa terapia strategiczna wg przedstawicieli szkoły z Palo Alto Terapia strategiczna M. Ericksona. Terapia poznawczo-behawioralna, terapia psychodynamiczna.	
T7	Konflikty w małżeństwie a równowaga sił pomiędzy partnerami. Konflikty małżeńskie i ich rozwiązywanie – bariery współpracy. Przebieg procesu terapii małżeńskiej. Konflikt rozwodowy i jego skutki – rozwód w perspektywie indywidualnej, diadycznej i rodzinnej.	
T8	Proces mediacji rodzinnych – etapy i wybrane techniki pracy, Treningi umiejętności pomocne w rozwiązywaniu konfliktów małżeńskich i rodzinnych a profilaktyka.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Prezentacja tematu, autoprezentacja	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
konwersatorium		
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, konwersatoria) na podstawie pozytywnej oceny z prezentacji tematu.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	28

W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	20
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	42	72
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Czabała Cz. (2000). Psychologiczna diagnoza zaburzeń psychicznych. W: J.Strelau (red.).Psychologia (t.3). Gdańsk. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne

Stemplewska-Żakowicz K., Paluchowski W., J. (2008). Podstawy diagnozy psychologicznej. W: Strelau, J., Doliński, D. (red.). Psychologia. Gdańsk: GWP.

Kubacka-Jasiecka D., Mudyń K. (2003). Kryzys, interwencja i pomoc psychologiczna. Nowe ujęcia i możliwości. Toruń. Wyd. Adam Marszałek

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Kubacka-Jasiecka D., Lipowska-Teutsch W.(1997) Oblicza kryzysu psychologicznego i pracy interwencyjnej. Kraków. Wyd. ALL

Grzesiuk, L., (red.) 2005). Psychoterapia: Teoria. Warszawa: Wydawnictwo Psychologii i Kultury ENETEIA.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Edukacja emocjonalna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	2
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy / obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	3/5
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student posługuje się terminologią psychologiczną. Opanował podstawową wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji, psychologii społecznej

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	15	25						2	4	46	1,8
Studia niestacjonarne	15	15						2	4	36	1,4

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> wykład z prezentacją multimedialną case study, metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna.</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student posiada wiedzę w zakresie własnego rozwoju. Zna procesy emocjonalne, techniki regulacji emocji.	K_W20
P_W02	Rozumie związek stanu emocjonalnego z zachowaniem jednostki.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi stworzyć warsztat pracy regulujący emocje dzieci, młodzieży i dorosłych	K_U21
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Ma świadomość swoich emocji, Radzi sobie ze stresem. Jest wrażliwy na potrzeby emocjonalne innych osób.	K_K05

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Emocje i ich wpływ na funkcjonowanie człowieka. Komponenty emocji. Ujawnianie i hamowanie emocji. Zachowanie jednostki w różnorodnych stanach emocjonalnych- źródła problemów emocjonalnych. Emocjonalne wspomaganie myślenia.	P_W01 P_W02
W2	Inteligencja emocjonalna. Samokontrola emocji. Etapy i uwarunkowania rozwijania inteligencji emocjonalnej.	
W3	Techniki regulacji emocji Metody interwencji: modyfikacja schematów, zarządzanie stresem, rozwijanie akceptacji, uważności i współczucia wobec siebie, restrukturyzacja poznawcza. Trening Regulacji Emocji -metoda J. Korzewskiego. Techniki kontrolowania i regulacji emocji własnych i cudzych.	
W4	Profilaktyka kompetencji emocjonalnych dzieci i młodzieży. Wsparcie instytucjonalne jako czynnik radzenia sobie z emocjami. Warsztat regulacji emocji dzieci i młodzieży z zaburzeniami zachowania.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Regulacja emocji w praktyce psychologiczno-pedagogicznej.	P_U01 P_K01
T2	Rozwój inteligencji emocjonalnej. Trening rozwoju osobowego dzieci , młodzieży i dorosłych.	
T3	Techniki regulacji emocji wymiar praktyczny. Model regulacji emocji (Gross ,Thompson). Selekcja sytuacji. Modyfikacja sytuacji. Kierowanie uwagi. Zmiana poznawcza. Zmiana zachowania. Techniki poznawcze i behawioralne w rozwoju umiejętności regulacji emocji dzieci młodzieży i dorosłych wymiar praktyczny.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Aktywność studenta na zajęciach	Wiedza
Ćwiczenia	Aktywność merytoryczna, aktywność studenta na zajęciach	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie aktywności merytorycznej studenta.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	46	36
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	40	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	4	4
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	4	14
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	50 h = 2 ECTS	50 h = 2 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE
Literatura podstawowa przedmiotu: Doliński D., Błaszczak M., Dynamika emocji. Teoria i praktyka ,Warszawa 2011r. Śmieja M., Orzechowski J., Inteligencja emocjonalna: fakty, mity, kontrowersje, Warszawa 2003 r. Solovej P., Sluyter D.J., Rozwój emocjonalny a inteligencja emocjonalna, Poznań 2005r.
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Łosiak W., Psychologia emocji ,Warszawa 2007r. Łosiak W., Psychologia stresu, Warszawa 2008r. Dennis Tirch Robert L. Leahy Lisa A. Napolitano, Regulacja emocji w psychoterapii, Kraków 2014r.
Inne materiały dydaktyczne: .

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia kliniczna dorosłych

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	3/6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student zna podstawy psychologii ogólnej, oraz rozwojowej, dysponuje podstawową wiedzą, umiejętnościami oraz kompetencjami z zakresu głównych orientacji psychologicznych.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						4	6	60	2,4
Studia niestacjonarne	10	20						4	6	40	1,6

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Konwersatorium	Wykład z dyskusją ukierunkowaną wykład z prezentacją multimedialną <u>case study</u> metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne:

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna objawy i przyczyny zaburzeń psychicznych człowieka dorosłego	K_W11
P_W02	Student potrafi zdiagnozować zaburzenia i dobrać odpowiednie metody terapii	K_W12
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi zaprojektować proces terapeutyczny stosownie do problemów	K_U12
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Student rozumie założenie poszanowania pacjenta	K_K01

V. TREŚCI KSZTAŁCENIA

Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Zaburzenia zachowania i osobowości. Zaburzenia zachowania, osobowości i zaburzenia lękowe. Problematyka choroby psychicznej, zaburzeń osobowości i zaburzeń lękowych w świetle paradygmatów współczesnej psychiatrii i psychologii klinicznej definiowanie charakterystyka głównych założeń model: typologicznego, dynamicznego, opisowego, systemowego.	P_W01 P_W02
W2	Zaburzenia lękowe. Koncepcje zaburzeń lękowych.	
W3	Pojęcie sytuacji trudnej i stresu w świetle literatury psychologicznej i psychiatrycznej. Uraz psychiczny jako szczególny rodzaj sytuacji trudnej. Charakterystyka zdarzeń traumatycznych w życiu jednostki, symptomatologia i psychologiczne mechanizmy rozwoju stresu pourazowego.	
W4	Zaburzenia spowodowane używaniem środków psychoaktywnych. Nadużywanie i uzależnienie od substancji psychoaktywnych obraz kliniczny. Koncepcje i modele uzależnienia.	
W5	Zaburzenia psychotyczne i zaburzenia afektywne. Obraz kliniczny schizofrenii i zaburzeń afektywnych.	
Lp.	Konwersatorium	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Zaburzenia osobowości- zespoły kliniczne zaburzeń w dawnych i współczesnych klasyfikacjach psychiatrycznych. Szczegółowa prezentacja zaburzeń.	P_U01 P_K01
T2	Koncepcje zaburzeń lękowych. Przyczyny psychospołeczne, biologiczne. Prezentacja teoretycznych podstaw rozumienia zaburzeń osobowości, zaburzeń lękowych w psychologii klinicznej, psychiatrii. Szczegółowa analiza mechanizmu powstawania zaburzeń	

T3	Pojęcie sytuacji trudnej i stresu w świetle literatury psychologicznej i psychiatrycznej. Uraz psychiczny jako szczególny rodzaj sytuacji trudnej. Charakterystyka zdarzeń traumatycznych w życiu jednostki, symptomatologia i psychologiczne mechanizmy rozwoju stresu pourazowego. Kryzys i jego główne przejawy w życiu człowieka. Odporność psychiczna.	
T4	Pomoc psychologiczna i profilaktyka uzależnień. Alkoholizm jako choroba. Modele i koncepcje przyczyn uzależnienia. Obraz kliniczny uzależnienia od alkoholu. Mechanizm uzależnienia fizjologicznego, mechanizm uzależnienia psychologicznego.	
T5	Klasyczne postaci schizofrenii. Schizofrenia - obraz kliniczny schizofrenii. Psychologiczne mechanizmy schizofrenii procesy poznawcze, dynamika emocji, indywidualizacja i tożsamość.	
T6	Zaburzenia afektywne. Zespół depresyjny, zespół maniakalny- kryteria diagnostyczne, obraz kliniczny.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Autoprezentacja, analiza przypadku	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
konwersatorium		

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, konwersatoria) na podstawie pozytywnej oceny z analizy przypadków i autoprezentacji.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	60	40
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	4	4

1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne „samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	40	60
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	100 h = 4 ECTS	100 h = 4 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Sęk H. (2007). Psychologia kliniczna. Warszawa. Wyd. Naukowe PWN

Garson R., Butcher J., Mineka S.(2003). Psychologia zaburzeń. Gdańsk. GWP

Aleksandrowicz J (2.002). Psychopatologia zaburzeń nerwicowych i osobowości. Kraków. Wyd., Naukowe UJ.

Mellibruda J., Sobolewska Z.(2006).Integracyjna psychoterapia uzależnień. Teoria i praktyka. Warszawa. Instytut Psychologii Zdrowia

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Cierpiałowska L.(2000). Alkoholizm. Przyczyny, leczenie, profilaktyka. Poznań. Wyd. Naukowe Uniwersytetu im. A. Mickiewicza

Caplan H., Sadoch B.J. (1995).Psychiatria kliniczna. Wrocław. Wyd. Urban-Partner

Pużyński S.(2002b). Depresje i zaburzenia afektywne. Warszawa. Wyd. Lekarskie PZWL

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Diagnoza psychologiczna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	8
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	3/5 i 6
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student ma opanowaną podstawową wiedzę z zakresu psychologii ogólnej , rozwojowej społecznej i klinicznej. Posiada gotowość do autorefleksji.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	40	60						8	12	120	4,8
Studia niestacjonarne	20	40						8	12	80	3,2

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia/Projekt	<u>Wykład z dyskusją ukierunkowaną</u> wykład z prezentacją multimedialną <u>case study</u> metoda sytuacyjna, metoda projektów, <u>dyskusja dydaktyczna</u> Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne:

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Zna standardy etycznego postępowania , stosuje je w tworzeniu własnych działań ćwiczebnych	K_W17
P_W02	Zna cele , obszary , metody techniki i narzędzia diagnozy psychologicznej, Dostrzega uwarunkowania jej tworzenia.	K_W15
P_W03	Zna narzędzia stosowania procedury badawczo-orzeczniczej z uwzględnieniem okresu rozwojowego podmiotu	K_W09
Umiejętności:		
P_U01	Student potrafi zastosować wiedzę w doborze właściwego narzędzia diagnostycznego, posługiwać się wybranymi metodami	K_U06
P_U02	Student potrafi przeprowadzić procedurę badawczą ,dokonać właściwej analizy danych ilościowych i jakościowych , dokonać interpretacji.	K_U02
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Ma poczucie tożsamości i odpowiedzialności zawodowej Jest przekonany o etyczności zawodowej. Jest pozytywnie nastawiony do zgłębiania wiedzy	K_K04
P_K02	Ma świadomość predyspozycji zawodowych i motywacji do samodoskonalenia	K_K05
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Podstawowe pojęcia i definicje diagnozy psychologicznej. Pojęcia i definicje diagnozy psychologicznej.	P_W01 P_W02 P_W03
W2	Cele i obszary stosowania diagnozy psychologicznej. Cele i obszary diagnozy psychologicznej.	
W3	Modela diagnozy psychologicznej. Modele diagnozy psychologicznej.	
W4	Procedura diagnostyczna- Fazy procesu diagnostycznego. Procedura diagnostyczna. Uwarunkowania jej tworzenia.	
W5	Metody , techniki i narzędzia diagnostyki psychologicznej. Testy. Skale Inteligencji. Metody Projekcyjne. Kwestionariusze. Osobowości	
W6	Co wolno ,a czego nie wolno diagnoście. Zagrożenia w postępowaniu diagnostycznym. Błędy diagnozy psychologicznej	

Lp.	Ćwiczenia/ Projekt	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Testy psychologiczne. Testy psychologiczne- rodzaje i klasyfikacja. Uwarunkowania ich stosowania .Analiza przypadku.	P_U01 P_U02 P_K01 P_K02
T2	Metody projekcyjne. Metody Projekcyjne - procedura badania , analiza jakościowa, interpretacja. Analiza przypadku.	
T3	Kwestionariusze osobowości. Kwestionariusze Osobowości- ich znaczenie w diagnostyce psychologicznej. Ocena trafności wyników. Opis wybranych narzędzi. Analiza przypadku.	
T4	Orzecznictwo psychologiczne dzieci. Uwarunkowania orzecznictwa psychologicznego dzieci. Dobór metod i narzędzi. Zasady wypełniania protokołu, interpretacja. Analiza przypadku.	
T5	Orzecznictwo psychologiczne młodzieży. Uwarunkowania orzecznictwa psychologicznego młodzieży. Dobór metod i narzędzi. Postawa etyczna diagnosty. Analiza przypadku.	
T6	Diagnoza psychologiczna pracownika. Uwarunkowania stosowania diagnozy psychologicznej pracownika. Dobór metod i narzędzi. Interpretacja danych. Analiza przypadku.	
T7	Diagnozowanie psychologiczne w sądownictwie. Metody i narzędzia badań stosowanych w sądownictwie . Analiza przypadku	
T8	Struktura opinii psychologicznej. Budowanie opinii psychologicznej do określonego przypadku.	
T9	Nabywanie (rozwijanie) kompetencji diagnostycznych. Metoda projektu- indywidualna aktywność studenta.	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Aktywność merytoryczna	wiedza
Ćwiczenia	aktywność studenta na zajęciach, aktywność merytoryczna, analiza przypadku, autoprezentacja	umiejętności, kompetencje społeczne
Zajęcia projektowe		
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia, zajęcia projektowe) na podstawie pozytywnej oceny z analizy przypadku, autoprezentacji, a także aktywności merytorycznej studenta.		

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	120	80
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	100	60
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	8	8
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	12	12
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	80	120
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	200 h = 8 ECTS	200 h = 8 ECTS

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Nęcka E., Inteligencja. Geneza-Struktura - Funkcje ,Gdańsk 2003
 Paluchowski J., Diagnoza psychologiczna. Podejście ilościowe i jakościowe, 2003
 Stemplewska - Żakowicz K., Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna, 2011.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

JaworskaA., Matczak A., Test Zdań Niedokończonych RISB-polskie normalizacje ,Warszawa 2008
 Heiss R., Halper P., Test Piramid Barwnych, Warszawa 1995
 Frydrychowicz A., Test Stosunków Rodzinnych, Warszawa 1993
 Lusher M., Diagnostyka kolorami Maxa Lushera, Warszawa 1998
 Murray H., Test Apercepcji Tematycznej. Podręcznik, Warszawa 1998
 Zawadzki B., Kwestionariusze osobowości, Warszawa 2006r.

Inne materiały dydaktyczne:

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Psychologia pozytywna

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	5/9
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Podstawowa wiedza z zakresu psychologii ogólnej, rozwojowej, osobowości oraz motywacji i emocji.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	30						2	6	58	2,3
Studia niestacjonarne	10	20						2	6	38	1,5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	Wykład z dyskusją ukierunkowaną wykład z prezentacją multimedialną case study, metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów.</u> dyskusja dydaktyczna. Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Wykazuje znajomość podstawowych założeń, metod i celów psychologii pozytywnej.	K_W01
P_W02	Posiada widzę i rozumie idee zdrowia psychicznego, funkcjonalności, harmonii, dobrostanu i szczęścia prezentowane w ramach psychologii pozytywnej.	K_W11
Umiejętności:		
P_U01	Potrafi opisać i wyjaśnić problemy psychologiczne w kategoriach psychologii pozytywnej.	K_U07
P_U02	Potrafi projektować procedury mające na celu podnoszenie jakości życia indywidualnego i społecznego.	K_U18
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Wykazuje wsparcie dla innych ludzi w radzeniu sobie z problemami.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Teoretyczne podstawy psychologii pozytywnej. Założenia, cele i metody psychologii pozytywnej.	P_W01 P_W02
W2	Koncepcje dobrego i szczęśliwego życia. Krytyczna analiza wybranych koncepcji dobrego i szczęśliwego życia.	
W3	Uwarunkowania dobrego życia. Biologiczne, psychologiczne, kulturowo-społeczne uwarunkowania dobrego życia. Osobowość człowieka szczęśliwego.	
W4	Psychologia pozytywna wobec cierpienia i kryzysu. Model zdrowia psychicznego. Diagnoza zdrowia psychicznego. Metody psychoterapii i rehabilitacji psychicznej.	
W5	Pozytywne starzenie się. Predyktory zdrowego starzenia się. Czynniki związane z pozytywnym starzeniem się.	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Cnoty i siły charakteru człowieka. Rozwijanie cnót i sił charakteru, możliwości i ograniczenia.	P_U01 P_U02 P_K01
T2	Zastosowanie psychologii pozytywnej w poradnictwie indywidualnym i praktyce klinicznej. Techniki psychologii pozytywnej w poradnictwie indywidualnym.	

T3	Zastosowanie psychologii pozytywnej w poradnictwie, indywidualnym i praktyce klinicznej. Techniki oddziaływania terapeutycznego w praktyce klinicznej.	
T4	Funkcjonowanie człowieka zgodne z „modelem pozytywnym”. Założenia.	
T5	Spółeczeństwo wobec szczęścia jednostki. Osobiste szczęście jednostki - korzyść czy strata dla innych?	
T6	Edukacja dla mądrości. Pojęcie mądrości. Metody wspierania rozwoju mądrości.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Projekt	Wiedza
Ćwiczenia	Projekt	Umiejętności, kompetencje społeczne

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe

Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z projektu.

VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

bardzo dobry (5.0) – 91 -100 %
dobry plus (4.5) – 81 -90 %
dobry (4.0) – 71 – 80 %
dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 %
dostateczny (3.0) – 51 – 60 %
niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %

VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS

Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	58	38
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	50	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	67	87

Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125 h = 5 ECTS	125 h = 5 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Psychologia pozytywna. Nauka o szczęściu, zdrowiu, sile i cnotach człowieka, (red.) Czapiński J., Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2004. Trzebińska E., Psychologia pozytywna, Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008. Carr A., Psychologia pozytywna. Nauka o szczęściu i ludzkich siłach, Wydawnictwo Zysk i Ska, Poznań 2009. Psychologia pozytywna w praktyce, (red.). Linley P. A., Joseph S., Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2007.		
Literatura uzupełniająca przedmiotu: Seligman M.E.P., Pełnia szczęścia. Nowe spojrzenie na kwestię szczęścia i dobrego życia. Media Rodzina, Poznań 2011. Fredrikson B., Pozytywność. Naukowe podejście do emocji, które pomaga zmienić jakość życia, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań 2011.		
Inne materiały dydaktyczne:		

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Praca z grupą

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie Filia w.....
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	-
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ specjalnościowy /obowiązkowy/ fakultatywny / <u>praktyczny</u>
Rok / Semestr:	5/9
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Student posiada podstawową wiedzę z zakresu psychologii społecznej i umiejętności w tworzeniu prawidłowej komunikacji społecznej.

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie	Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne		45						1	6	52	2,1
Studia niestacjonarne		30						1	6	37	1,5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Ćwiczenia/Warsztaty	Wykład z dyskusją ukierunkowaną wykład z prezentacją multimedialną <u>case study</u> , metoda sytuacyjna, <u>metoda projektów</u> , <u>dyskusja dydaktyczna</u> , Ćwiczenia rachunkowe Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych - edukacyjna gra Gra symulacyjna Drama Inne:

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ
Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU

Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Student zna procesy zachodzące w grupie oraz współczesne metody pracy psychoterapeutycznej. Potrafi ukazać zasady budowania kontaktu i relacji społecznych.	K_W12
P_W02	Zna społeczne uwarunkowania ekspresji emocjonalnej. Rozumie procesy społeczne zachodzące w grupie. Zna mechanizmy funkcjonowania w grupie.	K_W16
Umiejętności:		
P_U01	Student doskonali swoje umiejętności społeczne, inteligencję emocjonalną. Potrafi nawiązywać właściwe relacje interpersonalne, rozwiązywać sytuacje trudne istniejące w grupie, niwelować konflikty zewnętrzne.	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Nabywa kompetencji do funkcjonowania w różnorodnych grupach. Potrafi budować swój wizerunek w grupie, dostrzega procesy w niej istniejące.	K_K02
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	<u>Ćwiczenia /Warsztat</u>	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
T1	Grupa uwarunkowania jej tworzenia. Warunki kwalifikacji. Podstawowe zasady prowadzenia grupy. Zalety pracy grupowej. Rodzaje grup terapeutycznych.	P_W01 P_W02 P_U01 P_K01
T2	Procesy grupowe. Diagnozowanie grupy. Etapy jej rozwoju. Dynamika rozwoju grupy prawidłowości i zakłócenia. Normy grupowe . Proces grupowy i jego znaczenie w pracy trenera. Struktura grupy: układ ról grupowych , spójność grupy.	
T3	Budowanie wizerunku w grupie. Skala pierwszego wrażenia. Nabywanie umiejętności autoprezentacji. Uwarunkowania budowania wizerunku w grupie .Wzbudzanie i utrzymywanie zainteresowania grupy. Techniki panowania nad treścią i postępowania w trudnych sytuacjach.	
T4	Techniki pracy z grupą. Integracja grupy. Techniki komunikacyjne , koncentrujące, energetyzujące i dramatyczne. Metoda Gestalt.	
T5	Konflikt w grupie. Interwencja w sytuacji trudnej. Doskonalenie umiejętności społecznych. Inteligencja emocjonalna - kontrolowanie stanu emocjonalnego.	

VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Ćwiczenia	Aktywność studenta na zajęciach, analiza przypadku	Wiedza, umiejętności, kompetencje społeczne
Warsztaty		
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (ćwiczenia, warsztaty) na podstawie pozytywnej oceny z analizy przypadków i aktywności studenta na zajęciach.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
bardzo dobry (5.0) – 91 -100 % dobry plus (4.5) – 81 -90 % dobry (4.0) – 71 – 80 % dostateczny plus (3.5) – 61 – 70 % dostateczny (3.0) – 51 – 60 % niedostateczny (2.0) – poniżej 50 %		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	52	37
W tym		
1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	45	30
1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	1	1
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	73	88
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125 h = 5 ECTS	125 h = 5 ECTS
IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE		
Literatura podstawowa przedmiotu: Brown R., Procesy grupowe. Dynamika wewnątrzgrupowa i międzygrupowa, Gdańsk 2006r. Chęłpa S., Witkowski T., Psychologia konfliktów. Oficyna Wydawnicza UNUS.,1999r. Covey S., Zasady działania skutecznego przywódcy. Warszawa 1997r. Hartley P. ,Komunikacja w grupie. Poznań 2000r.		

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Belbin M., Twoja rola w zespole, Gdańsk 2008r.

Hammer H., Rozwój umiejętności społecznych - jak skuteczniej dyskutować i pracować. Warszawa 1999r.

Kratochvil S., Podstawy psychoterapii, Poznań 2003r.

Witerska K., Drama. Techniki, strategie, scenariusze. Warszawa 2013r.

Inne materiały dydaktyczne: